

CONFIDENTIEEL

HANDBOEK ORGANISATIE
EN
TACTISCH OPTREDEN
SOVJET STR'JDKRACHTEN

SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGDIENST
INSTRUCTIEGROEP GEVECHTSINLICHTINGEN

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

**HANDBOEK ORGANISATIE
EN
TACTISCH OPTREDEN
SOVJET LANDSTRIJDKRACHTEN**

**SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGDIENST
OPLEIDINGSRICHTING GEVECHTSINLICHTINGEN**

CONFIDENTIEEL

DIENSTGEHEIM

Het handboek "Organisatie en tactisch optreden van de Sovjet Strijdkrachten" is samengesteld onder de verantwoordelijkheid van de Instructiegroep Gevechtsinlichtingen in samenwerking met de sectie G-2 van het 1e Legerkorps, en goedgekeurd door de Bevelhebber der Landstrijdkrachten bij briefnummer 56.501 dd 27-3-81.

Uit praktische overwegingen is een aantal hoofdstukken gedeclassificeerd.

De inhoud van dit handboek is in grote lijnen ook van toepassing op de overige landstrijdkrachten van het Warschau Pact.

n.b. In de toekomst zullen onbenoemde gemechaniseerde eenheden worden aangegeven als

gemechaniseerde infanterie eenheden

In dit handboek worden de aanduidingen "mechinf" (gemechaniseerde infanterie) en "mech" (gemechaniseerd) nog beiden gebruikt ter aanduiding van deze onbenoemde eenheden.

juni 1984

DIENSTGEHEIM

Wijzigingen

nr.	d.d.	omschrijving	aange- bracht	par.
1	1-7-84	ingevoegd : hfst 13 en 14 gewijzigd : hfst 12 en 15 blz I, II, III		

DIENSTGEHEIM

INHOUDSOPGAVE

- Hoofdstuk 1 : Het aanvallend gevecht
- Hoofdstuk 2 : Het overschrijden van waterhindernissen
- Hoofdstuk 3 : Troepenverplaatsingen
- Hoofdstuk 4 : Het verdedigend gevecht
- Hoofdstuk 5 : Conventionele vuursteun en inzet massavernietigingswapens
- Hoofdstuk 6 : Luchtlandingen
- Hoofdstuk 7 : Luchtmobiele operaties
- Hoofdstuk 8 : Gevechten onder bijzondere omstandigheden
- Hoofdstuk 9 : Verkenningen
- Hoofdstuk 10 : Bevelvoering en verbindingen
- Hoofdstuk 11 : Verzorging
- Hoofdstuk 12 : De Sovjet soldaat
- Hoofdstuk 13 : Electronische oorlogvoering
- Hoofdstuk 14 : Sovjet luchtstrijdkrachten
- Hoofdstuk 15 : Organisatieschema's en het voornaamste materieel van de Groep van Sovjet Strijdkrachten in Oost-Duitsland, de Sovjet luchtlandings-eenheden en de Sovjet luchtstrijdkrachten.

Hoofdstuk 1: Het aanvallend gevecht**1. Algemeen:**

De organisatie van de landstrijdkrachten van het Warschau Pact is gebaseerd op een offensief optreden, waarbij zowel bij de organisatie als het tactisch optreden, de landstrijdkrachten van de Sovjet-Unie toonaangevend zijn.

Alle Warschau Pact oefeningen staan altijd in het teken van het door de Sovjets zeer belangrijk geachte offensief optreden, waarbij het element snelheid prioriteit heeft.

Teneinde het momentum in de aanval te handhaven worden de eerste echelonseenheden doorschreden door tweede echelonseenheden, indien de personele en/of materiële verliezen van het eerste echelon zodanig zijn dat daardoor de gevechtskrachtverhouding ongunstig wordt beïnvloed en de opdracht niet meer kan worden uitgevoerd.

Het aanvallend gevecht vindt, evenals de andere gevechtsvormen, bij oefeningen altijd plaats onder de dreiging van inzet van nucleaire en chemische middelen. Bij deze oefeningen wordt aanmerkelijk minder frequent opgetreden onder gesimuleerde n/c omstandigheden.

De Sovjets beschouwen de divisie als het laagste tactische niveau; het tactisch optreden t/m regimentsniveau heeft sterk het karakter van gevechtstechniek. Volgens de Sovjet doctrine wordt de aanval bij dag en nacht en onder alle weersomstandigheden voortgezet totdat de vijand volledig is vernietigd.

2. Het aanvallend gevecht kenmerkt zich in de uitvoering door:**a. Het uitvoeren van verkenningen op ieder niveau**

Verkenningen worden uitgevoerd met de eigen (organieke) verkenningseenheden.

De samenstelling van de verkenningseenheden (al of niet versterkt) is afhankelijk van de opdracht, de toestand vijand, het terrein en het weer (zie hoofdstuk Verkenningen).

b. Echelonnering in de diepte

In het aanvallend gevecht worden de manoeuvre-eenheden verdeeld in eerste en tweede echelonseenheden. Het tweede echelon volgt het eerste echelon en wordt ingezet wanneer het eerste echelon "gesloten" is (zie pt 1).

Tweede echelonseenheden ontvangen gelijktijdig met de eerste echelons hun opdracht.

Af te lossen eerste echelonseenheden houden meestal gevechtscontact wanneer het tweede echelon

DIENTSTGEHEIM

doorschrijdt, of uit een andere richting aanvalt. Op divisie-, regiments- en bataljonsniveau wordt ook nog een reserve geformeerd van resp. bataljons compagnies- en pelotonsgrootte (ca 1/9 van de sterkte), de z.g. "algemene reserve". Ook ondersteunende eenheden worden betrokken bij de echelonnering.

c. Inzet helikopter-gelände eenheden en voortdetachementen

(1) Algemeen

Zowel helikopter-gelände eenheden als voortdetachementen worden geleverd door de divisie. De sterkte van een helikopter-gelände eenheid kan variëren van een compagnie tot een bataljon, die van een voortdetachement is minimaal een **versterkt** bataljon.

Deze eenheden kunnen worden ingezet tot op een afstand van 50 (luml) resp. 30 (voordet) km voor de hoofdmacht, veelal in samenhang met de in het zwaartepunt aanvallende eenheden.

Mogelijke doelen voor deze eenheden zijn:

- (a) Gebieden en objecten welke van belang zijn voor het behouden van het momentum van de aanval.
- (b) Het binden van vijandelijke reserves, aanvallen van verbindingsknooppunten, raketlanceerinstallaties en opslagplaatsen, logistieke aanvoerwegen en installaties, enz.

(2) Helikopter-gelände eenheden

De afstand (diepte) waarover helikopter-gelände eenheden worden ingezet hangt af van het al of niet ter ondersteuning achter blijven van aanvalshelikopters bij de afgezette eenheden.

Indien dit niet gebeurt, zal de diepte van inzet max 30 km bedragen, omdat slechts voor een korte periode een optreden buiten het bereik van c.q. bij onvoldoende artillerie acceptabel is.

Worden helikopter-gelände eenheden gesteund door gevechts-helikopters, dan kan de diepte maximaal 50 km bedragen.

De planning van een dergelijke actie gebeurt in principe op legerniveau, de uitvoering op divisieniveau. Veelal zal een 2e echelons-gemechaniseerd infanterie regiment van de divisie het personeel leveren.

(3) Voordetachementen

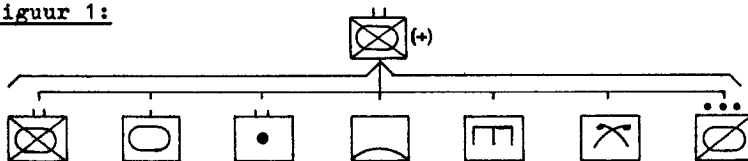
De afstand (diepte) waarover een voordetachement op divisieniveau wordt ingezet zal maximaal 30 km bedragen. De planning en uitvoering gebeurt op divisieniveau evt in opdracht van het leger. Ook op regimentsniveau kan een voordetachement worden ingezet.

Voordetachementen kunnen worden ingezet in combinatie met helikopter-gelande eenheden. Tijdens de verplaatsing door vijandelijk gebied is de groepering van een voordetachement als van een voorhoede bataljon. De opdracht is alle weerstanden te ontlopen teneinde niet voortijdig gebonden te worden, waardoor de opdracht in gevaar kan worden gebracht.

De minimale samenstelling van een voordetachement op regimentsniveau is een versterkt gemechaniseerd bataljon (op divisieniveau kan dit een regiment zijn).

Een voordetachement op regimentsniveau kan als volgt zijn samengesteld:

Figuur 1:

Met name in het aanvallend gevecht zal een voordetachement eerst dan kunnen worden ingezet, indien de samenhang in de vijandelijke verdediging is verbroken.

- d. Het snel overwinnen van waterhindernissen
Het overwinnen van waterhindernissen wordt door de Sovjets beschouwd als een normale operatie (zie hfdst 2: het overwinnen van waterhindernissen).
- e. Voortdurende vuursteun (nucleair, chemisch, lucht, conventioneel).
Een flexibel systeem garandeert de vuursteun in de diverse fasen van de aanval.

DIENTSTGEHEIM

3. De gemechaniseerde divisie in het aanvallend gevecht

(t.a.v. de tankdivisie gelden dezelfde doctrines)

a. Algemeen

Op divisieniveau onderscheiden de Sovjets twee gevechtsvormen, nl.:

- (1) De aanval (de belangrijkste gevechtsvorm)
- (2) De verdediging

De aanval wordt als volgt onderscheiden:

- (a) De aanval op een haastig ingerichte verdediging.

Deze aanval wordt in beginsel uitgevoerd vanuit de beweging.

- (b) De aanval op een goed voorbereide verdediging.

Ook deze aanval zal in beginsel worden uitgevoerd vanuit de beweging, doch indien deze wordt afgewezen zal een aanval na voorbereiding worden uitgevoerd.

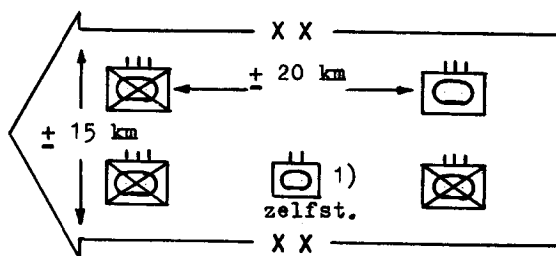
- (c) Het ontmoetingsgevecht

Het ontmoetingsgevecht beschouwen de Sovjets als een aanvalsvorm welke ontstaat na gevechtscontact vanuit een tactische verplaatsing.

b. Gevechtsformaties

Indien de gemechaniseerde divisie aanvalt op een goed voorbereide verdedigingen/of in het zwaartepunt van een legeroffensief is de groepering doorgaans als volgt:

Figuur 2:

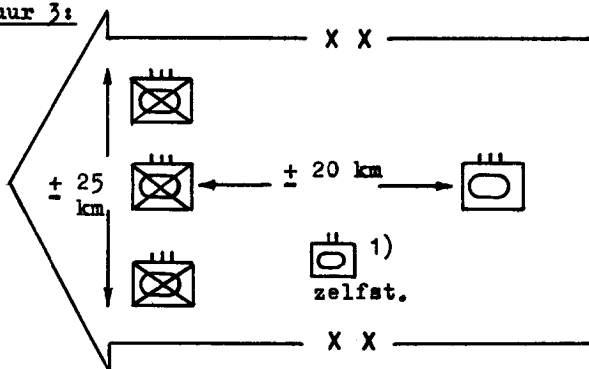
- 1) T.a.v. inzet zelfstandige tankbataljon is nog weinig bekend. Mogelijke opdrachten kunnen zijn:
-flanken- doorbraak forceren, anti tank beveiliging

DIENTSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

Indien de aanval uitgevoerd wordt op een haastig ingerichte verdediging of in een nevenaantal van het legeroffensief, is de groepering als volgt:

Figuur 3:

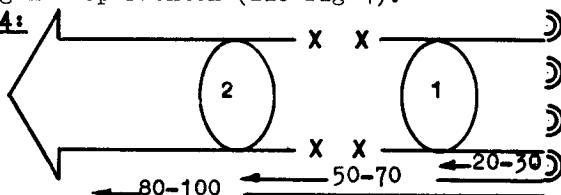

De in figuur 2 en 3 aangegeven plaats van het tankregiment is in de tekening willekeurig gekozen, doch afhankelijk van de gegevens over weer, terrein en vijand kan het tankregiment in het eerste echelon optreden i.p.v. één der gemechaniseerde regimenten.

c. O opdrachten

In het aanvallend gevecht ontvangt de divisie de volgende opdrachten (zie fig 4).

Figuur 4:

- Het vermeesteren van het onmiddellijk aanvalsdoel (1)
- Het vermeesteren van **het** volgend aanvalsdoel (2)
- De aanval voortzetten in de opgedragen aanvalsrichting.

De in fig 4 aangegeven afstanden (in km) worden opgedragen onder nucleaire/chemische omstandigheden. Onder conventionele omstandigheden moeten deze tot ongeveer de helft worden teruggebracht.

Daarnaast zal de mate waarin de tegenstander zich ter verdediging heeft ingericht, het terrein en het weer de uitvoering van de opdracht beïnvloeden.

d. De aanval uit de beweging

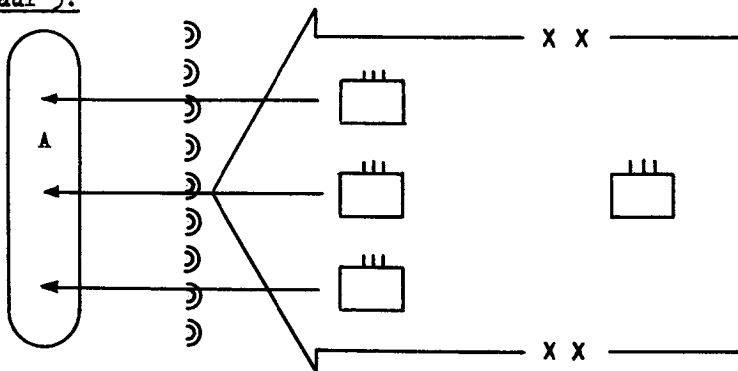
Hierbij kunnen drie methoden worden toegepast:

- (1) Aanval vanuit de diepte, uitgevoerd door eerste echelonseenheden, die doorgaans het vijandelijke weerstandsgebied naderen vanuit een tactische verplaatsing (opmars). Tijdens de **opmars** wordt aan de hand van kaartstudie en verkenningsresultaten de aanvalsformatie bepaald.
- (2) Vanuit in de diepte gelegen tijdelijk ingenomen verzamelgebieden, uitgevoerd door tweede echelons of algemene reserves, die de vastgelopen eerste echelons doorschrijven.
- (3) De aanval vanuit een bestaand gevechtscontact. Deze aanval waarbij de eenheid die gevechtscontact heeft, zelf na hergroepering de aanval moet uitvoeren, wordt door de Sovjets slechts in uitzonderlijke situaties toegepast.

De onmiddellijke opdracht van de divisie is:

- Het vernietigen van de vijandelijke hoofdmacht, doorbreken in de volledige diepte van diens weerstandsgebied.
- De onmiddellijke opdracht aan de eerste echelons regimenten komt overeen met de onmiddellijke opdracht van de divisie (zie fig 5).

Figuur 5:

Onmiddellijke aanvaldoel divisie (A) = onmiddellijke aanvaldoel eerste echelon regiment.

e. De aanval na voorbereiding

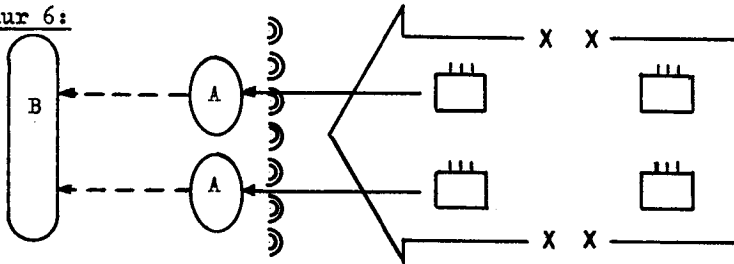
De aanval na voorbereiding is in principe gelijk aan de aanval uit de beweging.

De onmiddellijke opdracht aan de divisie is:

- Doorbraak in de totale diepte van de vijandelijke voordivisies en het vernietigen van de vijand.
- Bezetten van gebieden die gunstige voorwaarden scheppen voor de voortzetting van het offensief.

De onmiddellijke opdracht aan de eerste echelons regimenten is het vernietigen van de vijandelijke voorbrigades; de volgende opdracht kan zijn een eventuele doorbraak in de totale diepte van de vijandelijke voordivisies, **en/of vernietigen van de vijandelijke reserves.** (zie fig 6).

Figuur 6:

Onmiddellijke aanvalsdoelen eerste echelons regimenten (A)

Onmiddellijke aanvalsdoel divisie (B).

In het algemeen zullen de eerste echelons regimenten na het nemen van hun onmiddellijke aanvalsdoelen zodanig gesletten zijn, dat hier een doorschrijding door de tweede echelons regimenten zal plaatsvinden.

f. Het ontmoetingsgevecht. (zie fig 7)

De Sovjets beschouwen het ontmoetingsgevecht als een gevechtvorm die ontstaat wanneer:

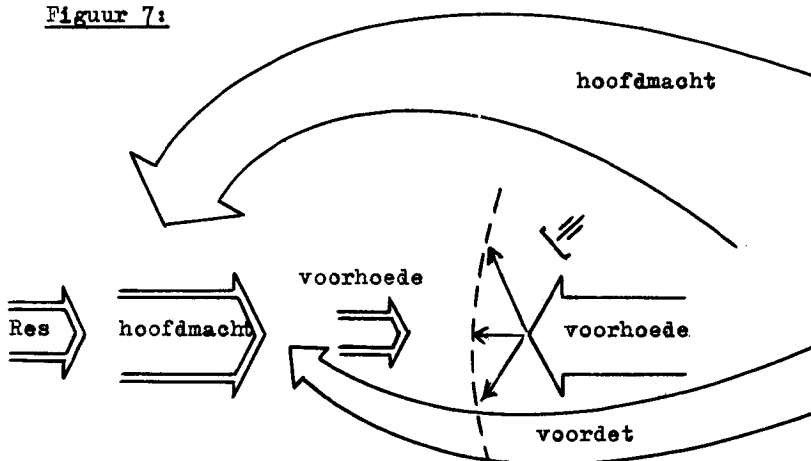
- Vanuit een tactische verplaatsing (opmars) gevechtscontact wordt verkregen met een zich verplaatsende tegenstander.
- Tijdens de doorbraak vijandelijke reserves worden ontmoet welke gereed zijn gesteld, dan wel zich verplaatsen ter uitvoering van hun opdracht.

Kenmerken van het ontmoetingsgevecht zijn:

- Open flanken bij beide partijen.
- Gevechtshandelingen komen **vanuit de beweging tot stand.**
- Snelle afloop van het gevecht.

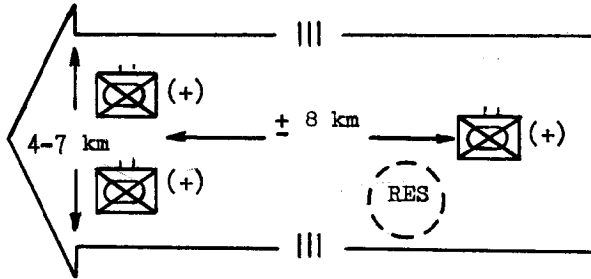
Indien een ontmoetingsgevecht wordt aangegaan na inzet van een nucleair/chemisch wapen, kan de hoofdmacht frontaal tegen de vijandelijke hoofdmacht worden ingezet.

Figuur 7:

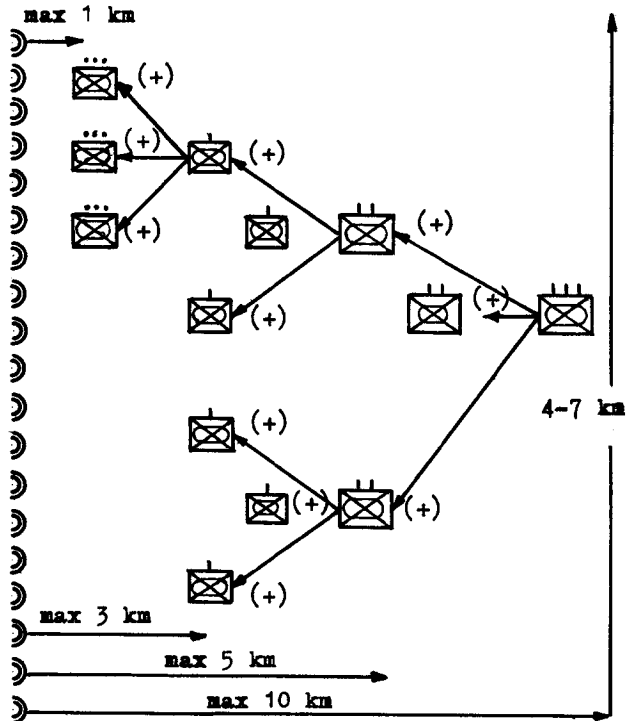
5. Het gemechaniseerde regiment in de aanval
(t.a.v. het tankregiment gelden dezelfde principes)
Het gemechaniseerde regiment valt doorgaans aan in een groepering zoals in fig 8 aangegeven. Hoewel het tankbataljon doorgaans wordt opgesplitst over de gemechaniseerde bataljons, kan op regimentsniveau een reserve worden aangehouden van maximaal een tankcompagnie. Daar waar de inbraak succes heeft zal het tweede echelon van het regiment worden ingezet. Indien een gemechaniseerd regiment optreedt in gebieden waar de vijandelijke weerstand zwak is, kan de aanvalsbreedte oplopen tot maximaal 10 km, waarbij dan de gemechaniseerde bataljons alle drie in het eerste echelon optreden en alleen een reserve wordt aangehouden van een gemechaniseerde compagnie.

Figuur 8:

In het kader van de aanval uit de beweging of na voorbereiding door de divisie, ontplooit het regiment als aangegeven in onderstaande figuur.

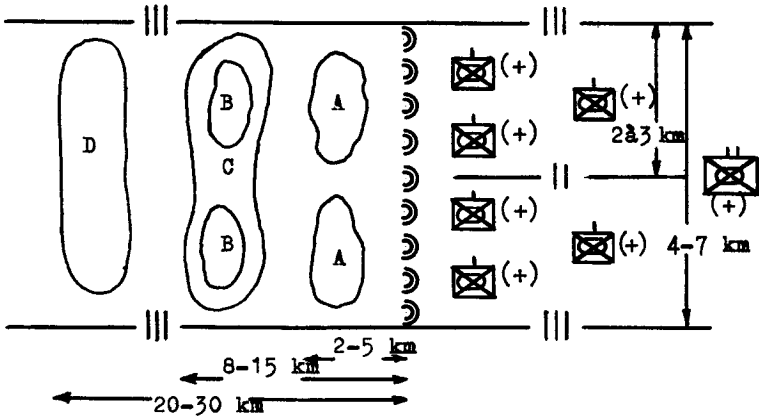
Figuur 9:

DIENTSTGEHEIM

In het kader van de aanval na voorbereiding door de divisie ontvangt het eerste echelons gemechaniseerde regiment de volgende opdrachten (figuur 10).

Figuur 10:

- A: Onmiddellijke aanvalsdelen eerste echelons bataljons
- B: Volgende aanvalsdelen eerste echelons bataljons
- C: Onmiddellijk aanvalsdelen gemechaniseerde regiment
- D: Volgend aanvalsdelen gemechaniseerde regiment

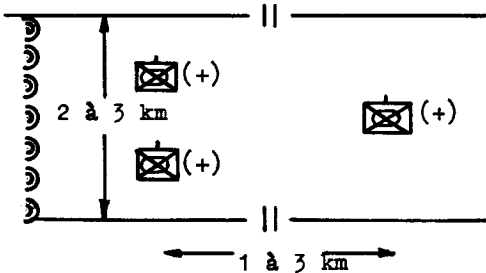
6. Het gemechaniseerde bataljon in de aanval (in regiments verband)

(t.a.v. het tankbataljon gelden dezelfde principes, als voor het gemechaniseerde bataljon).

a. Algemeen

In de aanval is het gemechaniseerde bataljon gegroepeerd zoals aangegeven in fig 11.

Figuur 11:

DIENSTGEHEIM

b. Het gemechaniseerde bataljon zal in principe een tankcompagnie in steun krijgen van het **tankbataljon van het gemechaniseerde regiment.** Het opsplitsen van deze tankcompagnie over de gemechaniseerde compagniën is standaard.

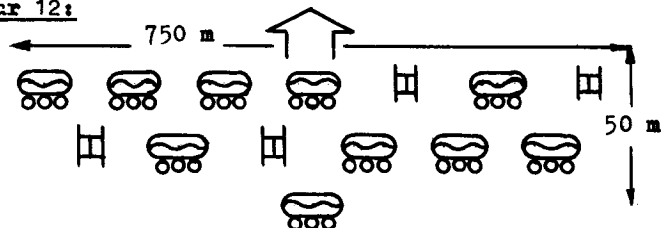
Een gemechaniseerd bataljon kan aanvallen met drie compagniën voor, indien de vijandelijke weerstand zwak is. In dat geval wordt op bataljonsniveau een gemechaniseerd peloton als reserve aangehouden.

7. De gemechaniseerde compagnie in de aanval (in bataljons verband).

(t.a.v. de tankcompagnie gelden dezelfde **principes** als de gemechaniseerde compagnie).

In de aanval is de gemechaniseerde compagnie gegroepeerd zoals aangegeven in fig 12.

Figuur 12:

Compagniën vallen aan met drie pelotons op linie, er wordt geen reserve aangehouden. In beginsel wordt de aanval geheel bereiden uitgevoerd, waarbij tanks en gemechaniseerde infanterie geïntegreerd optreden en gezamenlijk en gelijktijdig over het aanvalsdoel gaan.

Tanks en pantserinfanterie worden nooit gescheiden, tenzij de vijandelijke anti-tank middelen niet voldoende zijn geneutraliseerd.

De aanval wordt dan uitgestegen uitgevoerd, waarbij de infanterie uitgestegen tussen de tanks optreedt. De pantser **gevechts**voertuigen volgen de tanks en infanterie op ca. 300 m.

Consolideren gebeurt nooit of zelden. Nadat het aanvalsdoel genomen is, wordt na snel hergroeperen de aanval weer voortgezet.

Vanaf bataljonsniveau en lager kennen de Sovjets de volgende gevechtsformaties:

- de linie
- de wigformatie
- rechts en links geëchelonneerd
- de V-formatie

DIENSTGEHEIM

8. Antitankreserve en Mobiel hindernisdetachement

Vanaf regimentsniveau en hoger wordt met alle of een deel van de organieke middelen een antitankreserve en een mobiel hindernisdetachement geformeerd bij de aanvalsvoorbereiding.

a. Antitankreserve

Op het niveau van het gemechaniseerd regiment is dit de antitankcompagnie, op niveau van de gemechaniseerde divisie de afdeling anti tank.

De anti tankreserve kan worden versterkt met tanks en gepantserde personeels voertuigen.

De antitankreserve wordt ingezet waar een vijandelijke gemechaniseerde/tank dreiging wordt verwacht. Op bataljonsniveau worden de organieke anti tank middelen onder bataljonscontrole gehouden.

b. Mobiel hindernisdetachement.

Vanaf regimentsniveau en hoger kan een mobiel hindernisdetachement worden geformeerd.

Een mobiel hindernisdetachement bestaat uit één of meerdere mechanische mijnenleggers, al of niet versterkt met gevechtseenheden.

Een mobiel hindernisdetachement moet snel een antitankmijneveld kunnen leggen, en treedt veelal gecoördineerd op met een antitankreserve.

9. Vuursteun (zie ook hoofdstuk 5)

Indien de aanval vanuit de beweging wordt uitgevoerd, duurt de voorbereidende beschieting 15-30 minuten. Indien de aanval na voorbereiding wordt uitgevoerd duurt de voorbereidende beschieting minimaal 30 minuten.

In principe worden alle vuursteun middelen ingezet, doch indien de vijandelijke weerstand dit niet noodzakelijk maakt, wordt een gedeelte (+ 1/3) gereserveerd om de eventueel snel doorstotende manoeuvre eenheden te volgen.

Tenslotte kan luchtsteun worden ontvangen van gevechtshelikopters en jachtbommenwerpers.

DIENTSTGEHEIM

Hoofdstuk 2: Het overschrijden van waterhindernissen.

1. Algemeen

De Sovjets beschouwen het overschrijden van waterhindernissen als een normale gevechtshandeling in het kader van het offensief/aanvallend gevecht.

Aanvalsbreedtes en opdrachten blijven derhalve ongewijzigd.

Rivieren, kanalen, meren enz ,die een gevechtshandeling kunnen beïnvloeden, worden als een (water) hindernis aangemerkt.

Er wordt onderscheid gemaakt in: smalle (tot 50 m) middelbare (50-300) en brede (breder dan 300 m) waterhindernissen.

2. Beginselen

Bij het overschrijden van waterhindernissen passen de Sovjets de volgende beginselen toe:

- Vroegtijdige verkenning door land- en luchtmacht.
- Vroegtijdige en gedetailleerde planning.
- Vernietigen van de vijand in die gebieden waar de overgang plaats gaat vinden.
- De gevechtshandelingen bij dag en nacht voortzetten.
- Snelheid en verrassing.
- Oversteken op een zo breed mogelijk front (in het aanvalsvak).
- Kundige en snelle genie-technieken.
- Snelle ontplooiing op de vijandelijke oever.
- Luchtoverwicht.

3. De Sovjets onderscheiden drie methoden om een waterhindernis te overschrijden.:

a. De gelegenheidsovergang

Deze methode wordt toegepast indien de tegenstander zich terugtrekt achter een waterhindernis, waarbij het éénmaal gemaakte gevechtscontact bewaard blijft, of - indien dit verloren is- zo snel mogelijk hersteld wordt.

Hierdoor wordt de tegenstander verhinderd vernielingen uit te voeren.

Het vroegtijdig, bij verrassing veilig stellen van vaste oeververbindingen of oversteekplaatsen staat voorop en kan worden uitgevoerd door inzet van:

DIENTSTGEHEIM

- (1) Helikopter-gelände eenheden en voortdetachementen.
- (2) Voorhoedes.
- (3) Verkenningseenheden.

b. De overgang uit de beweging

(1) Algemeen

De divisie nadert een waterhindernis vanuit de beweging, of vanuit verafgelegen verzamelgebieden (een en ander conform de beginselen van het aanvallend gevecht).

Het aantal overgangen dat in bedrijf kan worden genomen is afhankelijk van de breedte van de waterhindernissen en de toestand van de vijand.

Op divisieniveau zijn normaliter benodigd:

1-2 bruggen

1-3 veren

3-5 plaatsen geschikt voor amfibische overgang.

Op uur U verlaten de eerste compagnieën de oever aan eigen zijde.

Vóór uur U wordt getracht vaste voet te krijgen op de vijandelijke oever door inzet van b.v.:

(a) Helikopter-gelände eenheden

Deze kunnen worden ingezet om vóór uur U tactisch belangrijke gebieden of vaste oeververbindingen te bezetten, dan wel op uur U de eventueel door de vijand ingezette reserves te blokkeren.

De sterkte van een helikopter-gelände eenheid varieert van compagnie tot bataljon; de inzetdiepte maximaal 30 km, dan wel 50 km indien gevechts-helikopters bij de gelände eenheid achterblijven.

(b) Voortdetachementen

Deze zullen de waterhindernis oversteken en trachten een bruggehoofd te forceren, dan wel een bestaand bruggehoofd versterken. Indien de vijandelijke weerstand licht is, zullen zij dieper in het vijandelijke gebied doordringen om meer in de diepte gelegen tactisch belangrijke gebieden te bezetten.

(c) Verkenningseenheden

Deze hebben opdracht om:

De nadering tot de waterhindernis te verkennen.

De waterhindernis zelf te verkennen, met name die gebieden die geschikt zijn voor een amfibische overgang en diepwaden (genieverkenning).

Eventueel het verkennen van de nog in gebruik zijnde oeververbindingen. Nadat verkenningsseenheden de waterhindernis zijn overgestoken zullen zij aanvullende verkenningen uitvoeren met name over de toestand van de vijand.

(d) Voorhoedes

Voorhoedes vernietigen de vijand aan de eigen zijde van de waterhindernis, beveiligen de hoofdmacht vóór het overschrijden van de waterhindernis of versterken een eventueel bruggehoofd van een voordetachement.

(2) Het gemechaniseerde regiment.

De eerste echelons regimenten ontplooiën bij het naderen van de waterhindernis op dezelfde wijze als in het aanvallend gevecht.

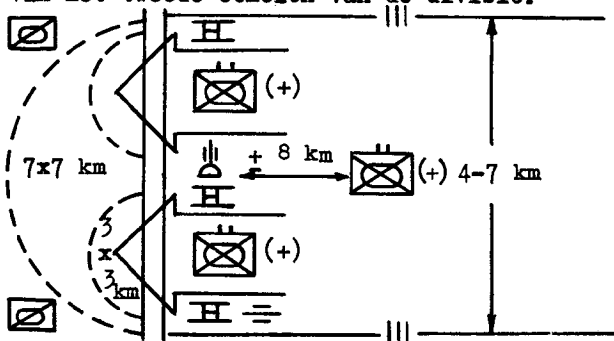
Op uur U steken de voorste compagnieën over en zullen:

- de reeds in een bestaand bruggehoofd aanwezige eigen eenheden versterken of zelf een bruggehoofd forceren (zie punt 3.b.

(1) (a) en (b)).

Het regiment zal in eerste instantie twee bruggehoofden vormen ieder ter sterkte van een bataljon, om daarna het bruggehoofd uit te breiden tot regimentssterkte (zie figuur 1) Na voltooiing van het bruggehoofd zal het regiment de aanval voortzetten dan wel het bruggehoofd behouden voor de doorschrijding van het tweede echelon van de divisie.

Figuur 1:

DIENTSTGEHEIM

Het volgende tijdschema geeft een algemeen beeld van de opeenvolgende gevechtshandelingen bij het overschrijden van een waterhindernis uit de beweging.

- Vanaf U-420 min : Verkenningen door de tactische luchtmacht.
- U-150 min tot U: Inzet helikopter-ge-
landeenheden.
- U-90 min : Verkenningseenheden
overschrijden de water-
hindernis (1e golf)
- U-60 min : Inzet voordetachment/
voorhoede bij de water-
hindernis.
- U-45 min : Ontplooiing artillerie.
- U-30 min : Voorbereidingen en
verder formeren van het
eerste aanvalselchelon
in tijdelijke verzamel-
gebieden op 3-5 km van
de waterhindernis; tus-
sen 500 en 1200 m vanaf
de waterhindernis wor-
den tanks gereed ge-
maakt voor diepwaden.
- U-15 min : Voorbereidende beschie-
ting, ontplooiing
voorste compagnieën en
luchtdoelartillerie tot
dicht aan de waterhin-
dernis; vuursteun van
de artillerie en tanks
met directe richting.
- U : Amfibische overgang van
de voorste compagnieën
(2e golf).
- U+10 min : Tweede echelons compag-
nieën gaan over.
Tweede echelons batal-
jons stellen zich ge-
reed voor de overgang.
Aanvang diepwaden tanks,
gevolgd door amfibische
antitank middelen van
het regiment en de am-
fibische artillerie van
de BMP-regimenten.
(3e golf)

K-61, PTS-M(+ PKP) en/of GSP beginnen met het overzetten van tanks, de artillerie van het BTR-regiment en de regimentscommandopost (4e golf).

U+30 min : Aanvang brugslag PMP, mits geen door waarneming geleid artillerie vuur op het bruggehoofd kan worden uitgebracht.

U+90 min : PMP-bruggen in bedrijf, overzetten van de DAG en/of FROG-7; tweede echelons regimenten.

NB: De tijdstippen voor of na uur U genoemd mogen niet absoluut genomen worden.

c. De overgang na voorbereiding

Deze wordt uitgevoerd als:

- (1) Een overgang uit de beweging is mislukt.
Indien een overgang uit de beweging mislukt, zullen de tweede echelons regimenten de eerste echelons regimenten, welke in gevechtscontact zijn met de vijand, doorschrijven bij de hernieuwde poging om de aanval op de waterhindernis (na voorbereiding) uit te voeren.
- (2) Een waterhindernis goed ter verdediging is voorbereid.
De eerste echelons regimenten voeren een aanval uit op de waterhindernis en doorschrijven daarbij eigen eenheden (verkenningseenheden/voorhoede) welke in gevechtscontact zijn met de vijand.
In beide gevallen wordt de artillerie geheel ontplooid en steunen tanks en een deel van de artillerie vurend met directe richting vanaf de eigen oever.
Gestreefd wordt dezelfde technieken en hetzelfde tijdschema aan te houden zoals bij de overgang uit de beweging.

4. Beperkingen t.a.v. het amfibisch oversteken en het diepwaden met tanks.

a. Het amfibisch oversteken

Indien een waterhindernis met amfibische middelen moet worden overschreden, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

DIENTSTGEHEIM

- (1) De mogelijkheid om in en uit de waterhindernis te komen (glooiende oevers).
- (2) De mogelijkheid om aan vijands zijde te ontplooiën (wegennet, begaanbaarheid).
- (3) De stroomsnelheid mag niet groter zijn dan 2,5 m/sec.

b. Het diepwaden met tanks

Indien een waterhindernis door tanks d.m.v. diepwaden moet worden overschreden, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- (1) De mogelijkheid om in en uit de waterhindernis te komen.
- (2) De stroomsnelheid mag niet groter zijn dan 2,5 m/sec.
- (3) Diepte van het water mag max 5,5 m zijn.
- (4) De bodem moet vrij hard zijn, vrij van obstakels en kuilen.

DIENSTGEHEIM

Hoofdstuk 3: Troepenverplaatsingen

1. Algemeen

De landstrijdkrachten van de Sovjet-Unie maken bij het verplaatsen van de troepen gebruik van lucht- en zee-transport, spoorwegen en transporten via het wegennet.

In het kader van het optreden t/m divisieniveau wordt voornamelijk gebruik gemaakt van troepenverplaatsingen over de wegen; derhalve worden de troepenverplaatsingen die niet over de wegen plaatsvinden, buiten beschouwing gelaten.

2. Soorten verplaatsingen

Afhankelijk van een te verwachten gevechtscontact met een tegenstander voeren de Sovjet strijdkrachten een verzorgingsverplaatsing of een tactische verplaatsing uit.

a. Verzorgingsverplaatsing (zie fig 1)

Voor deze methode van verplaatsen wordt gekozen indien gevechtscontact met een tegenstander niet waarschijnlijk is.

Een optimaal comfort en een hoge verplaatsings-snelheid staan voorop.

Colonnes worden zo samengesteld dat voertuigen met dezelfde eigenschappen (rups-wiel) langs de meest geëigende wegen verplaatsen.

De eenheden verplaatsen in bataljons/afdelings-colonnes.

Kwartiermakers en verkenningsseenheden gaan vooruit om het wegennet en de rustplaatsen te verkennen.

Beveiliging geschiedt door nabijbeveiliging en rondom waarneming.

Kleine rusten van + 30 min. worden om de 2 à 3 uur gehouden.

Bij verplaatsingen van 24 uur of langer worden om de 12 uren rusten van 2-4 uur gehouden.

Zie voor colonnelengtes, tussen-afstanden en mars-snelheden figuur 1.

DIENSTGEHEIM

Figuur 1: Colonnelengtes voor organieke eenheden in km.

colonne	gemechaniseerde eenheid	tankeenheid
compagnie	0.5	0.6
bataljon	3.2	3.6
regiment	34.3	25.8
divisie 1)	242	222

1) verplaatst in de regel op meerdere routes.

tussen-afstanden tijdens de mars
voertuigen: 25-50 m
compagniën: 100 m
bataljons : 3-5 km
regimenten: 5-10 km

Gemiddelde marssnelheden

Colonnes op niet verharde wegen: dag 30-40 km/uur
nacht 25-30 km/uur

Gemengde of tankcolonnes op verharde wegen:
dag 20-30 km/uur
nacht 15-20 km/uur

Trekkers met aanhangers enz. op verharde wegen 20-25 km/uur
op niet verharde wegen 10-15 km/uur

Dag prestatie

Normale mars : 200-250 km

Geforceerde mars: 250-350 km of meer

b. Tactische verplaatsingen

Tactische verplaatsingen worden uitgevoerd indien gevechtscontact met een tegenstander te verwachten is.

Alleen de tactische verplaatsing uitgevoerd als opmars, wordt in beschouwing genomen.

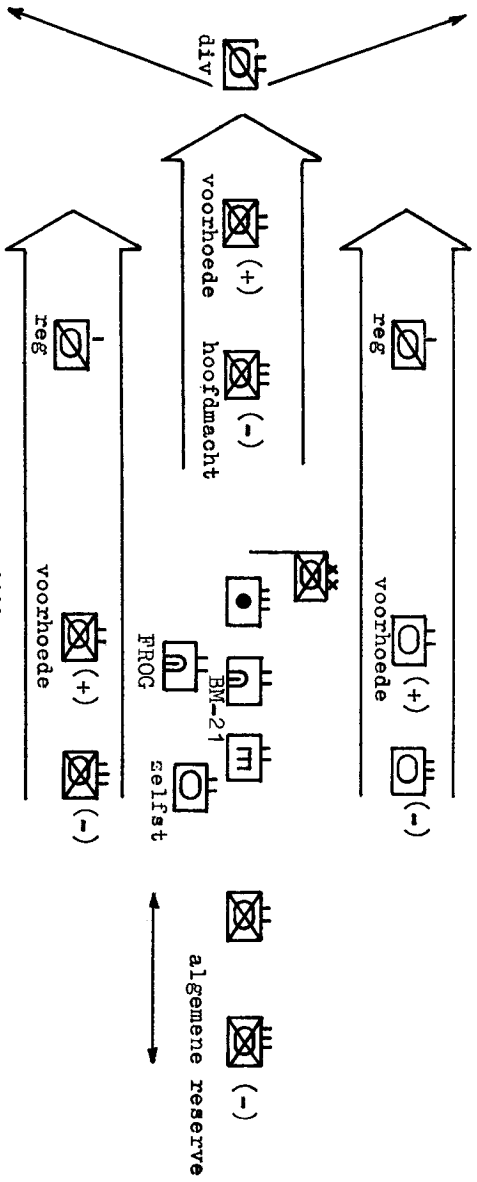
Bij de opmars wordt beoogd:

- (1) gevechtscontact te maken of te herstellen.
- (2) een zich terugtrekkende vijand te achtervolgen.
- (3) het ontmoetingsgevecht aan te gaan.

Mogelijke groeperingen en onderlinge afstanden zijn schematisch weergegeven in figuur 2 en 3.

DIENSTGEHEIM

Figuur 3: Mogelijke groepering van een gemechaniseerde infanteriedivisie bij een tactische verplaatsing X X

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

1. Verzorgingsseenheden enz. bevinden zich 50-100 km achter de hoofdmacht van het tweede echelons regiment. De totale lengte van een divisie is 300-350 km.
 2. De luchtverdedigings-middelen treden verspreid op in het gehele gebied.
- N.B. De divisie kan, indien de toestand dit vereist, een voorde detachement (versterkt regiment) uitzenden. Het regiment, waaraan een eigen opmarsroute is toegewezen, kan eveneens een voorde detachement (versterkt bataljon) uitzenden.

)

)

Hoofdstuk 4: Het verdedigend gevecht.

1. Algemeen

De verdediging wordt gevoerd om een aanval van superieure strijdkrachten van de vijand af te weren, hem daarbij aanzienlijke verliezen toe te brengen, belangrijke terreingedeelten te behouden om daardoor gunstige voorwaarden te scheppen voor de overgang tot de aanval.

Door in de verdediging te gaan wordt tijdwinst verkregen, worden plaatselijk troepen en middelen bespaard om onder gunstiger voorwaarden elders ingezet te worden.

2. De tactische verdediging wordt gevoerd:

- a. Bij de consolidatie van **bezet** gebied, het behouden van tactisch belangrijke gebieden.
- b. Om een aanval van een vijandelijke overmacht af te slaan en hem zware verliezen toe te brengen.
- c. Om een terugtocht van eigen eenheden te dekken.

3. Grondslagen voor de verdediging.

De basis voor de verdediging wordt gevormd door:

- a. Sterke beveiliging en verkenningen in front.
- b. Het plan voor de pantserbestrijding.
- c. Een goed gecoördineerd vuurplan (inclusief kernwapenplan).
De inzet van chemische en nucleaire strijdmiddelen ter ondersteuning van de tegenaanval, dan wel om de vijand tot staan te brengen.
- d. Omvangrijk gebruik van hindernissen, camouflage en misleiding (schijnopstellingen).
- e. Hardnekkige verdediging van belangrijke gebieden door middel van steunpunten, waarbij het **verlies** van deze steunpunten wordt geaccepteerd.
- f. Afdammen van vijandelijke penetraties in de diepte.
- g. Het uitvoeren van tegenaanvallen.

4. Organisatie van de verdediging op divisieniveau.

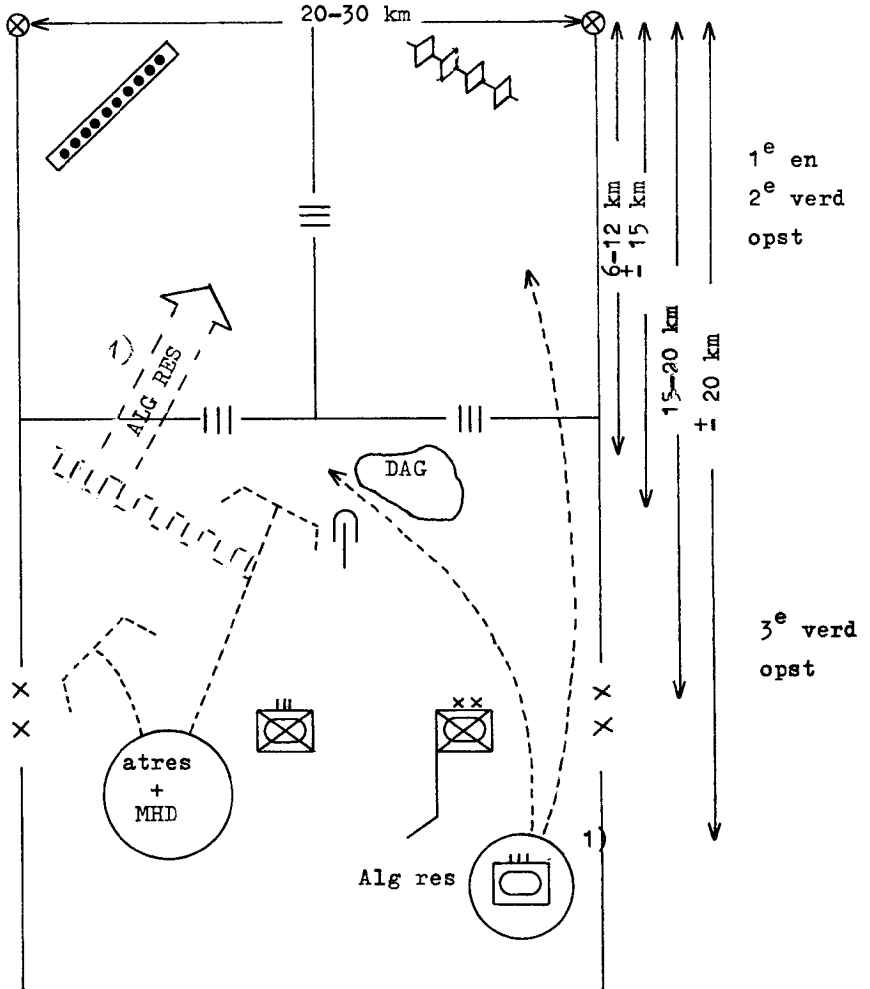
- a. Zie figuur 1 (blz 3).
- b. De divisie voert de verdediging in drie achtereenvolgende verdedigende opstellingen.
- c. Gevechtsbeveiliging en verkenningen vóór de voorste verdedigende opstelling.

DIENTSTGEHEIM

- d. Het divisievak wordt verdeeld in regimentsvakken; de regimentsvakken worden verdeeld in bataljonsvakken.
De bataljons voeren het verdedigend gevecht vanuit compagniessteunpunten, die veelal versterkt zijn met tanks, anti tankmiddelen en geniemiddelen.
- e. Zowel de divisie als het regiment groeperen in het verdedigend gevecht eerste en tweede echelons eenheden.
- f. Als algemene reserve worden veelal tankeenheden aangehouden.
Deze treden vaak op in combinatie met een anti tankreserve en/of een mobiel hindernisdetachement (zie pt 10).
- g. Een anti tankreserve (atres) en een mobiel hindernisdetachement (mhd) worden geformeerd teneinde vijandelijke penetraties in de diepte van het vak en dreigingen op de flanken af te dammen (zie pt 10).
- h. De artillerie is ver naar voren gegroepeerd.
- i. Antitank hindernissen en mijnevelden worden aangelegd in niet bezette terreindelen, tussen de opstellingen in, vóór de voorste verdedigende opstelling en in de diepte van het te verdedigen vak.
- j. De mijnevelden in het weerstandsgebied worden veelal in een laat stadium (als de vijandelijke penetratie zich aftoekent) gelegd. Reden is om zodoende de inzet van eigen reserves zo min mogelijk te hinderen.

Figuur 1.

Schematische voorstelling van een gemechaniseerde divisie in de verdediging.

- 1) Bij de inzet van de alg res wordt/worden ook voorbereide opstellingen als startlijn c.q. startpunt gebruikt.

DIENSTGEHEIM

Opmerkingen behorende bij figuur 1.

De diepte van het weerstandsgebied van een gemechaniseerde divisie is ca. 15-20 km; de totale diepte van het divisievak kan ca. 70 km zijn.

Indien de gemechaniseerde divisie daar verdedigt waar de vijandelijke hoofdaanval wordt verwacht, zal de frontbreedte 20-30 km bedragen, waarbij dan met twee gemechaniseerde regimenten vóór wordt verdedigd.

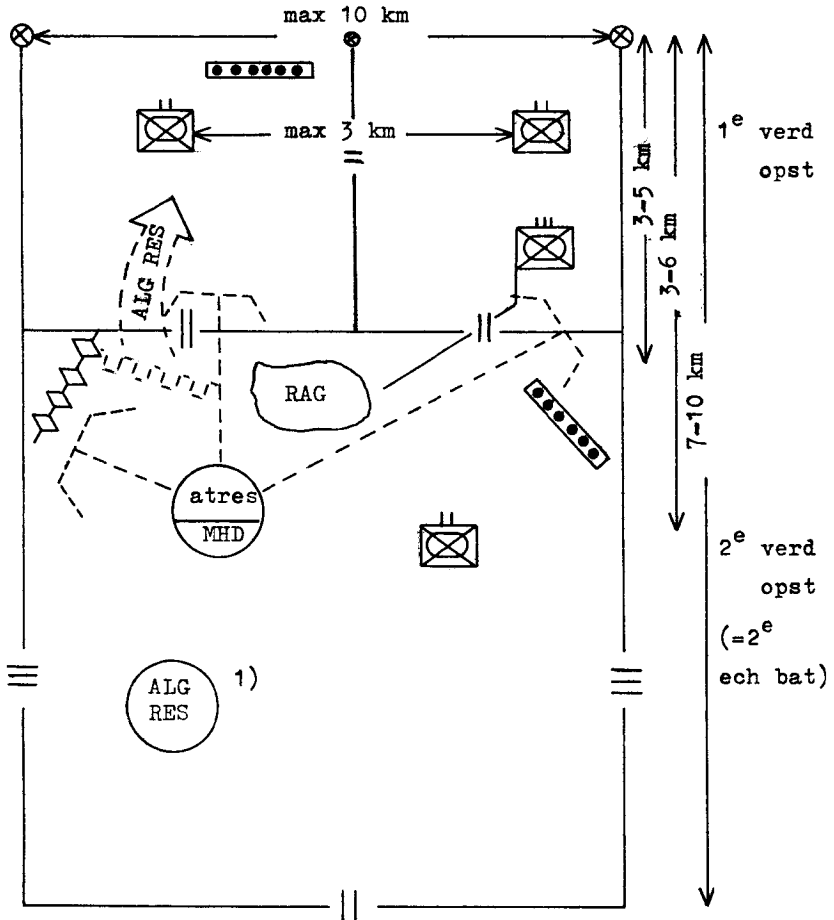
In die gebieden waar geen vijandelijke hoofdaanval te verwachten is, kan de frontbreedte van een gemechaniseerde divisie tot 40 à 50 km oplopen, waarbij dan met drie gemechaniseerde regimenten vóór wordt verdedigd.

Indien een tankdivisie wordt ingezet in het verdedigend gevecht, kan hetzelfde schema worden aangehouden als bij de gemechaniseerde divisie met dien verstande dat:

- a. Het gemechaniseerde regiment van de tankdivisie wordt opgesplitst en aan de tankregimenten wordt toegevoegd.
- b. Het mobiele hindernisdetachement optreedt in samenwerking met de anti tankreserve, welke uitsluitend uit tanks bestaat.

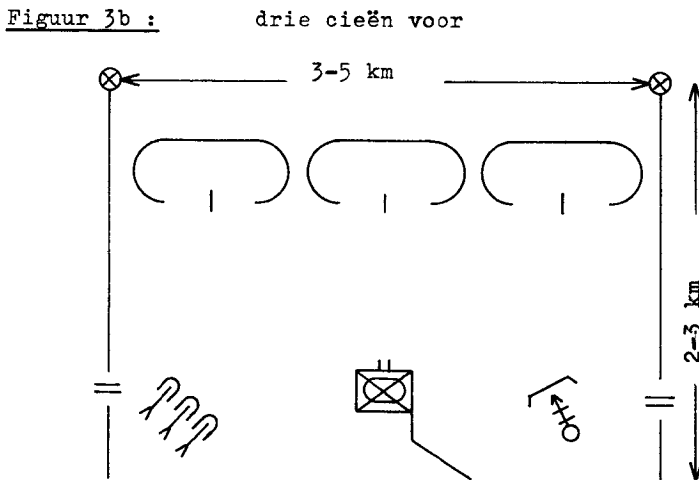
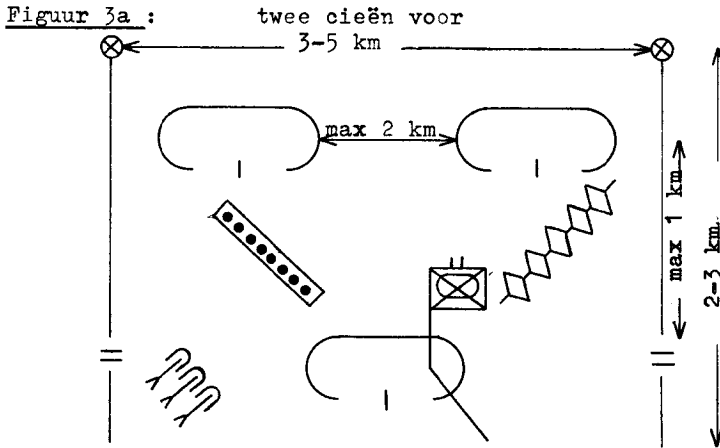
Figuur 2

Schematische voorstelling van een gemechaniseerd regiment in de verdediging.

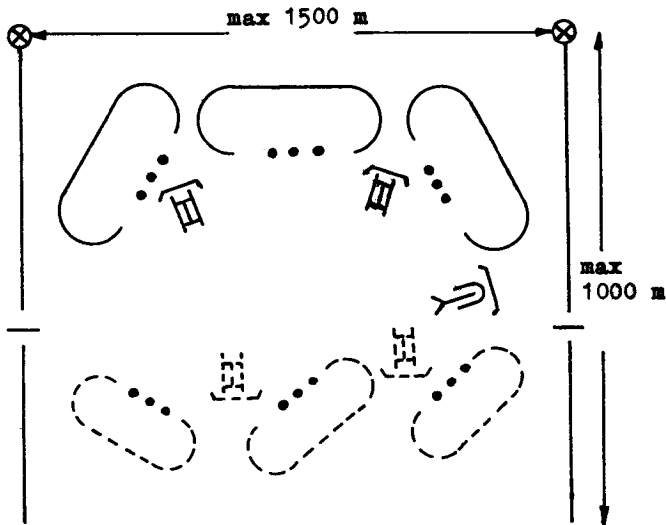

1) Bij de inzet van de algemene reserve(s) wordt/ worden ook voorbereide opstellingen als startlijn c.q. startpunt gebruikt.

Schematische voorstelling van een gemechaniseerd infanterie bataljon in de verdediging.

Figuur 4: Schema van een compagniessteunpunt in de verdediging.

Indien het gemechaniseerde bataljon met twee compagnieën vóór verdedigt, hebben de compagnieën drie pelotons vóór. Een pelotonssteunpunt bestaat uit drie groepsloopgraven, waarbij de **lengte van één loopgraaf ca. 30 m** bedraagt. Verwisselopstellingen worden altijd gegraven. Een compagniessteunpunt kan versterkt worden met tanks, anti-tankmiddelen en hindernissen. Vuursteun wordt ontvangen van mortieren en/of artillerie. Evenals bij de pantservoertuigen het geval is, streven de Sovjets er naar hun tanks, anti-tankmiddelen enz, in te graven in de opstellingen.

5. De beveiliging (zie figuur 5, blz 4-10)a. De verkenningseenheden

Op het niveau van de divisie treden verkenningseenheden op tot 50 km voor de voorste verdedigende opstelling.

Deze verkenningseenheden worden samengesteld uit het organieke verkenningsebataljon, eventueel versterkt met gemechaniseerde-en/of tankeenheden, genie-middelen en nucleaire, biologische en chemische verkenningseenheden.

De taken voor verkenningseenheden kunnen zijn, het vaststellen van:

- (1) De opmarsrichting van de vijandelijke hoofdmacht.
- (2) De sterkte en samenstelling van de vijand.
- (3) De locatie vijandelijke nucleaire inzetmiddelen.
- (4) De vijandelijke verbindingseenheden en de vijandelijke commandoposten.

Bij het terugnemen van de verkenningseenheden is het achterlaten van z.g. "stay-behinds" mogelijk.

Indien het verkenningsebataljon binnen het weerstandsgebied van de divisie optreedt, kunnen mogelijke opdrachten zijn:

- (1) Het vaststellen van en optreden tegen vijandelijke luchtlandingsseenheden.
- (2) Het uitvoeren van flankbeveiligingen en het beveiligen cq bewaken van niet bezette terreindelen.

b. Voorwaartse detachementen

Deze worden geformeerd op het niveau van de divisie. Ze worden geleverd door de tweede echelons-regimenten en worden ingezet op de meest waarschijnlijke vijandelijke naderingsmogelijkheden.

Zij treden op tot 15 km vóór de voorste verdedigende opstelling en staan onder bevel van de divisiecommandant.

Taken:

- (1) Het vaststellen van de vijandelijke groepering.
- (2) De vijandelijke opmars vertragen.

Samenstelling: Een compagnie tot een bataljon, versterkt met tanks, genie en ondersteund door artillerie en luchtstrijdkrachten.

DIENTSTGEHEIM

c. De gevechtsbeveiliging

Deze wordt geformeerd op het niveau van het regiment; treden op 3 tot 5 km vóór de voorste verdedigende opstelling. Zij wordt geleverd door de tweede echelons eenheden van de eerste echelons regimenten.

Samenstelling: Maximaal één compagnie, eventueel versterkt met antitankmiddelen, tanks, genie-middelen en ondersteund door artillerie.

De gevechtsbeveiliging wordt ingezet op de meest waarschijnlijke vijandelijke naderingsmogelijkheden in de vorm van pelotons- of compagniessteunpunten.

Taak:

- (1) De vijand misleiden t.a.v. de juiste ligging van de voorste verdedigende opstelling.
- (2) De vijand vroegtijdig tot ontplooiing dwingen.

d. De nabijbeveiliging

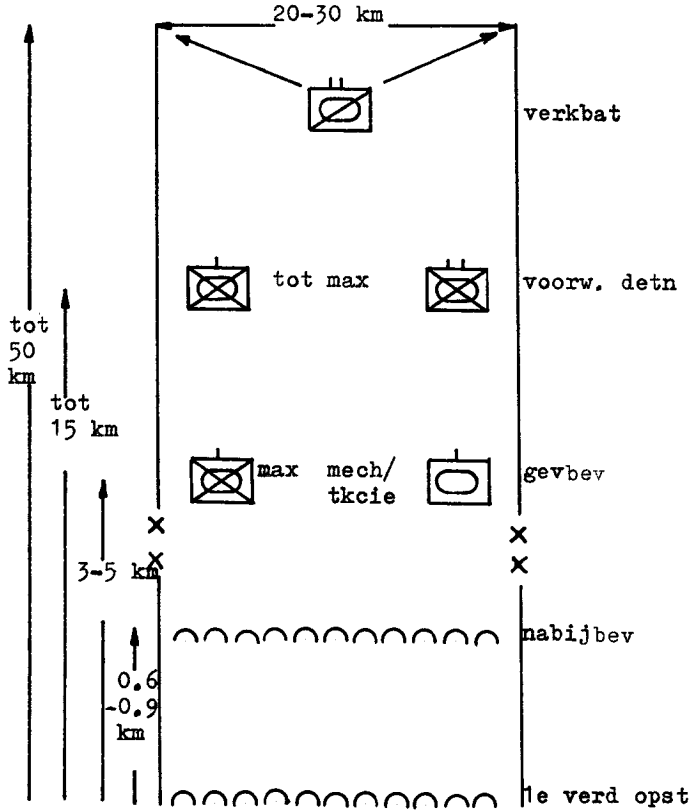
Deze wordt geleverd door, en onder verantwoordelijkheid van, de voorbataljons door middel van patrouillegang, waarnemings- en luisterposten.

Inzet: 600-900 m vóór de steunpunten.

Zie volgende bladzijde: Schema beveiliging.

DIENTSTGEHEIM

Figuur 5: Schematische voorstelling van de beveiliging in het verdedigend gevecht van een gemechaniseerde divisie.

6. Vuursteun (zie hoofdstuk 5)

Het vuursteunplan beoogt een gecoördineerd gebruik van nucleaire-, chemische- en conventionele vuursteunmiddelen.

Indien de verdediging gereed is, dient het vuursteunplan het volgende te garanderen:

- a. De ondersteuning van eigen eenheden die zich in beveiligingsstroken (voorwaartse detachementen, gevechtsbeveiliging) en eerste verdedigende opstellingen bevinden.
- b. Het leveren van vuursteun tussen de opstellingen en de flanken.
- c. Het bestrijden van vijandelijke troepen bij hun aanvalsvoorbereiding.
- d. De afweer van geconcentreerde stormaanvallen door vijandelijke tanks en infanterie.
- e. De vernietiging van doorgedrongen vijand en vijandelijke reserves.
- f. De ondersteuning van de eigen tegenaanval.

7. Luchtverdedigingsmiddelen

De luchtverdediging wordt in de gehele diepte van het vak georganiseerd.

Taken voor luchtverdedigingsmiddelen zijn:

- a. Het beveiligen tegen vijandelijke luchtstrijdkrachten van:
 - (1) De eerste en tweede echelons eenheden.
 - (2) De reserves
 - (3) Belangrijke terreindelen
 - (4) Commandoposten
 - (5) Verbindingscentra
 - (6) Artillerie opstellingen
 - (7) Voorwaartse detachementen
 - (8) De gevechtsbeveiliging.
- b. Het optreden tegen luchtlandingstroepen en luchtmobiele eenheden. (invliegen en afzetten)

8. Genie

Mogelijke taken voor de genie in de verdediging:

- Het aanleggen van antitankmijnenvelden.
- Het aanleggen van loopgraven.
- Het graven van vuuropstellingen voor antitankmiddelen en tanks.

DIENTSTGEHEIM

- Het graven van reserve-, verwissel- en schijnopstellingen.
- Het aanleggen van hindernissen.
- Werkzaamheden ten behoeve van de camouflage.

9. Speciaal te vormen groeperingen bij het verdedigend gevecht.

a. Het mobiele hindernis detachement

Een mobiel hindernis detachement (mhd) wordt gevormd op regimentsniveau en hoger, met als taak het snel leggen van antitankmijnen, daar waar een vijandelijke penetratie zich aftekent (open flanken, in de diepte van het vak).

Het mobiele hindernis detachement treedt veelal op in samenwerking met de antitankreserve (zie pt b) en de algemene reserve (zie pt 10).

Een mobiele hindernis detachement wordt samengesteld uit de genie-eenheden die organiek aanwezig zijn op de diverse niveaus (mechanische mijnenleggers).

b. De Antitankreserve

De antitankreserve heeft tot taak aan een plaatselijke vijandelijke tankdreiging het hoofd te bieden, door deze af te dammen.

Een antitankreserve wordt geformeerd op regimentsniveau en hoger. (Kan ook op bataljonsniveau, mits het bataljon van het hoger echelon daartoe de middelen toegewezen heeft gekregen).

Een antitankreserve treedt veelal op in combinatie met een mobiele hindernis detachement en in samenwerking met de algemene reserve.

Daar waar een vijandelijke tankdreiging verwacht wordt, worden veelal door een antitankreserve opstellingen voorbereid.

Op regimentsniveau worden tenminste vier, op divisie-niveau tenminste drie opstellingen voorbereid.

10. De algemene reserve

De algemene reserve bestaat gewoonlijk uit tankeenheden, waarbij de grootte o.a. afhankelijk is van:

- a. In hoeverre tanks worden ingedeeld bij de eenheden in de voorste verdedigende opstelling.
- b. In hoeverre een eenheid tanks krijgt toegewezen van zijn hogere echelon.

DIENTSTGEHEIM

De tankeenheden die in reserve werden gehouden, worden veelal versterkt met gemechaniseerde infanterie en luchtdeelartillerie.

De algemene reserve treedt veelal op in combinatie met een antitankreserve en een mobiel hindernis detachement; de vijand die in front tot staan is gebracht wordt dan op de flank of in de rug aangevallen.

Mogelijke taken voor de algemene reserve:

- a. Het hoofd bieden aan onvoerziene omstandigheden.
- b. Het uitveeren van tegenaanvallen.
- c. Het afgrendelen van vijandelijke penetraties.
- d. Het versterken van eenheden.
- e. Het deelnemen aan tegenaanvallen, uitgevoerd door het hogere echelon.

N.B.: Tegenaanvallen kunnen ook worden uitgevoerd door tweede echelonseenheden.

Hoofdstuk 5: Vuursteun

1. Algemeen

a. De Sovjets verstaan onder het begrip vuursteun: de geïntegreerde inzet van veldartillerie (vuurmonden, meervoudige raketwerpers en mortieren), tactische raketeenheden en tactische luchtstrijdkrachten.

b. De Sovjetartillerie bestemd voor steun aan de manoeuvre-eenheden wordt als volgt ingedeeld:

(1) Veldartillerie, waartoe de volgende wapensystemen behoren:

- (a) getrokken en gemechaniseerde vuurmonden;
- (b) meervoudige raketwerpers;
- (c) mortieren (hoewel deze niet direct onder een artilleriecommandant vallen).

Opm. 1: Vuurmonden met een kaliber van 122 mm en groter, **meervoudige raketwerpers en mortieren** van 120 mm kunnen, **naast de normale munitie, granaten met chemische lading verschieten.**

Opm: 2: Vuurmonden met een kaliber van 152 mm of groter kunnen **technisch gezien, naast de conventionele munitie, granaten met nucleaire lading afvuren; e.e.a. is echter niet bevestigd.**

(2) Tactische raketeenheden.

Hiertoe behoren de FROG-7, SCUD en SCALE BOARD wapensystemen.

Deze grond/grond raketten kunnen van nucleaire-, chemische of brisante ladingkoppelen worden voorzien.

c. Tactische luchtstrijdkrachten:

In beginsel worden tactische luchtstrijdkrachten ingezet tegen doelen die buiten bereik liggen van de artillerie dan wel tegen doelen waarvan de ligging voor de artillerie onvoldoende nauwkeurig bekend is; in voorkomend geval kan ook verdichting van het artillerievuur door luchtsteun worden nagestreefd (**zie hoofdstuk 13**).

2. Doctrines

- a. In principe wordt geen veldartillerie in reserve gehouden.
- b. In de regel worden meerdere vuurmondafdelingen tot artilleriegroepen geformeerd, teneinde:
 - de gevechtsleiding te vereenvoudigen;
 - zwaartepunten in de vuursteun te kunnen leggen.

3. Artilleriegroepen

- a. Samenstelling.
Artilleriegroepen worden geformeerd op legerdivisie- en regimentsniveau door aan deze eenheden, afdelingen van hogere eenheden toe te voegen. De legerartilleriegroepen (LAG), divisieartilleriegroepen (DAG) en regimentsartilleriegroepen (RAG) zijn flexibel in samenstelling en kunnen tijdens de operatie zonodig, wat sterkte betreft, aan de omstandigheden worden aangepast. Iedere artilleriegroep zal gewoonlijk bestaan uit 2 tot 4 afdelingen. De organisatie van deze groepen begint op frontniveau. In nauwe samenhang met de opdracht van elk leger wordt het aantal extra afdelingen per leger vastgesteld. Nadat de legercommandant zijn toewijzing van frontartillerie heeft ontvangen zal hij op zijn beurt een toewijzing maken van front- en legerartillerie t.b.v. de divisies.
- b. Taken artilleriegroepen.
 - (1) De LAG verleent steun aan de eerste echelonsdivisies. Indien meerdere LAGn zijn geformeerd kan elk van hen een specifieke hoofdtaak opgedragen krijgen zoals bijvoorbeeld artilleriebestrijding en vuren op doelen in de diepte.
 - (2) De DAG verleent vuursteun gedurende de aanval door het neutraliseren van doelen in de voorste rand van het weerstandsgebied, in de diepte van het weerstandsgebied en door grondwapensysteembestrijding. In de verdediging zullen verzamelgebieden, artillerieopstellingen en commandoposten onder vuur worden opgenomen.

CONFIDENTIEEL

- (3) De RAG verleent vuursteen aan de voorregimenten.
- (4) De organieke afdeling van het gemechaniseerde infanterieregiment wordt niet in de RAG ingedeeld maar verleent buiten groepsverband vuursteen aan het eerste echelon van het regiment.

Opm: Begrippen als algemene- en rechtstreekse steun lopen niet geheel parallel met de NAVO-definities, vandaar dat deze termen hier niet worden opgenomen.

4. Artillerievuren

a. Indeling

- (1) Naar gewenste uitwerking:
 - neutraliserende vuren (20 - 30% verliezen in materiaal en personeel);
 - storende vuren;
 - interdictie vuren;
 - rookschermen.
- (2) Naar mate van voorbereiding:
 - i. gelegenheidsdoelen
 - ii. voorbereide vuren
 - opeenvolgende voorbereide vuren af te geven volgens vuurschema (bij voorbereidende beschieting) of op oproep.
 - stormvuren in de verdediging, (lengte batterijstormvuur 150 - 200 m);
 - statisch spervuur in de aanval, indien het nodig is om een bepaalde strook in het terrein af te grenzen i.v.m. een vijandelijke tegenaanval;
 - beweeglijk spervuur in de verdediging, met het hoofddoel vijandelijke infanterie en tanks tijdens de aanval te scheiden;

Een voorbereid vuur is een vuur waarvan de plaats vooraf is vastgesteld en waarvan de schietgegevens worden berekend en bijgehouden, tot het tijdstip dat dit vuur wordt afgegeven.

b. Concentraties.

(1) Algemeen.

De Sovjets verstaan onder een concentratie **een** hoeveelheid vuur, welke binnen **een** beperkte tijd op een bepaald gebied wordt afgegeven. Het gebied kan worden aangeduid als batterij-, afdeling-, of RAG-concentratie; de vuren kunnen separaat liggen dan wel elkaar overlappen. Per concentratie wordt een vastgelegd aantal schoten per wapen afgegeven. Een afdelingsconcentratie beslaat een gebied van 200 x 300 m.

(2) Maximum afmetingen van neutraliserend artillerievuur (concentraties) in oppervlakte (hectares) en tijdsduur (minuten): zie figuur 1.

c. Munitie.

(1) Soorten.

(a) Vuurmonden en mortieren

- brisantgranaten: kunnen door alle vuurmonden en mortieren worden verschoten;
- anti-tankgranaten: vuurmonden tot en met een kaliber van 152 mm beschikken hierover, de voorraad bedraagt \pm 5% van de meegevoerde munitie;

- rookgranaten kunnen voor zover bekend worden verschoten met de 122 mm houwitser, het 100 mm en 76 mm anti-tank kanon en de mortieren van 82 en 120 mm.

Opm: Voor het gebruik van rook is toestemming benodigd van de divisiecommandant.

- Lichtgranaten komen voor zover bekend voor bij de 122 mm vuurmonden.
- Projectielen met chemische lading kunnen worden afgevuurd door artillerie vuurmonden met een kaliber van 122 mm en zwaarder en door de mortieren van 120 mm.

(b) Meervoudige raketwerpers.

Deze kunnen zowel brisant -, chemische-, biologische- als rookprojectielen verschie- ten.

Figuur 1: en tijdsduur
 maximum effectieve afmetingen van neutraliserende artillerie concentraties in
 hectares en minuten

vuur eenheid ↓	aard v/h doel →	tanks en gepantserde personeels- voertuigen	ongedekte troepen en materieel	gedekte troepen en materieel	10 minuten	15 minuten	20 minuten
batterij 120 mm mortieren	hectare →	1-2	15	1	1-2	2	2-3
afdeling 122 mm en 152 mm artillerie	hectare →	5-6	18	3-4	5-6	7-8	9
afdeling 130 mm ar- tillerie	hectare →	3-4	15	2	3-4	4-5	5-6
afdeling BM-21 raket- verper	tijds- duur	1 raket- salvo	1 raket- salvo	1 raket- salvo	10 minuten herladen	2e raket- salvo	10 minuten herladen
	hectare	3-4	60	3-4		6-8	

CONFIDENTIEEL

(c) Tactische raketten.

Deze zijn uit te rusten met nucleaire-, chemische- en brisante ladingkoppen.

(2) Munitievoorraden binnen de divisie.

- (a) Voor bevoorradings- en planningsdoeleinden wordt gebruik gemaakt van een munitierekeneenheid, deze rekeeneenheid geeft het aantal schoten per wapen aan (deze rekeeneenheid komt niet overeen met het begrip OMU).

122 mm houwitser D-30	80 schoten;
122 mm M-1974	80 schoten (in voertuig 40);
152 mm houwitser D-1	60 schoten;
152 mm M-1973	80 schoten (in voertuig 40);
meervoudige raketwerper RM-21	160 raketten;
120 mm mortier	80 schoten;
100 mm anti-tank kanon T-12	80 schoten;
130 mm kanon M-46	72 schoten;
meervoudig raketwerper RM-70	200 schoten;

- (b) In de divisie zijn de volgende aantallen rekeeneenheden mogelijk:

Vuurmonden:

- bij de batterij	1 rekeeneenheid;
- bij de afdeling	$\frac{1}{2}$ rekeeneenheid;
- op de transportmiddelen van het artillerie-regiment	$2\frac{1}{2}$ -3 rekeeneenheden;
- op overige divisie transport middelen.	1 rekeeneenheid;
- totaal divisie	$5-5\frac{1}{2}$ rekeeneenheden;

Mortieren: totaal divisie 5 rekeeneenheden;

Meervoudige raketwerpers:

- totaal divisie	+ 2 rekeeneenheden.
------------------	---------------------

5. Doelopsparing

Teneinde doelen te kunnen bevuren zijn doelinlichtingen onmisbaar, deze verschaffen gegevens over de aard van het doel en de locatie hiervan. De nauwkeurigheid van de locatie is van belang voor de keuze van het inzetmiddel.

CONFIDENTIEEL

Van de volgende doelopsporingsmiddelen wordt gebruik gemaakt:

- veldkijker, schaarlijkjer, (theodolieten t.b.v. het lichtmeetpeloton in de doelopsporingsbatterij), eventueel infraroodapparatuur en helderheidsversterkers die tot de uitrusting van de voorwaartse waarnemer en de batterijcommandant behoren (bij gemechaniseerde artillerie-eenheden verplaatst de batterij-commandant zich in een gemechaniseerd waarnemingsvoertuig).
- in voorkomend geval gevechtveldbewakingsradar van het gemechaniseerde infanterie- en tankregiment.

Bovengenoemde doelopsporingsmiddelen zijn ingedeeld zoals aangegeven in figuur 2.

Opm: Bovengenoemde middelen zullen veelal met bedienend personeel aan commandanten van een DAG en een RAG ter beschikking worden gesteld en kunnen afkomstig zijn van:

- eenheden t.b.v. elektronische oorlogvoering (kunnen in voorkomend geval doelinlichtingen produceren);
- het divisie verkenningsbataljon;
- verkenningsvliegtuigen van de verkenningsregimenten van een tactisch luchtleger (zijn in staat d.m.v. visuele observatie, radar-, infrarood-, of foto-apparatuur doelinlichtingen te verschaffen).

Eveneens worden voor artillerie waarnemingsdoel-einden helikopters ingezet.

6. Vuursteuncoördinatie

- a. Bij de Sovjets wordt de vuurplanning zeer gedetailleerd uitgevoerd en de inzet van de vuursteunmiddelen nauw gecoördineerd. De planning wordt op het hoogste artillerieniveau, dat bij de operatie betrokken is begonnen en wordt dan successievelijk tot het laagste echelon uitgewerkt en aangevuld.
- b. De legercommandant zal aan de commandant raket-eenheden en artillerie-troepen van het leger de volgende gegevens verstrekken:
 - doel en omvang operatie;
 - toewijzing artillerie-middelen aan lagere eenheden;
 - samenwerking met luchtstrijdkrachten.
 - volgorde artillerie-operaties;
 - te ontvangen steun van de frontartillerie.

Figuur 2 Doelopsporings middelen (plaats in de organisatie).

eenheid	artillerieregi- ment-divisie	artillerieregi- ment-leger	artilleriebr- gade-front	artilleriedivi- sie-front
artillerie mortierbestrij- dingsradar	1	1	1	3
geluidmeet- uitrusting	1	1	1	6
gevechtsweld- bewakingsradar	1	1	1	3
laser afstand meter	1	-	-	9
lichtmeet- uitrusting	ja *	ja *	-	-

* aantal onbekend

- c. De commandant raketeenheden en artillerie-troepen van het leger zal nu o.m.:
- vuursectoren en tijdschema's vaststellen;
 - artilleriegroepen formeren en hun taak bepalen;
 - instructies uitgeven omtrent samenwerking met luchtstrijdkrachten;
 - instructies verschaffen omtrent antitank verdediging;
 - wijzen vaststellen waarop doelinlichtingen moeten worden verzameld.
- d. De commandant raketeenheden en artillerie-troepen in de divisie zal zorg dragen voor:
- het uitwerken van gedetailleerde vuurplannen, waarbij wordt bepaald: welke doelen door de artillerie onder vuur worden genomen; de prioriteit van doelen, tijden waarop wordt gevuurd en de gewenste uitwerking van de vuren;
 - het formeren van artilleriegroepen ter ondersteuning van de eerste echelonsregimenten, het bepalen van stellinggebieden;
 - het inrichten van waarnemingsposten en de inzet van overige doelopsporingsmiddelen coördineren;
 - het vaststellen van de munitiebehoefte aan de hand van een analyse van doelen en vijandelijke mogelijkheden.

7. Tactische inzet artillerie

a. Aanval.

(1) Algemeen.

- (a) Artilleriesteun bij de aanval is in 3 fasen te onderscheiden:
- voorbereidende beschieting;
 - vuren ter ondersteuning van de inbraak;
 - vuren ter ondersteuning van de voortzetting van de aanval.
- (b) Kenmerken van de artilleriesteun.
- artillerie-eenheden verkennen voortdurend vanuit de lucht en vanaf de grond, zie punt 5 (doelopsporing);
 - artilleriesteun is geconcentreerd in het zwaartepunt; het vuur en de eenheden worden tijdens het gevecht snel verplaatst;
 - conventionele vuursteun wordt snel geconcentreerd en in voorkomend geval gecoördineerd met kernwapensteun (d.m.v. raketten en luchtaanvallen).

CONFIDENTIEEL

- snelle opsporing en toewijzing van doelen voor artillerie, tactische luchtstrijdkrachten en kernwapen inzetmiddelen;

(2) Na voorbereiding

(a) De voorbereidende beschieting

De voorbereidende beschieting wordt uitgevoerd over de gehele diepte van de vijandelijke voorste rand weerstandsgebied.

De duur (30-60 minuten) is afhankelijk van het al of niet inzetten van kernwapens, de aard van de vijandelijke verdediging en de beschikbare hoeveelheid artillerie.

Aan een voorbereidende beschieting - met conventionele middelen - kan op één kilometer frontbreedte worden gevuld door 54 tot 90 kanonnen, meerveudige raketwerpers en mortieren.

In het algemeen neemt de artillerie van de tweede echelonsdivisie(s) eveneens deel aan de voorbereidende beschieting, eventueel aangevuld met tankvuur, (al of niet met indirecte richting).

De voorbereidende beschieting heeft tot doel:

- de vijandelijke pantserbestrijding te vernietigen c.q. te neutraliseren;
- de bevelvoering te ontwrichten;
- aan de voorste rand weerstandsgebied gelegen steunpunten te neutraliseren;
- waarnemingsposten uit te schakelen;
- bekende- en vermoede kernwapeninzetmiddelen te vernietigen.

Een mogelijke groepering van de artillerie bij een aanval na voorbereiding wordt weergegeven op bladzijde 5-13.

(b) Vuren ter ondersteuning van de inbraak. Hierbij wordt de bevelvoering geheel of gedeeltelijk gedecentraliseerd.

De vuren hebben tot doel:

- vijandelijke artillerie- en andere wapenopstellingen te neutraliseren;
- te voorkomen dat de bevelvoering weer tot stand komt;
- kernwapeninzetmiddelen en commandoposten te vernietigen.
- verplaatsingen te voorkomen.

CONFIDENTIEEL

Bovendien worden gelegenheidsdoelen onder vuur genomen.

- (c) Vuren ter ondersteuning van de voortzetting van de aanval.

Hierbij wordt de tactische luchtsteun nauw gecoördineerd met het optreden van de artillerie-eenheden met het doel:

- het momentum van de aanval te handhaven (hier toe worden ook raketwerper eenheden ingezet),
- vijandelijke tegenaanvallen af te slaan
- terugtrekkende vijandelijke-troepen te desorganiseren.

- (d) Vuurplanning

Alle artillerie-eenheden, die deelnemen aan de vuursteun tijdens de aanval worden opgenomen in de vuurplanning bij de eerste echelons-regimenten.

E.e.a. wordt gebaseerd op het plan van de divisie-commandant.

Het divisie vuurplan wordt gewoonlijk gebaseerd op het legervuurplan.

De vuren van de RAG en de DAG worden door het hoofd van de raketeenheden en artillerietroepen ingebracht in het legervuurplan; tijdens het gevecht vinden aanpassingen plaats.

- (3) Vanuit de beweging

Voor de eigenlijke aanval zal de vuursteun bestaan uit het isoleren van de vijand met het deel te voorkomen dat hij wordt versterkt; hiertoe worden luchtstrijdkrachten en verdragende artillerie ingezet.

Veelal zal een korte voorbereidende beschieting plaatsvinden van 5-15 minuten; gedegen vuurplannen worden niet gemaakt; er zal worden gevuld op gelegenheidsdoelen.

- (4) Ontmoetingsgevecht

Groepering artillerie in de divisie.

De artillerie-eenheden worden zo gegroepeerd dat snelle inzet mogelijk is.

Het gemechaniseerde infanterieregiment dat als voorhoede optreedt, beschikt over de organieke afdeling, toegevoegde artillerie(RAG) en over het vuur van de DAG van de hoofdmacht.

Het voorhoede-bataljon wordt door een afdeling gesteund.

b. Verdediging

(1) Algemeen

De RAG komt op + 3 - 5 km van de voorste rand in stelling, de DAG op + 7 km en de LAG op een afstand van 6 - 10 km.

Zo mogelijk vindt vuuropening plaats op maximum effectieve dracht; op 400 - 600 m vóór de voorste rand weerstandsgebied is het vuur het meest krachtdadig.

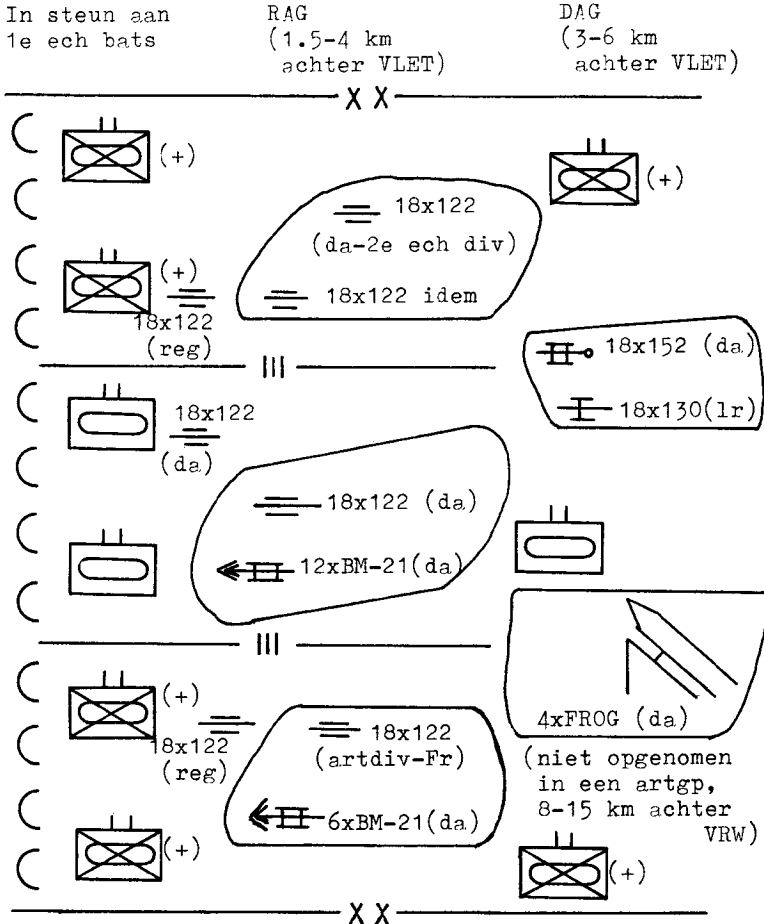
(2) De tegenaanval

Van te voren wordt de vuursteun voor meerdere tegenaanvalsplannen opgezet; zo mogelijk zal de artillerie van nevendivisies steun verlenen. Het tegenaanvalsplan is gebaseerd op het feit dat plaats en tijd daarvan in eigen hand liggen.

De divisie tegenaanval wordt normaal uitgevoerd door het tweede echelon van de divisie in samenwerking met de algemene reserve en de anti-tank reserve.

Figuur 3:

Mogelijke samenstelling van artilleriegroepen voorafgaande aan de aanval van een gemechaniseerde infanteriedivisie.

De stellinggebieden van de LAG (waarin veelal 130 mm kn en 152 mm kn/hw) bevinden zich 5-10 km achter de VLET (voorste lijn eigen troepen)

Tussen haakjes staat aangegeven van welke (hogere) eenheid/formatie de betreffende afdeling/batterij afkomstig is.

Figuur 4:

Overzicht artillerie inzetmiddelen op respectievelijk regiment-, divisie-, leger- en frontniveau in de Groep van Sovjet Strijdkrachten in Oost-Duitsland (GSVG).

	122 mm D-30	122 mm M-1974	152 mm M-1973
Max dracht(m)	15.300	15.300	17.400
Vuursector(°)	360	360	360
Tijd in/uit stelling(min)	1-1½	?	?
Max vuursnel- heid	6 schoten/min	4-6 schoten/min	4-9 schoten/min
Gewicht(kg)	3.150	23.000	27.500
Munitie	brisantgranaat, brisantpantsergranaat, rookgranaat, lichtgranaat, (mogelijk ook granaten met chemische lading)	brisantgranaat, brisantpantsergranaat, rookgranaat, lichtgranaat, (mogelijk ook granaten met chemische lading)	brisantgranaat, brisantpantsergranaat, rookgranaat, (mogelijk ook, granaten met chemische lading)
Bijzonderheden	getrokken	gemechaniseerd/amfibisch	gemechaniseerd
Niveau	gemechaniseerd infanterieregiment (BTR-60P), tank-en gemechaniseerde infanterie-divisie.	gemechaniseerd infanterieregiment(BMP)	gemechaniseerde infanterie/tank divisie leger, front

NB.: 1. Zie voor meer details identificatie Handboek Warschaupakt Materieel.

CONFIDENTIEEL

BM-21	FROG-7	130 mm M-46
21.000	van 16.000 tot 75.000	27.000
240		50
?	?	?
40 projec- tielen in ± 30. seconden	?	5-6 schoten/min
11.500	20.000	8.400
raket: brisant en chemisch	raket: brisant, chemisch, nucleair	brisantgranaat, pantser- granaat, rookgranaat lichtgranaat, lichtspoorgranaat, (mogelijk ook granaten met chemische ladingen)
40 geleidebanen, 10 minuten herlaadtijd, gemotoriseerd	gemoto- riseerd	getrokken
gemechaniseerde infanterie/tank divisie	gemechani- seerde in- fanterie/ tank divisie	leger en front

2. Zie voor de juiste plaats in de organisatie
Hoofdstuk 14.

CONFIDENTIEEL

152 mm D-20	SCUD-B	BM-27 (M-1977)	SCALE BOARD SS-12
17.400	van 90.000 tot 250.000	tussen 5.000 en 40.000	900.000
58		240	
± 5			
5 schoten			
5.700 brisantgranaat, pantsergranaat, lichtspoorgranaat, rookgranaat(mogelijk ook granaten met chemische lading)	28.000 raket: conventio- neel, chemisch, nucleair	brisantgranaat en waar- schijnlijk ICM-granaten en granaten met chemi- sche lading	raket: nucleair
getrokken	gemotori- seerd	gemotori- seerd	gemotori- seerd
leger en front	leger en front	front	front

3. ICM: improved conventional munition. (cluster)

Hoofdstuk 6: Luchtlandingen.

1. Algemeen

a. Luchtlandingstroepen behoren tot de Sovjet-landstrijdkrachten; het opperbevel zetelt in Moskou, alwaar ook het hoofdkwartier van de VTA (militaire luchttransport) is gevestigd.
Alle luchtlandingseenheden zijn Garde eenheden.

b. Selectie en opleiding

Het personeel van de luchtlandingseenheden wordt geselecteerd uit de politiek meest betrouwbare KOMSOMOL-leden.

De elementaire parachutistenopleiding vindt plaats bij de DOSAAF, alwaar ook de pré-militaire opleiding plaats vindt.

Toetreding tot de luchtlandingseenheden geschiedt op basis van vrijwilligheid.

De opleiding geschiedt bij de luchtlandingsregimenten.

Naast de algemene militaire vorming, specifieke parachutisten-opleiding en oefeningen in alle soorten terrein, wordt bijzondere aandacht besteed aan sport, tactische opleiding, motortech-
niek, vreemde talen en politieke vorming.

c. Droppen

(1) Personeel

De Sovjet-parachutisten springen doorgaans af op een hoogte van ca. 450 m bij betrekkelijk hoge snelheden.

Daarnaast kunnen ze op grote hoogte (vrije val) afspringen dan wel op zeer geringe hoogte (ca. 150 m).

Vooraf deze laatste twee methoden worden toegepast door gespecialiseerde eenheden (lange afstand verkenning/sabotage).

Er wordt zowel vanuit transportvliegtuigen als helikopters gesprongen.

(2) Materieel

Al het gevechtsmaterieel van de manoeuvre-eenheden m.u.v. de ASU-85 kan worden afge-
worpen uit transportvliegtuigen.

Dit gebeurt met of zonder draagplatform en met één of meerdere speciale valschermen eventueel voorzien van het "parachute-retro-raketsysteem".

CONFIDENTIEEL

Om bij duisternis afgeworpen materieel snel te kunnen terugvinden, wordt gebruik gemaakt van radiobakens, in combinatie met het richten van antennes.

2. Beginselen bij luchtlandingsoperaties.

De factoren verrassing, plaatselijk luchtoverwicht, vuursteun en logistieke ondersteuning staan centraal. Alleen speciale luchtlandingen zijn m.u.v. de verrassing, niet afhankelijk van bovengenoemde factoren.

a. Verrassing

Deze wordt bereikt door:

(1) Snelheid

Zowel bij de voorbereidingen in het verzamelgebied als tijdens de uitvoering van de opdracht.

(2) Misleiding

T.a.v. de locatie van het luchtlandingsgebied en de aanvliegroutes.

(3) Versluiting

Camouflage, radiostilte, spreiding en nachtelijke verplaatsingen in het verzamelgebied.

(4) Geheimhouding

Isolatie van deelnemende eenheden en beperkte verspreiding van de bevelen.

b. Plaatselijk luchtoverwicht

Plaatselijk luchtoverwicht op de aanvliegroute, de vzebn en boven het landingsgebied is noodzakelijk teneinde een goed gecoördineerde landing mogelijk te maken.

c. Vuursteun

Alle soorten vuursteunmiddelen kunnen worden gebruikt teneinde een ononderbroken vuursteun te waarborgen in het verzamelgebied, langs de aanvliegroute en in het doelgebied.

d. Logistieke steun

De logistieke steun, waarbij eventueel ook de tijdige aflevering van voorraden in een luchtlandingshoofd, moet kunnen worden gewaarborgd.

3. Soorten luchtlandingsoperaties

a. Strategisch

Deze operaties vinden plaats tot op een diepte van ca. 1500 km of meer met eenheden ter sterkte van minimaal een divisie.

CONFIDENTIEEL

Zij worden diep in het vijandelijk gebied uitgevoerd met **als** mogelijk doel:

- een nieuw front te openen binnen een theater
- blokkeren van strategische reserves en/of versterkingen
- breken van de wil om de oorlog voort te zetten.

Een "link-up" met grondstrijdkrachten is geen vereiste.

De opdracht omvat meestal het bezetten van grote luchthavens, zeehavens of eilanden en zeestraten van strategisch belang.

b. Operationeel

Operaties ter sterkte van een regiment tot maximaal een divisie tot een diepte van 300 km gerekend vanaf de voorste lijn eigen troepen, in het zwaartepunt van een front offensief. Een "link-up" moet binnen 2 à 3 dagen zijn gerealiseerd.

Betreffende operaties worden uitgevoerd in het kader van front- of legeroperaties, met het doel het momentum van de aanval te handhaven.

Als mogelijke opdrachten kunnen worden aange-merkt:

- (1) Het in bezit nemen en bezet houden van tactisch belangrijke gebieden.
- (2) Het binden van grote vijandelijke reserves.
- (3) Het afsnijden van vijandelijke terugtochtswegen.
- (4) Het uitbuiten van **de inzet van een eigen kernwapen of chemisch strijdmiddel.**
- (5) Het vermeesteren van vaste oeververbindingen en defilé's.

c. Tactisch

Gevechtsacties ter sterkte van een bataljon tot maximaal een regiment in het zwaartepunt van een leger-offensief tot een diepte van 200 km.

Een "link-up" moet binnen twee dagen zijn gerealiseerd.

d. Speciale opdrachten

Deze opdrachten kunnen worden uitgevoerd door speciale eenheden zoals:

- (1) LAVS, waarvan de primaire taak is het verkennen en de secundaire taak de sabotage

Lange afstands verkennings- en sabotage eenheden

CONFIDENTIEEL

- (2) Diversiegroepen, met als primaire taak de sabotage en als secundaire de verkenning (zie ook punt 7).

Inzetsdiepte:

- (a) front tot ca. 1200 km.
- (b) leger tot ca. 300 km.
- (c) divisie tot ca. 100 km.

Er is geen "link-up" met grondstrijdkrachten. Opdrachten voor deze eenheden kunnen zijn: Het uitvoeren van sabotage, ontregelen achtergebied, vernielen nucleaire inzet middelen, het uitvoeren van acties tegen commandoposten, verbindingscentra, verzamelen van inlichtingen enz..

4. Wijze van inzet

a. D.m.v. valschermen

Personeel en materieel worden d.m.v. valschermen afgeworpen.

b. D.m.v. invliegen

Personeel en materieel worden d.m.v. vliegtuigen of helikopters geland. Voor een dergelijke actie zijn minder vliegtuigen benodigd dan bij het afwerpen (laadruimte kan beter worden benut).

c. Een combinatie van a en b

Hierbij zal eerst een gedeelte worden afgeworpen, waarna de rest van de eenheid wordt ingevlogen.

5. De uitvoering van een luchtlandingsoperatie (para)

a. Algemeen

Potentiële afwerpterreinen worden van tevoren met de geëigende middelen verkend. Een divisie heeft 6 tot 8, een regiment 2 tot 3 afwerpterreinen nodig van 3 x 4 km. Een regiment heeft ook voldoende aan één afwerpterrein, mits van voldoende grote afmetingen. Er worden bij de operatie doorgaans drie echelons onderscheiden:

- (1) Het eerste- of aanvalsechelon.
- (2) Het tweede- of vervolgechelon.
- (3) Het derde- of achterechelon.

CONFIDENTIEEL

De echelons kunnen afhankelijk van opdracht en aantal beschikbare transportvliegtuigen uit meerdere golven bestaan.

Een strategische luchtlandingsoperatie bestaat uit alle drie de echelons. Het aanvalsechelon heeft onder meer als taak het landingsgebied te zuiveren, te beveiligen en aanvullende verkenningen uit te voeren.

Bij het tweede echelon bevindt zich de zware uitrusting, terwijl zich bij het derde echelon de niet direct benodigde uitrusting bevindt (b.v. veldkeukens). Laatstgenoemd echelon zal zich doorgaans over de grond verplaatsen achter de "link-up" landstrijdkrachten.

Een operationele luchtlandingsoperatie bestaat (meestal) uit een eerste en een tweede echelon.

Een tactische luchtlandingsoperatie bestaat uitsluitend uit één echelon, het aanvalsechelon, waarbij dan tevens het zware materiaal kan worden afgeworpen of eventueel in een tweede of derde golf van dit aanvalsechelon worden ingevlogen.

De eerste golf heeft tot taak het afwerpterrein c.q. landingsgebied te zuiveren om het afwerpen of invliegen van de volgende golven te beveiligen.

Luchtlandingsgebieden kunnen worden gekozen tot op een afstand van 10 kilometer van het aanvaldoel.

Van groot belang voor de operatie is, dat de eenheden zich zo snel mogelijk verzamelen en het afwerpterrein verlaten.

Een para-bataljon is overdag binnen 45 minuten verzameld en bij duisternis binnen 90 minuten.

b. Aanval

De aanval wordt ingezet vanuit de beweging; de tactiek en de techniek zijn aangepast aan die van de landstrijdkrachten.

Waar mogelijk worden aanvallen uitgevoerd in de flank en de rug van de vijand.

De echelons beveiligen zich in alle richtingen, het zwaartepunt ligt op de anti-tank verdediging en het beveiligen van naderingswegen.

De aanval wordt gesteund door tactische luchtstrijdkrachten, organieke vuursteunmiddelen en eventueel tactische raket-eenheden.

Organieke transportmiddelen worden zoveel mogelijk aangevuld met buitgemaakte voertuigen.

Bij effectief antitankvuur of in moeilijk terrein gaan de compagnieën uitgestegen in linie voorop, terwijl BMD's met vuur steunen en sprongsgewijze volgen.

Artillerie en gemechaniseerde artillerie (ASU's) worden over het algemeen gedecentraliseerd voor directe steun aan eenheden ingezet.

Wanneer men direct op of nabij het doel landt, worden de BMD's niet ingezet, maar vallen de eenheden onmiddellijk vanuit de verzamelpunten het aanvaldoel te voet aan.

c. Overvallen en storende acties

In het kader van het storen van de bevelvoering, verplaatsingen en bevoorrading kunnen speciale operaties ten doel hebben het vernietigen van kernwapen inzetmiddelen, commandoposten, stafkwartieren en logistieke installaties en het storen van aanvoerlijnen.

Bedoelde aanvallen worden doorgaans door een compagnie uitgevoerd, bij uitzondering door een bataljon.

De overvaling wordt gelijktijdig uit verschillende richtingen en veelal bij duisternis ingezet, met het doel de eenheden/secties/onderkomens behorende tot aanvaldoel te scheiden en partieel te vernietigen.

Het storen van verplaatsingen en bevoorrading wordt bereikt door de vernieling van bruggen, viaducten, spoorwegen en pijpleidingen, en door hinderlagen en overvallen (vooral bij duisternis) op aanvoerwegen, commandopostvoertuigen, ordonnansen, enz.

d. Verdediging

Indien na de landing een terrein ter verdediging wordt ingericht, worden op de meest waarschijnlijke vijandelijke naderingsmogelijkheden compagnies- en pelotonssteunpunten ingericht.

De vuren van antitank wapens en mitrailleurs overlappen elkaar.

BMD's en ASU's hebben een belangrijke rol in het vuur- en pantserbestrijdingsplan, en maken veelvuldig gebruik van verwisselopstellingen.

Niet verdedigde terreindelen worden beveiligd door middel van patrouillegang, hinderlagen en mijnevelden.

Sterke reserve worden aangehouden, inclusief een antitank reserve en een mobiel hindernisdetachement.

CONFIDENTIEEL

De verdediging wordt actief gevoerd door hinderlagen tot op 20 km, hindernissen en tegenaanvallen. Breedte en diepte van de steunpunten bedragen voor een regiment 5 - 8 km en voor een bataljon 2 - 5 km.

e. "Link-up"

Wanneer de oprukkende landstrijdkrachten het luchtlandingshoofd nadereen wordt hiermede radiocontact tot stand gebracht.

Na de "link-up" kan de luchtlandingseenheid (tijdelijk) onder bevel worden gesteld van de commandant van de grotere eenheid landstrijdkrachten, de ingenomen posities (tijdelijk) onder front- of legerleiding handhaven of worden afgelost ter voorbereiding van eventuele nieuwe operaties.

6. Luchtsteun/vuursteun

a. NBC-wapens

Kernwapens en/of chemische wapens kunnen worden ingezet voorafgaande aan een luchtlanding om zodoende de kwetsbare landingsfase zeker te stellen en de landing te ondersteunen.

De inzet van deze wapens dient zo kort mogelijk voorafgaande aan de landing plaats te vinden (20 à 30 minuten).

b. Luchtsteun

Luchtstrijdkrachten voeren de volgende steunopdrachten uit:

- (1) Het uitvoeren van luchtverkenningen.
- (2) Het neutraliseren van de vijand op of in de omgeving van het (de) landingsterrein (en).
- (3) Het neutraliseren van de vijandelijke lucht-doelartillerie langs de aanvliegroute.
- (4) Het beschermen van de luchtlandingseenheden gedurende het transport en de landing tegen aanvallen van de vijandelijke vliegtuigen.
- (5) Het leveren van nabijsteun tijdens de gevechten van de luchtlandingseenheden.
- (6) Het veiligstellen van de dagelijkse herbevoorrading.

c. Artillerie

Indien een landingsterrein binnen het bereik van de conventionele artillerie van de landstrijdkrachten valt, verleent deze artillerie de vuursteun.

Nucleaire steun kan worden verzekerd tot op vrij grote diepte (het bereik van de SCUD is ca. 250 km).

Conventionele vuursteun daarentegen kan in feite slechts worden verleend bij tactische luchtlandingsoperaties op geringe diepte.

De luchtlandingsdivisie en -regiment hebben organiek de beschikking over vuursteunmiddelen.

d. Luchtverdediging

Een luchtlandings-operatie is uitermate kwetsbaar voor vijandelijke luchtaanvallen en dient dus gedurende de gehele operatie hiertegen te worden beveiligd.

Deze beveiliging geschiedt in de verzamelgebieden en op de vliegvelden van vertrek door zorg van de luchtverdedigingsseenheden van land- en luchtstrijdkrachten.

Gedurende de vlucht wordt de beveiliging geleverd door de tactische luchtstrijdkrachten en de luchtdoelartillerie-eenheden van de landstrijdkrachten.

Tijdens de landing wordt deze beveiliging geleverd door de tactische luchtstrijdkrachten.

De luchtdoelartillerie-eenheden van de luchtlandingsdivisie komen in stelling onmiddellijk na de landing.

7. Diversie brigades

a. Algemeen

Voor sabotage, lange afstandsverkenning en speciale operaties beschikken de Sovjets o.m. over diversie brigades.

Deze zijn bestemd om te worden ingezet tegen vitale doelen als nucleaire inzetmiddelen, vliegvelden, radarinstallaties, opslagplaatsen, stafkwartieren en verbindings/logistieke centra.

De vredessterkte van deze brigades bedraagt circa 300 man, de oorlogssterkte bedraagt mogelijk het dubbele aantal.

De NSWP-staten beschikken eveneens over soortgelijke eenheden.

b. Selectie en opleiding

Het personeel wordt geselecteerd uit de luchtlandingsseenheden.

Gevechtstenue en dagelijks tenue zijn identiek aan die van de reguliere luchtlandingstroepen.

Het percentage officieren en onderofficieren is hoger dan in de reguliere luchtlandingseenheden. Grote aandacht wordt besteed aan spreekvaardigheid Engels, Duits en/of Frans.

De opleiding is sterk gespecialiseerd en staat onder supervisie van de GRU (de militaire inlichtingendienst).

De brigades voeren geen zware uitrusting, beschikken evenwel over een groot assortiment aan lichte infanteriewapens, verbindingsmiddelen en springstoffen.

c. Inzet

De operationele groepen hebben doorgaans een sterkte van 5 - 15 man en kunnen reeds voor het uitbreken van de vijandelijkheden tot op grote diepte (tot ca. 1200 km) door een front worden ingezet.

Men onderscheidt twee soorten van inzet:

(1) Strategisch

Hieronder wordt verstaan de inzet buiten het operatietoneel.

(2) Operationeel/tactisch

Hieronder wordt verstaan de inzet binnen het theater van militaire operaties.

Inzet vindt voornamelijk plaats in die achtergebieden, waar zwaartepunten van de frontoperaties zijn gepland.

De operationele groepen worden ingezet door middel van vliegtuigen (vrije val techniek), helikopters, onderzeeboten of infiltreren.

Rekening moet worden gehouden met optreden in uniformen van NAVO landen of burgerkleding.

8. Transportvliegtuigen

a. Overzicht transportvliegtuigen: zie bladzijde 6-11.

b. Aantal benodigde transportvliegtuigen voor vervoer van een:

	<u>CUB</u>	<u>CANDID</u>
Parachutistenbataljon	16 of	8
Versterkt parachutistenbataljon	24 of	12
Parachutistenregiment(zonder BMD's)	54 of	27

CONFIDENTIEEL

	<u>CUB</u>	<u>CANDID</u>
Parachutistenregiment (met een bataljon BMD's)	158 of	79
Versterkt parachutistenregiment	194 of	97
Luchtlandingsdivisie	580 en	27

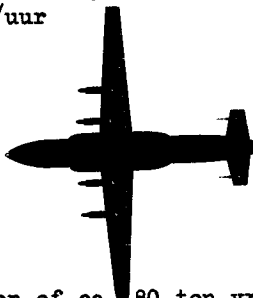
Overzicht meest voorkomende transport vliegtuigen

AN-12: CUB

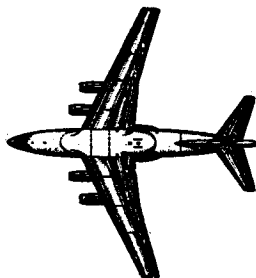
Laadvermogen : 90 personen of ca. 20 ton vracht.
Kruissnelheid : ca. 580 km/uur

AN-22 COCK

Laadvermogen : 180 personen of ca. 80 ton vracht.
Kruissnelheid : ca. 650 km/uur.

IL-76: CANDID

Laadvermogen : 150 personen of 40 ton vracht.
Kruissnelheid : ca. 850 km/uur.

Hoofdstuk 7: Luchtmobiele operaties

1. Algemeen

De Sovjet Unie heeft met deze vorm van een luchtlandingsoperatie een belangrijk middel verworven om snel een zwaartepunt in de aanval te vormen of te verleggen en tijdig te reageren op vijandelijke (re-) acties.

Het voordeel van dit gebruik van de derde dimensie is dat:

- geen gespecialiseerde eenheden nodig zijn, maar dat kan worden volstaan met reguliere eenheden gemechaniseerde infanterie, welke doorgaans behoren tot het tweede echelon van een voor-divisie.
- de eenheden in organiek verband op of nabij het aanvalsdoel kunnen landen.
- men minder afhankelijk is van weersomstandigheden.

De inzet van helikopter-gelande infanterie dient om het tempo in de aanval te handhaven en kan plaats vinden tot op een afstand van circa 50 km voor de voorste eenheden.

Bij deze operaties is de steun van artillerie essentieel; als deze niet is te verwezelijken, is de ondersteuning door tactische luchtmobiele krachten een noodzakelijk alternatief.

2. Taken

- a. Vermeesteren van tactisch belangrijke terreindelen waaronder overgangsmogelijkheden en wegnooipunten.
- b. Overvallen van kernwapeninzetmiddelen commando-posten, verbindingscentra en logistieke installaties.
- c. Blokkeren van reserves en terugvallende eenheden.
- d. Uitbuiten van nucleaire of chemische aanvallen.
- e. Steunen van amfibische eenheden bij de vorming van een bruggehoofd.

3. Sterkte en middelen.

- a. De sterkte van de in te zetten eenheid kan variëren van een compagnie tot maximaal een bataljon.
Doorgaans wordt een bataljon aangewezen dat, met achterlating van de gevechtsvoertuigen kan worden versterkt met anti-tankwapens, (zo nodig) artillerie, mortieren, een nucleaire-

biologische- en chemische verkenningsgroep, pioniers en/of gevechtswemmers en liaison personeel van de tactische luchtstrijdkrachten.

- b. Bij nacht zijn acties van een grotere sterkte dan een compagnie niet te verwachten, gezien de coördinatie-moeilijkheden die dan ontstaan m.b.t. het optreden van steunende tactische luchtstrijdkrachten als ook het gevaar van botsingen van helikopters onderling als gevolg van de beperkte en niet adequate nachtvliegapparatuur.
- c. Het bataljon wordt geacht zich na de landing gedurende een tijdsduur van enkele uren tot een etmaal staande te kunnen houden.
Afhankelijk van de doelstelling en het terrein kan de actie worden gesteund door gevechtshelikopters.

4. Verantwoordelijkheden en planning.

- a. Het front verdeelt, in het kader van de vuur- en transportsteun, het helikopterpotentieel van zijn luchtleger over de legers.
- b. Het leger is verantwoordelijk voor de planning van de operatie.
Na deze fase wordt een liaison-groep van de luchtstrijdkrachten bij de divisiestaf, die de lucht-mobiele operatie moet uitvoeren, gedetacheerd om te assisteren bij de uitvoering als ook om de inzet van de tactische luchtstrijdkrachten en de luchtverdediging te coördineren.
- c. De noodzaak van de operatie wordt doorgaans vastgesteld door leger- of divisiecommandant, voor wie het vermeesteren van een overgang of het bezetten van een terreindeel essentieel is voor het slagen van de aanval.
De divisiecommandant, belast met de "link-up", bepaalt het tijdstip van de landing.
- d. De divisiecommandant wijst via de betreffende regimentcommandant één van zijn gemechaniseerde infanteriebataljons aan als luchtmobiele eenheid, stelt de commandant op de hoogte van zijn plannen en geeft hem zoveel mogelijk informatie over het terrein en de vijand.
- e. De bataljonscommandant werkt zijn operatieplan verder uit met de commandant van de helikoptereenheid.

CONFIDENTIEEL

- f. Zodra de eenheid is geland, leidt de bataljonscommandant verder zelfstandig de actie.
- g. Gevechtshelikopters kunnen worden ingezet voor het handhaven van de verbinding tussen de helikoptergelande eenheid en de divisiecommandopost.
- h. Tussen het besluit tot inzet en de "take off" van de eenheid, ligt een gemiddelde tijdsduur van 8 uur.
Deze tijdsduur omvat de planning, verkenning, briefing, het verzamelen van eenheid en helikopters, alsmede het veiligstellen van de aanvliegeroute.

5. Voorbereidingen

- a. Het verzamelgebied voor het bataljon en de helikopter-eenheid wordt op een afstand van 15 tot 30 km (bij uitzondering tot 50 km) achter de voorste lijn ingericht.
Hierbij spelen twee factoren een belangrijke rol:
 - (1) De effectieve dracht van de vijandelijke artillerie.
 - (2) De vluchttijd tot de voorste lijn, welke zo kort mogelijk wordt gehouden i.v.m. de vijandelijke radardetectie en de reactie-tijd van de tactische luchtstrijdkrachten.
- b. Het bataljon komt ongeveer 45 minuten voor de "take off" in het verzamelgebied aan en wordt over de helikopters, volgens formatie-indeling, verdeeld.
De zware uitrusting wordt onmiddellijk in de HOOK's (MI-6) geladen (zie overzicht op blz 7-7).
De manschappen gaan 5 minuten voor het opstijgen in de HIP's (MI-8).
- c. De landingsterreinen worden geselecteerd met behulp van luchtverkenning.
Een ideaal landingsterrein is een open terrein van 500 bij 300 m (per compagnie).
- d. Het vereiste aantal landingsterreinen voor een bataljon, bedraagt doorgaans 6 (alternatieve begrepen).
De voorkeur gaat uit naar landingsterreinen direct nabij het doel.
Wanneer deze ontbreken worden andere terreinen gekozen tot maximaal 5 km van het doel.

6. Vuursteun

- a. Circa 30 minuten vóór de "take off" beginnen de tactische luchtstrijdkrachten met het ondersteunen van de operatie:
- (1) Speciale vliegtuigen ageren met electronische contra-maatregelen tegen NAVO-"Ground Control Intercept"- en vuurleidingsradars.
 - (2) Het gebied, vanaf het verzamelgebied tot achter het luchthlandingsgebied wordt afgeschermd door jachtbommenwerpers en jagers.
 - (3) Een strook van 10 km aan beide zijden van de aanvliegeroute wordt veilig gesteld door neutralisatie van NAVO-luchtafweermiddelen.
- b. Gelijktijdig begint de artillerie met het afgeven van storende vuren op de flanken van de aanvliegeroute.

7. Invliegen en formaties

- a. De tactische luchtstrijdkrachten leveren op circa 800 m en hoger de bovendekking van de helikopterformatie.
Indien gevechtshelikopters deel uitmaken van de formatie kunnen deze worden ingeschakeld om vijandelijke eenheden, w.o. luchtdoelartillerie, te neutraliseren.
- b. Op een bepaald signaal starten de helikopters de motoren en stijgen per vlucht in V- formatie tot een vastgestelde hoogte (doorgaans 30 tot 60 m), zetten vervolgens koers naar het aanvangspunt (IP=initial point) van de corridor, dat ongeveer ligt op de lijn van de voorste eenheden.
- c. Dit aanvangspunt kan een opvallend terreinmerk zijn, maar doorgaans wordt hiervoor een tactisch navigatiebaken gebruikt dat de vliegers in staat stelt de richting en afstand tot het doel te bepalen.
- d. Vanaf dit aanvangspunt tot het doel blijven de helikopters binnen de corridor, die een breedte van circa 2,5 km kan hebben.
- e. In de helikopter-formatie worden de volgende tussenruimten in acht genomen:
- (1) Tussen de helikopters : 100 m
 - (2) Tussen de vluchten : 300 tot 500 m

CONFIDENTIEEL

(3) Tussen de eskaders : 1000 tot 2000 m
(vgl. Squadrons)

8. Landing en gevechtsvormen

- a. Onder vuurdekking van gevechtshelikopters, jagers en/of jachtbommenwerpers, landen de HIP's het eerst, de eenheden begeven zich zo snel mogelijk naar een verzamelpunt, gelegen tussen het landingsterrein en het doel.
- b. Vervolgens landen de HOOK's, de zware wapens en uitrusting worden ontladen, binnen 10 tot 15 minuten hebben zware wapens gevechtsposities ingenomen.
- c. Op de landingsterreinen worden, bij het uitstijgen/ontladen, de motoren van de helikopters draaiende gehouden, de transport helikopters vertrekken zo spoedig mogelijk in formatie voor de retourvlucht.
- d. De aanval, consolidatie en verdediging van de helikopter-gelände infanterie vertoont geen afwijkingen van die van uitgestegen gemechaniseerde infanterie. Na vermeerstering van het aanvalsdoel, wordt doorgaans een rondom-verdediging betrokken. Per bataljon wordt een peloton (per compagnie een groep) in reserve gehouden voor onverwachte situaties.
- e. In deze fase, waarbij onder meer de gevechtshelikopters van het type HIND en HIP in hun pantserbestrijdingsrol het luchtlandingsgebied beveiligen, is het (afhankelijk van de doelstelling van de operatie en de gevechtssituatie) mogelijk dat de wapensystemen van deze toestellen op het landingsterrein herladen worden voor continue ondersteuning van de grondacties. Het is in dit kader eveneens mogelijk dat de HIP's in een "dual-purpose" rol, na het afzetten van de eenheid, de steunende taak van de gevechtshelikopters tijdelijk overnemen.
- f. De gevechtshelikopters nemen eveneens patrouilles op, die, tot op een afstand van 15 km, op mogelijk naderingswegen voor waarneming of hinderlagen worden uitgezet.
- g. Helikopters kunnen voorts worden ingezet voor het vliegend leggen van anti-tankmijnen op mogelijke tanknaderingen.

CONFIDENTIEEL

h. Zodra de link-up met de divisie tot stand is gebracht worden de gevechtsvoertuigen van de eenheid aangetrokken en in de verdediging opgenomen of wordt de aanval naar dieper gelegen doelen voortgezet.

Voor overzicht meest voorkomende gevechts- en transporthelikopters bladzijde 7-7 en 7-8.

CONFIDENTIEEL

Overzicht meest voorkomende gevechts- en transport helikopters.

MI-6 : HOOK

Taak : Transport van troepen, ondersteuningswapens en lichte voertuigen
Bewapening : Mitrailleur in de neus
Bemanning : 5
Passagiers : 65
Laadvermogen : ca. 12 ton
Kruissnelheid : ca. 220 km/uur; maximum snelheid 300 km/uur
Actie-radius : ca. 300 km

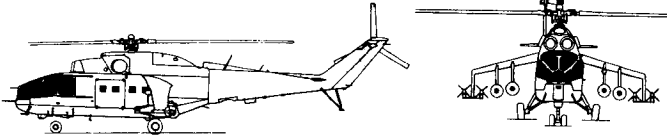
MI-8 : HIP

Taak : Troepen transport, tevens gevechtshelikopter
Bewapening : Mitrailleur en anti-tank raketten
Bemanning : 2-3
Passagiers : 25
Laadvermogen : ca. 2.7 ton
Kruissnelheid : ca. 200 km/uur; maximum snelheid 250 km/uur
Actie-radius : ca. 200 km

N.B.: Voor het vervoer van een versterkt bataljon;
Zie: bijlage k bij supintrep WP-11 en lumbl ehdn.

MI-24 : HIND

Taak : Primair een gevechtshelikopter,
voorts troepentransport

Bewapening : Uiteenlopende mogelijkheden o.a.:
12,7 mm mitrailleur of 23 mm kanon
4 x 32 raketten 57 mm (pods)
4 x anti-tank raketten "SWATER"

Bemanning : 3

Passagiers : 10

Laadvermogen : ca. 2,9. ton

Kruissnelheid : ca. 295 km/uur; maximum snelheid
325 km/uur

Actie-radius : ca. 350 km

Hoofdstuk 8 : Gevechten onder bijzondere omstandigheden.

1 De nachtaanval

De nachtaanval is een gevechtsvorm, die overdag wordt voorbereid en 's nachts wordt uitgevoerd, als inleiding of voortzetting van een aanval bij dag. De grootste eenheid die in zijn geheel (als eenheid) een nachtaanval uitvoert, is doorgaans een bataljon en maximaal een regiment gemechaniseerde infanterie. De nachtaanval wordt volgens dezelfde principes uitgevoerd als de aanval bij dag.

Voor de voortgang van de nachtaanval wordt evenwel een langer tijdsbestek aangehouden (0,5 - 1,5 km/uur). Gewoonlijk valt het bataljon aan met drie compagnieën vóór.

Bij een optreden in een smal aanvalsvak (500-600 m) bevindt zich één compagnie in het tweede echelon.

Dit echelon is ondermeer belast met:

- de beveiliging van de flank(en) of
- het vormen van een detachement om krijgsgevangenen, materieel en documenten af te voeren bij een overval.

De nachtaanval wordt gewoonlijk uitgestegen uitgevoerd, waarbij de onderlinge afstanden worden verkleind en waarbij de groepen op linie voorwaarts gaan op ca. 50 meter achter de tanks.

Compagnieën hebben hun eigen markering op de flanken en de achterkant van de gevechtsvoertuigen.

De regimentsartillerie verleent directe steun aan de compagnieën.

Bij gevechtscontact of doordringen in het weerstandsgebied wordt gebruik gemaakt van gevechtsveldverlichting.

De aanvalsdoelen worden gemarkeerd door lichtgranaten; gevechtsveldverlichting wordt tevens gebruikt om gelegenheidsdoelen te markeren voor de artillerie en om vijandelijke nachtzienapparatuur te storen. Nadat het doel genomen is wordt geconsolideerd, dit in tegenstelling tot de aanval bij dag.

Op regimentsniveau wordt achter de vijandelijke voorste rand van het weerstandsgebied een tussengelegen faselijn aangegeven voor hergroepering en coördinatie met de artillerie.

Een tweede echelon wordt eerst bij daglicht ingezet, met het doel het gedurende de nacht behaalde succes uit te buiten.

2. Gevechten in bossen

De aanval op/in bosgebieden wordt gewoonlijk uitgevoerd door gemechaniseerde infanterie eenheden gesteund door tanks.

Eenheden ter grootte van bataljon en regiment treden zelfstandig op langs assen, direct gesteund door artillerie (eventueel vurend met directe richting).

Brandgangen en bospaden worden gebruikt om het gevecht te coördineren.

De aanval wordt agressief en in een hoog tempo ingezet om te voorkomen dat de vijand opeenvolgende verdedigingslijnen kan bezetten.

Aanvallen op de flanken en in de rug van de vijand worden frequent toegepast onder meer m.b.v. helikopters en/of luchtmobiele eenheden.

Luchtsteun en artillerie worden gebruikt om o.a. bossen in brand te schieten.

Tankeenheden bevinden zich in het tweede echelon.

Sterke reserves worden aangehouden om plaatselijke successen uit te buiten

3. Gevechten in oorden

a. Algemeen

Daar in de Sovjet doctrine het behouden van snelheid benadrukt wordt, zullen tijdens een offensief/aanvallend gevecht, oorden zoveel mogelijk worden onttrokken.

Oorden worden alleen aangevallen en bezet indien onttrekken onmogelijk is, dan wel indien de oorden een deel van een tactisch belangrijk gebied vormen (beheersen van defilé's, doorgaande wegen, bruggen).

De gevechten in oorden kenmerken zich door een gedecentraliseerde uitvoering waarbij bataljons en regimenten zelfstandig langs bepaalde routes oprukken, dan wel één bepaald object aanvallen (brug, viaduct, plein, fabriek, station enz).

Tanks treden geïntegreerd op met gemechaniseerde infanterie eenheden.

Artillerie geeft directe steun en wordt zonodig stuksgewijs ingezet voor steun aan de gemechaniseerde infanterie eenheden.

De aanvalsbreedtes zijn sterk gereduceerd:

Divisie : 4-6 km

Regiment : 2 km

Bataljon : 2 à 3 parallel lopende straten

Compagnie : één straat, annex de huizen.

b. Aanval

- (1) Een oord wordt in beginsel vanuit de beweging aangevallen.

Door de inzet van voortdetachementen en met behulp van helikopter gelande eenheden wordt getracht de zich in het oord terugtrekkende vijand af te snijden en te vernietigen.

Om te voorkomen dat een vijand zich uit een oord kan terugtrekken, dan wel het oord kan versterken met reserves, worden eenheden m.b.v. helikopters of tank-eenheden ingezet om de uitvalswegen te blokkeren.

De toegangswegen tot het oord worden bezet en het oord wordt waar mogelijk van verschillende zijden tegelijk aangevallen.

Doorgaande wegen en grote pleinen worden gebruikt om het gevecht te coördineren.

De vijandelijke troepen in het oord worden bij voorkeur partieel verslagen, waarna de belangrijkste objecten en doorgaande wegen worden bezet.

Er blijven slechts zoveel troepen in het oord achter als nodig zijn voor het openhouden van doorgaande wegen, daartoe worden stroken bezet.

Zonodig wordt later het gehele oord bezet.

- (2) Indien de aanval uit de beweging mislukt, wordt een aanval na voorbereiding uitgevoerd. Het oord wordt eerst geïsoleerd door het rondom af te grendelen met manoeuvre- en vuursteun eenheden.

De aan- en afvoerwegen van het oord, alsook de tactisch belangrijke gebieden, welke deze wegen beheersen, worden bezet door voortdetachementen en/of met helikopter gelande eenheden.

De eerste echelonsregimenten van de divisie doen de inbraak in de buitenrand van het oord, gevolgd door een voortzetting van de aanval, met aanvalsdetachementen, doorgaans ter sterkte

DIENSTGEHEIM

van een bataljon, tot het centrum van het oord.

Indien door vijandelijke weerstand het eerste echelon gesleten is of een verdere voortgang onmogelijk wordt, wordt het tweede echelon van de divisie ingezet.

Hoofdstuk 9: Verkenningen.

1. Algemeen

a. Kenmerken en begrippen

Verkenning valt onder het Sovjet begrip "beveiliging van het gevechtsveld". Naast algemene beveiligingsmaatregelen, zoals bescherming tegen kernwapens, luchtverdediging en camouflage wordt het uitvoeren van verkenningen genoemd als een belangrijk bestanddeel van de beveiliging van het gevechtsveld.

Volgens de Sovjets omvat verkenning:

- het verzamelen en doorgeven van gegevens;
- het opsporen en waarnemen van vijandelijke eenheden (nucleaire inzetmiddelen, doelen t.b.v. grondwapensysteembestrijding);
- het uitvoeren van gevechtsveldbewaking;
- het doorgeven van gegevens.

Kenmerkend voor de Sovjetverkenning is de centralisatie. De commandant zal zich voortdurend persoonlijk met de verkenningsopdrachten bezighouden. Hij is ervoor verantwoordelijk, dat onder alle omstandigheden, in elke gevechtssituatie, verkenning wordt uitgevoerd en dat hiervoor de benodigde middelen ter beschikking worden gesteld.

Verkenningen moeten steeds flexibel, gedekt en verrassend worden uitgevoerd.

b. Eisen, waaraan verkenningen moeten voldoen:

(1) Een voortdurende activiteit, teneinde steeds weer opnieuw gunstige voorwaarden te scheppen voor het verzamelen van gegevens. Verkenning mag zich niet alleen beperken tot de aan de gang zijnde actie, doch moet zich tevens richten op toekomstige acties en het onderkennen van een mogelijk vijandelijk optreden.

(2) Het tijdig verwerven en doorgeven van gegevens, zodat zo vroeg mogelijk kan worden gereageerd. Hiertoe dient verkenning vroegtijdig te worden georganiseerd.

N.B.: Het bevel tot uitvoering van bepaalde verkenningen kan zelfs worden gegeven vòòr het waarschuwingsbevel t.b.v. een actie, bijv. in het kader van de opmars.

- (3) Een ononderbroken uitvoering, waarbij de verkenning van alle wapens, diensten en speciale eenheden op elkaar worden afgestemd. Aan de hand van de ontvangen gegevens moeten de opdrachten steeds weer opnieuw worden aangepast.
- (4) Een doelgerichte uitvoering, waarbij steeds een zwaartepunt in de verkenningsoctiviteiten wordt bepaald. Bij de aanval zal het zwaartepunt liggen in het gebied waar de hoofdaanval zal plaatsvinden, waarbij echter ook nevenaanvalsvakken, flanken alsmede niet of spaarzaam bezette gebieden tussen de vijandelijke opstellingen dienen te worden verkend. Ook worden verkenningen in de diepte van het vijandelijk weerstands- en achtergebied uitgevoerd. Tijdens de verdediging ligt het zwaartepunt van de verkenning in het gebied voor de voorste verdedigende opstellingen, daar waar de vijandelijke hoofdaanval wordt verwacht.
- (5) De tot inlichtingen verwerkte gegevens moeten betrouwbaar zijn. De verzamelde gegevens zullen steeds door meerdere meldingen moeten worden bevestigd.

c. Opleiding

De opleiding van het personeel ingedeeld bij de verkenningseenheden is zeer intensief en zeer veelzijdig. Derhalve worden aan het personeel hoge eisen gesteld, welke vallen onder begrippen als zelfdiscipline, standvastigheid, betrouwbaarheid, vindingrijkheid en het voortdurend betonen van initiatief in denken en handelen. (Met name dit laatste punt wordt als tegenstrijdig gezien met de politieke opvoeding en vorming van de Sovjet soldaat in het kader van het collectief). De eisen, waaraan een verkenner moet voldoen, zijn o.m.:

- het kunnen optreden als waarnemings- en luisterpost;
- het kunnen kiezen van een plaats voor een waarnemingspost in het terrein en het inrichten van deze post voor een langdurig verblijf;

CONFIDENTIEEL

- zich onder alle omstandigheden kunnen aanpassen aan het terrein
- het kunnen optreden onder nucleaire-, biologische- en chemische omstandigheden.

In relatie tot het optreden wordt de opleiding in eerste instantie voor het belangrijkste deel op groeps- en pelotonsniveau verzorgd, waarbij het aankweken van de noodzakelijke zelfstandigheid bij de lagere commandanten wordt benadrukt. In een volgende fase wordt meer nadruk gelegd op de uitvoering van overvallen, hinderlagen en gewelddadige verkenningen.

2. Soorten verkenning

Verkenningen, die geen relatie hebben met het grondoptreden, zijn niet opgenomen.

a. Grondverkenning

Alle wapens moeten in staat zijn grondverkenning uit te voeren.

De belangrijkste rol is hierbij weggelegd voor de specifieke verkenningseenheden, maar ook gemechaniseerde infanterie (eventueel versterkt met tanks) en tankeenheden kunnen hiervoor worden gebruikt.

Methoden, welke worden toegepast:

- (1) Waarneming, waarbij hulpmiddelen als verrekijkers, nachtzichtapparatuur, luisterapparatuur, gevechts veldbewakingsradars, kompassen, kaarten, terreinschetsen, helikopters en verbindingsmiddelen kunnen worden gebruikt. Een opdracht tot actieve, beweeglijke waarneming wordt veelal uitgevoerd door een verkenningseenheid van groeps- tot pelotonssterkte, waarbij als doel meestal een bepaald object en/of route in een bepaald gebiedsdeel wordt gegeven. Een statische waarnemingspost wordt bezet door 3 tot 5 man.
- (2) Overvallen, waarbij een verkenningseenheid (eventueel versterkt) een van tevoren verkende vijandelijke opstelling gedekt nadert en verrassend aanvalt teneinde krijgsgevangenen, documenten en uitrusting buit te maken. Een dergelijke opdracht wordt uitgevoerd door een eenheid van groeps- tot compagniessterkte.

CONFIDENTIEEL

Als doelen komen o.m. in aanmerking wachtposten, verbindingscentra en commandoposten.

- (3) Hinderlaag, waarbij vanuit een verdeckte opstelling kleine groepjes vijand, gevechts- of transportvoertuigen, worden overvallen met als doel het verkrijgen van krijgsgewangenen, documenten en uitrusting en/of om de vijand verliezen toe te brengen. Een dergelijke opdracht wordt uitgevoerd door een eenheid van groeps- tot compagniessterkte.
- (4) Gewelddadige verkenning, waarbij door het aangaan van het gevecht getracht wordt gegevens over de vijand te verkrijgen, welke niet op een andere manier kunnen worden verkregen of om reeds verkregen gegevens over de vijand te bevestigen. Een dergelijke opdracht wordt uitgevoerd door gemechaniseerde infanterie- en/of tankeenheden van maximaal bataljonssterkte. Deze vorm van verkenning vereist de toestemming van de divisie- of hogere commandant.

b. Luchtverkenning
Zie hoofdstuk 13.

c. Lange afstandsverkenning

Deze vorm van verkenning wordt o.m. uitgevoerd door:

- (1) Personeel van luchtlandingseenheden en diversiebrigades op frontniveau (zie hoofdstuk 6: luchtlandingen).
- (2) Een compagnie van het verkenningsbataljon van de gemechaniseerde infanterie- en tankdivisie.

Deze compagnie heeft de beschikking over 5 groepen à 5 man, welke o.m. d.m.v. een parachute kunnen worden ingezet.

N.B.: Het leger beschikt organiek niet over een lange afstandverkenningseenheid, doch krijgt in oorlogstijd mogelijk steun van het front met minimaal een eenheid van compagniessterkte.

Behalve verkenningsopdrachten kunnen de eenheden worden belast met sabotageopdrachten. Als doelen komen in aanmerking verkenning en/of sabotage van ondermeer nucleaire inzetmiddelen, opslagplaatsen, commandoposten, verbindingscentra en verzor-

gingsinstallaties.

d. Electromagnetische verkenning

Electromagnetische verkenning kan worden onderverdeeld in verkenning van communicatiemiddelen (radio, telex) en verkenning van niet-communicatiemiddelen (o.m. radar, navigatie- en wapenleidingsystemen, infrarood- en laserapparatuur). De verkenning van communicatiemiddelen heeft o.m. tot doel:

- het vaststellen van de organisatie en de werkwijze van een bepaald verbindingstelsel.
- het bepalen van de elektronische slagorde.
- de identificatie van de eenheden alsmede hun activiteiten.

Het doel is tweeledig, namelijk het verkrijgen van gegevens over de vijand en het doen uitvoeren van elektronische contramaatregelen (storing en/of misleiding).

Door verkenning van niet-communicatie middelen (zoals radar/sensor) wordt getracht gegevens te verkrijgen over soort, type en lokaties. Aldus kunnen aanvullingen worden verkregen op de elektronische slagorde en worden gegevens verzameld ten behoeve van het doen uitvoeren van elektronische contramaatregelen.

Op divisieniveau beschikken de Sovjets in het verkenningsbataljon over een compagnie, die zowel verkenning van communicatie- als nietcommunicatie middelen kan uitvoeren.

Elk leger heeft de beschikking over twee bataljons, één bataljon t.b.v. de verkenning van communicatiemiddelen en één bataljon t.b.v. de verkenning van niet communicatie middelen.

Op frontniveau bevinden zich twee regimenten in de organisatie t.b.v. deze verkenning.

e. Artillerie doelopsporing

Zie blz 5-6 punt 5 van hoofdstuk 5: Vuursteun.

f. Verkenningen in het kader van de nucleaire-, biologische- en chemische oorlogvoering.

(1) Luchtverkenning

De Sovjets gebruiken vliegtuigen en helikopters ook om vast te stellen of bepaalde gebieden radiologisch zijn besmet.

De diepte van dergelijke verkenningen is afhankelijk van de gevechtssituatie en het type vliegtuig.

(2) Grondverkenningen

Op regiments- en divisieniveau kunnen nucleaire en chemische verkenningen worden uitgevoerd door specifieke NBC-eenheden van een pelotonssterkte.

Zowel in de organisatie van de regimentsverkenningcompagnie als van het divisieverkenningbataljon is een dergelijk NBC-verkenningpeloton opgenomen dat vanuit het met meetapparatuur uitgeruste verkenningsvoertuig BRDM-2 Rkh de metingen verricht. De aard en de graad van de besmetting alsmede het gebied van de besmetting worden aangegeven door vlaggen van een bepaalde kleur, voorzien van de benodigde tekens en opschriften, welke vanuit het voertuig in de grond geschoten worden.

Op leger en frontniveau maken de verkenningseenheden ter sterkte van een compagnie deel uit van de NBC-bataljons.

Hoewel verkenningseenheden op regiments- en divisieniveau in staat geacht moeten worden om bepaalde waarnemingen te verrichten op het gebied van biologische oorlogsvoering, wordt de vaststelling van vijandelijk inzet van biologische strijdmiddelen overgelaten aan geneeskundige eenheden en diensten.

g. Genieverkenning

Genieverkenningen zijn volgens de Sovjets noodzakelijk om een goede beoordeling van de toestand te kunnen maken en om de eigen geniemiddelen doeltreffend te kunnen inzetten.

Deze verkenningen richten zich op:

- de toestand van het terrein (in hoeverre heeft de vijand veldversterkingen aangelegd of uitgebreid, zijn er hindernissen aangelegd);
- de toestand van de wegen en de begaanbaarheid van het terrein naast de wegen;
- de toestand van bruggen, veren, doorwaadbare plaatsen en mogelijkheden voor route verandering
- de mogelijkheden voor zicht- en vuurdekking.
- de aanwezigheid van hulpmiddelen (hout, zand, draad, gereedschap, machines), die voor de eigen geniewerkzaamheden kunnen worden gebruikt.

Het divisiegeniebataljon beschikt over diverse specialisten, mijnopsporingsmiddelen en middelen om een gedetailleerde verkenning van oevers en beddingen van waterhindernissen uit te kunnen voeren.

Genieofficieren en/of specialisten vergezellen dikwijls de verkenningspatrouilles van de manoeuvre-eenheden.

h. Commandanten verkenning

Deze verkenning van vijand en terrein tijdens gevechtshandelingen wordt geleid door de commandant of stafofficieren. Een commandantenverkenning wordt uitgevoerd teneinde in het terrein het op de kaart vastgestelde plan of de reeds aan de eenheden gegeven opdrachten te controleren. Deze verkenning kan eveneens voorafgaande aan het maken van plannen worden uitgevoerd. Deelnemers aan een commandantenverkenning zijn ondercommandanten, commandanten van onder bevelgestelde en steunende eenheden en de chefs (commandanten) van speciale wapens en diensten.

i. Officiersverkenning

Deze verkenning wordt door meerdere officieren samen uitgevoerd, zo mogelijk met behulp van helikopters. De verkenning heeft als doel de gegevens over de vijand te verfijnen, tegenstrijdige gegevens over de situatie te controleren, de positie van de eigen troepen vast te stellen en om de gegevens betreffende de terrein omstandigheden aan te vullen. De officieren, die deze verkenning uitvoeren, zijn speciaal voor dit doel aangewezen.

3. Optreden verkenningsseenheden

a. Algemeen

- (1) Grondverkenningen welke in de diepte van het vijandelijk gebied worden verricht t.b.v. de operaties van het front en het leger, worden veelal uitgevoerd door LAVS -eenheden of door elementen van toegewezen organieke luchtlandingsseenheden (zie hoofdstuk 6: luchtlandingen).
- (2) Grondverkenningen welke worden verricht t.b.v. de gevechten en gevechtsacties van divisie - en lager niveau kunnen worden uitgevoerd door organieke of tijdelijk samengestelde verkenningsseenheden.

b. Organieke verkenningsseenheden

Op regiments- en divisieniveau beschikken de Sovjets over organieke verkenningsseenheden, respectievelijk een verkenningscompagnie en een verkenningsbataljon .

(zie hoofdstuk 14: organisatie).

(1) Taken.

De taken, welke aan de organieke verkenningsseenheden tijdens de verschillende gevechtsvormen kunnen worden opgedragen hebben nagenoeg een zelfde karakter m.d.v. dat de verkenningscompagnie optreedt in front van het regiment tot een diepte van ca. 20 - 50 km en het verkenningsbataljon in front van de divisie tot een diepte van ca. 50 - 100 km.

(2) Wijzen van optreden

(a) Algemeen

- i. Uit de verkenningsseenheden worden patrouilles gevormd van zeer variable samenstelling.
- ii. De patrouilles kunnen worden versterkt met specialisten, zoals genie- en nbc personeel.
- iii. Bij het contact maken en onderhouden krijgen de verkenningspatrouilles opdracht tot:
 - het opsporen en het vaststellen van de vijandelijke samenstelling, sterkte, voornemens, assen en flanken;
 - het rapporteren van terreingegevens;
 - het localiseren van vijandelijke nucleaire inzetmiddelen, commandoposten en verbindingsknooppunten.
- iv Na het gevechtscontact van de hoofdmacht worden opdrachten gegeven tot:
 - het vaststellen van de verplaatsingen van reserves en versterkingen;
 - het innemen van opstellingen om de flanken af te schermen.

- (b) Optreden tijdens een aanval op een voorbereide verdediging:
- i. De wijze van optreden is conform het gestelde in (a) i. en (a) ii.
 - ii. De verkenningspatrouilles kunnen opdrachten krijgen tot:
 - het vaststellen van de opstellingen van de vijandelijke verkenningsseenheden, de **beveiligende strijdmacht, voorpostendetachementen en gevechtsbeveiliging**;
 - het rapporteren van terreingegevens, gegevens over vijandelijke opstellingen, mijnenvelden, inzet nucleaire, en chemische strijdmiddelen op de aanvalsassen;
 - het vaststellen van de hoofdopstellingen in de vijandelijke verdediging;
 - het lokaliseren en vaststellen van de vijandelijke reserves.
- (c) Optreden tijdens verkenning van een hindernis:
- i. De daarvoor bestemde compagnieën van het divisieverkenningsbataljon worden gesplitst in ca. tien patrouilles, welke in front over de gehele breedte van het divisievak optreden. Afhankelijk van de opdracht worden genie- en nucleaire, biologische en chemische specialisten bij de patrouilles ingedeeld.
 - ii. De regiments-verkenningscompagnie treedt op met maximaal vier verkenningsgroepen, waarbij afhankelijk van de opdracht genie-verkenningsploegen worden ingedeeld. Ingedeelde NBC specialisten kunnen een eventuele chemische- of radioactieve besmetting vaststellen.
 - iii. De patrouilles van het divisie verkenningsbataljon kunnen opdracht krijgen tot:
 - het vaststellen van de door de vijand uitgestelde vernielingen;
 - het vaststellen van de overgangsmogelijkheden over waterhindernissen;
 - het vaststellen van de soort en de diepte van mijnenvelden;

CONFIDENTIEEL

- het vaststellen van de vijandelijke hoofdstellingen aan beide zijden van de hindernis en die gebieden, die spaarzaam of helemaal niet met vijandelijke eenheden zijn bezet.
- iv. De pelotons van de regimentenverkenningcompagnie kunnen opdracht krijgen tot:
- het tactisch en technisch verkennen van de overgangsmogelijkheden over waterhindernissen;
 - het vormen van schermen of bruggehoofden na overschrijden van waterhindernissen; om de oversteek van de hoofdmacht te beveiligen;
 - het vaststellen van de mogelijke doorgangen in mijnevelden en de plaatsen waar doorgangen gemaakt kunnen worden;
 - het selecteren van de door het regiment te bezetten gebieden.
- (e) Optreden tijdens het verdedigend gevecht:
- i. De patrouilles verkennen in eerste instantie tot op maximale diepte voor de eerste verdedigende opstelling. Nadat contact is verkregen met de aanvallende vijand verplaatsen de verkenningseenheden zich naar de flanken teneinde de voorwaartse detachementen in staat te stellen het gevechtscontact over te nemen. De voorwaartse detachementen en later de gevechtsbeveiliging rapporteren vervolgens alle vijandelikheden aan de respectievelijke commandoposten.
- ii. De verkenningpatrouilles kunnen opdracht krijgen tot:
- het vaststellen van vijandelijke verplaatsingen, assen van beweging, scheidingslijnen, samenstellingen, sterktes en locaties.
- c. Tijdelijk samengestelde verkenningseenheden
- Teneinde tot het laatste moment de meest recente gegevens over vijand en terrein te verkrijgen, kunnen de Sovjets, met name voorafgaande aan het ontmoetingsgevecht of tijdens de opmars, verkenningdetachementen uitzenden.

Commandanten vanaf regimentsniveau tot en met legerniveau kunnen deze detachementen formeren. De samenstelling is afhankelijk van de opdracht en de toestand.
Het verkenningsdetachement krijgt steeds een opmarsrichting en een doel toegewezen.

(1) Taken

De taken, welke aan tijdelijk samengestelde verkenningsdetachementen, kunnen worden opgedragen, zijn o.m.

- (a) Verkennen van een hindernis.
- (b) Gewelddadig aftasten van verdedigende opstellingen.
- (c) Uitvoeren van overvallen.

(2) Samenstelling

Daar de samenstelling van het verkenningsdetachement afhankelijk is van de opdracht en de toestand moet rekening worden gehouden met verschillende mogelijke groeperingen.

d. Verkenning op bataljons- en compagniesniveau.

Zowel gemechaniseerde infanterie- als tankbataljons kunnen worden aangewezen om verkenningsopdrachten uit te voeren. Indien de regimentscommandant de opdrachten voor verkenning geeft, worden verkenningsdetachementen samengesteld (zie punt c). De meeste verkenningsopdrachten op bataljonsniveau zullen echter door de bataljonscommandant worden geïnitieerd als onderdeel van het gevechtsveldbe-
wakingplan. Indien gewenst of noodzakelijk zullen genie- en/of NBC-specialisten bij de patrouilles ingedeeld worden.

(1) Taken

Gemechaniseerde infanterie- en tankeenheden op bataljonsniveau en lager kennen onder de noemer van verkenning vier soorten basisopdrachten:

- (a) Het inrichten van waarnemings- of luisterposten.
- (b) Het uitvoeren van een overval.
- (c) Het leggen van een hinderlaag.
- (d) Het uitvoeren van beweeglijke verkenningsopdrachten.

(2) Wijzen van optreden

(a) Waarnemings- of luisterposten.

Gewoonlijk worden dergelijke posten uitgezet in de verdediging of gedurende een gevechtspauze tijdens het aanvallend gevecht.

In de verdediging zet het bataljon gewoonlijk drie tot vier posten uit tot een afstand van 1000-1500 m. De sterkte van de post bedraagt 3-5 man. Veelal onder leiding van een officier. De posten kunnen worden uitgerust met gevechtsweldebewakingsapparatuur (zie ook punt 2 a (1)).

Posten uitgezet door een gemechaniseerd infanteriebataljon zullen hun voertuig verlaten, zich zonodig ingraven en zich volledig aanpassen aan het terrein. Tankbemanningen zullen in principe vanuit of vanaf de tank waarnemen.

Opgaven kunnen zijn:

- i. Het bewaken van onoverzichtelijke terrein delen en onbestreken ruimtes.
- ii. Het vroegtijdig waarschuwen voor vijandelijke verplaatsingen, het doorgeven van samenstelling en sterkte van de vijand.
- iii. Het onderkennen van chemische en biologische aanvallen.
- iv. Het leiden van ondersteunende vuren.

(b) Overvallen.

Overvallen worden uitgevoerd om:

- i. Krijgsgevangenen te maken voor onderzingsdoeleinden.
- ii. Materieel buit te maken voor technisch onderzoek.
- iii. Belangrijke vijandelijke wapensystemen of verbindingsknooppunten te vernietigen.
- iv. Logistieke aan- en afvoerlijnen te ontregelen.

Overvallen in de diepte van het vijandelijk gebied worden veelal uitgevoerd door speciale eenheden (zie hoofdstuk 6: luchtlandingen). Op kortere afstand voor de voorste lijn eigen troepen worden deze acties echter ook uitgevoerd door gemechaniseerde infanterie- en tankeenheden.

CONFIDENTIEEL

Op bataljonsniveau en lager bestaat een dergelijke eenheid normaliter uit een groep van 8 tot 10 man of een peloton, steeds onder commando van een officier. De eenheid wordt gewoonlijk gesplitst in een aanvalsgroep en een ondersteunings/verbindingsgroep.

Onderscheid wordt gemaakt in de "stille" overval en de overval welke wordt ingezet met automatische wapens, handgranaten e.d.

Het doel wordt steeds voorafgaande aan de overval nauwkeurig verkend.

Daar de Sovjets groot belang hechten aan ondervraging van krijgsgevangenen zal de eenheid, die de overval uitvoert, dikwijls de opdracht hebben krijgsgevangenen mee te nemen. De beginselen voor een overval zijn :

- snelheid;
- verrassing;
- voortdurende beveiliging en
- vindingsrijkheid.

Slecht weer, mist en onoverzichtelijke terrein omstandigheden zullen worden uitgebuit.

(c) Hinderlagen.

Het gestelde in punt (b) overvallingen geldt in grote lijnen ook voor het onderwerp hinderlagen (zie ook punt 2 a (3)).

(d) Beweeglijke verkenningsopdrachten.

De bataljonscommandant zendt gemechaniseerde verkenningspatrouilles uit tot op een afstand van 2 tot 3 km in front of op de flanken. De sterkte kan variëren van een groep tot een gemechaniseerd infanterie- of tankpeloton. De patrouilles hebben de gewoonte gegevens te verzamelen door vuurcontact met de vijand te maken om zich vervolgens terug te trekken. Nadat de positie, sterkte en samenstelling van de vijand zijn gemeld vervolgt de patrouille haar weg. Voor het overbrengen van gedetailleerde meldingen is dikwijls een motorordonans aanwezig.

Hoofdstuk 10: Bevelvoering en verbindingen1. Algemeen

De bevelvoering en de dienst in staven zoals die bij onze landstrijdkrachten is ingevoerd, stamt voor een groot deel uit de gedachten van von Moltke, + 1870. Ook het oude Duitse voorschrift Truppenführung (300/1 van 1936), werd door zijn ideeën sterk beïnvloed.

In Sovjet artikelen, gepubliceerd tijdens de 2e Wereldoorlog en in de periode daarna, vinden we steeds weer elementen uit deze Duitse voorschriften, omtrent bevelvoering bij de Sovjets terug.

Het is daarom niet verwonderlijk dat er grote overeenkomsten bestaan tussen onze bevelvoeringsprincipes en die van de Sovjets.

De noodzaak om het dictatoriale communistische systeem te handhaven is van grote invloed op de bevelvoering en de samenstelling van de staven. Uiteraard is de bevelvoering zoveel mogelijk aangepast aan de omstandigheden die zich in het moderne gevecht kunnen voordoen.

2. Troepenaanvoering

- a. De Sovjets verstaan onder troepenaanvoering de gezamenlijke activiteiten van commandanten en staven, met betrekking tot de organisatie, voorbereiding en uitvoering van de gevechtsacties.

Gecentraliseerde éénhoofdige leiding is één van de grondbeginselen van het Sovjet leiderschap.

De troepenaanvoering omvat in het algemeen dezelfde taken als die, welke aan onze staven zijn opgedragen.

Daarnaast moet ook een groot politiek bewustzijn in stand worden gehouden.

De Sovjet commandant is meer gebonden aan regels en voorschriften dan zijn westerse collega. Ook de positie van de politiek officier, die dan weer naast de commandant, dan weer ondergeschikt aan deze functionaris werd geplaatst heeft problemen met betrekking tot de bevelvoering gegeven (zie ook hoofdstuk 12).

DIENTSGEHEIM

b. De commandant is volledig verantwoordelijk voor:

- gevechtsbereidheid
- paraatheid
- inzet en optreden
- veiligheid

Aan de voornaamste stafofficieren zijn definitieve verantwoordelijkheden gedelegeerd met daaraan de bevoegdheid om namens de commandant mondelinge bevelen te geven.

Deze moet hieromtrent wel zo spoedig mogelijk worden ingelicht.

Teneinde bepaalde officieren, voor hun gebied, met voldoende autoriteit te bekleden, hebben zij de status van "plaatsvervangend commandant".

3. Organisatie van de staven

a. Indeling

(1) Onderscheiden worden:

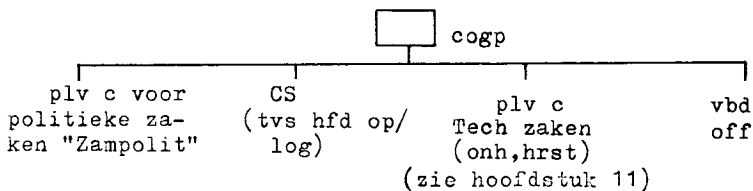
- hogere hoofdkwartieren (opperste commando, Generale Staf, STAVKA, front).
- hoofdkwartieren van hogere tactische eenheden (leger, divisie).
- commandoposten van lagere staven (reg, bat).

De hoofdkwartieren en commando posten vertonen functioneel een vrijwel gelijke organisatie.

(2) Kenmerkend voor de organisatie van de staf zijn de volgende 6 basiselementen:

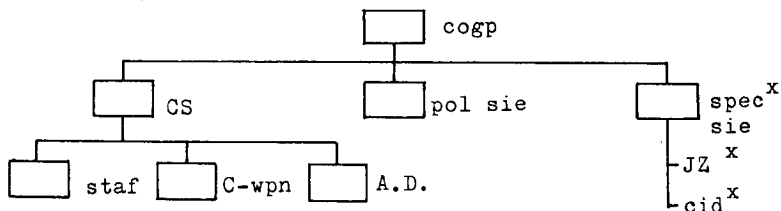
- Het commando (de commandant)
- De staf
- De commandanten van wapens en diensten (commandanten W/D)
- De achterwaartse diensten (AD)
- De politieke sectie
- De speciale en juridische sectie.

(3) Samenstelling van een Bataljonsstaf

DIENTSGEHEIM

(4) Samenstelling van een staf op regiments- en divisie niveau

1=op C- art (alg vzg)
 2= inl C- tk/mech
 3= vbd MT
 4= pers
 5= adm x NBC
 6= code x Vbd
 7= topq x

x = Alleen op div niveau

b. Taken van de verschillende functionarissen/secties

(1) Commandant

De commandant is persoonlijk verantwoordelijk verschuldigd aan de Communistische Partij en de Sovjet Staat, voor de voortdurende gevechtvaardigheid en paraatheid van het aan hem toevertrouwde onderdeel.

Hij is verantwoordelijk voor:

- De gevechts- en politieke opleiding, de algemene vorming, militaire discipline en het moreel van het personeel.
- De staat waarin de bewapening, het materieel en de transportmiddelen zich bevinden.
- De geneeskundige- en algemene verzorging van het onderdeel.

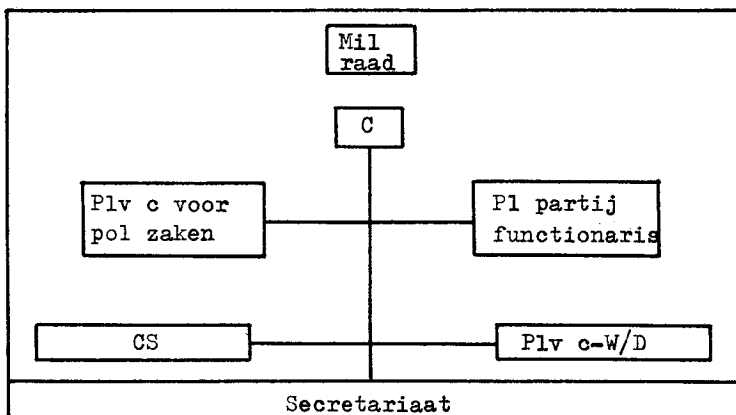
In het hoofdkwartier van een leger draagt de militaire raad de volle verantwoordelijkheid voor de gevechtvaardigheid en paraatheid van de eenheid.

Deze militaire raad bestaat uit 3 tot 5 personen.

Vaste leden zijn de legercommandant (voorzitter), de plaatsvervangend commandant voor politieke zaken en één van de secretarissen van het plaatselijke comité van de Communistische Partij in het legergebied.

DIENSTGEHEIM

Zo de commandant dat wil kan ook de Chef Staf en ~~een van de commandanten van wapens of diensten~~ er deel van uitmaken.

(2) Chef van de staf

De Chef Staf is de plaatsvervanger van de commandant hetgeen een andere inhoud en betekenis heeft dan de functie-aanduiding van bijvoorbeeld "plaatsvervangend commandant voor politieke zaken" (zie punt 2.b.).

Bij de uitvoering van diens beslissingen is hij, indien noodzakelijk, gerechtigd om namens de commandant bevelen te geven aan diens ondergeschikten.

Hij is o.a. verantwoordelijk voor:

- De opleiding en de paraatheid, zowel van de staf als van de diensten.
- De organisatie en het behoud van de ononderbroken leiding van de troepen.
- Hij coördineert de werkzaamheden van de staf, van de commandanten van wapens, speciale eenheden en van de commandant van achterwaartse diensten.

(3) Staf

(a) Algemeen

De staf is verdeeld in 7 secties waarbij op bataljonsniveau minder secties aanwezig zijn dan op divisieniveau.

Op regimentsniveau wordt gesproken van P - functionarissen (Pamochnik = assistent); vanaf divisieniveau zijn dit

DIENSTGEHEIM

N-functionarissen (Nachalnik=chef).

De nummering van de secties geeft de volgorde van belangrijkheid aan.

- (b) Sectie 1: Operatiën
De sectie maakt plannen voor het tactische of operationele optreden en assisteert bij de bevelvoering.
Het hoofd van de sectie is tevens plaatsvervangend Chef Staf en als zodanig is hij belast met de coördinatie van de werkzaamheden van de overige stafsecties.
- (c) Sectie 2: Inlichtingen
Deze sectie produceert inlichtingen.
Een belangrijke rol daarbij spelen de verkenningseenheden en andere verzamelorganen. De verkenningseenheid en andere verzamelorganen zijn formeel ondergeschikt aan de Chef Staf; in de praktijk echter wordt aan het optreden van deze verzamelorganen leiding gegeven door de sectie inlichtingen.
- (d) Sectie 3: Verbindingen
Deze sectie bepaalt het gebruik van de verbindingsmiddelen en wat daarmee samenhangt zoals frequentie toewijzing en de te volgen procedures.
De sectie stelt het waarschuwingsnet voor de eenheid op en luistert in op vijandelijke radio-, straal- en lijnverbindingen.
- (e) Sectie 4: Personeel
Door deze sectie worden de gegevens van het personeel bijgehouden.
Voorts houdt de sectie zich bezig met bevorderingen, detacheringen, overplaatsingen, mobilisatie, enz.
- (f) Sectie 5: Administratie
Deze sectie verzorgt de administratie en houdt hiertoe overzichten bij die noodzakelijk zijn om te kunnen voorzien in legering, voeding, betaling en de bevoorrading van het personeel.
Men beschikt hiertoe over een stafeenheid die tevens deelneemt aan de bevoorrading van de commandopost.

DIENSTGEHEIM

- (g) Sectie 6: Code
Deze sectie is belast met de verzending en de verwerking van de codeberichten, de controle op de berichtenveiligheid en de toewijzing van de codes.
- (h) Sectie 7: Topografie
Deze sectie is o.a. belast met het verzamelen en analyseren van terreingegevens en de kaartvoorziening.
- (4) Commandanten van wapens en diensten
Deze functionarissen vormen een afzonderlijk element in de staf.
Bij lagere en grotere eenheden zijn zij, behalve stafofficier, ook commandant (van een deel) van de eenheid.
Hun taak ligt zowel op tactisch als verzorgingsgebied.
Ze zijn rechtstreeks ondergeschikt aan de commandant.
T.a.v. bepaalde technische- en administratieve aangelegenheden bestaat ook een zekere ondergeschiktheid t.o.v. overeenkomstige functionarissen op het hogere echelon.
Samen met de staf werken zij plannen uit voor het tactisch of operationeel optreden van hun respectievelijke eenheden en hun aandeel in de verzorging.
- (5) De "plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten".
Hij is rechtstreeks ondergeschikt aan de commandant.
Hij is verantwoordelijk voor:
- De bevoorrading van de eenheid met goederen m.u.v. die waarvoor de commandanten van de wapens en diensten verantwoordelijk zijn.
- De gevechtsgereedheid van de achterwaartse diensten.
- De verdediging van het gebied van de achterwaartse diensten.
Hij werkt nauw samen met de Chef Staf en houdt deze voortdurend op de hoogte van de stand van zaken in het gebied van de achterwaartse diensten.
- (6) De politieke sectie
De politieke sectie is één van de hoofdelementen in de staforganisatie.

DIENSTGEHEIM

De samenstelling van de sectie is o.m. afhankelijk van het niveau waartoe hij behoort. De sterkte varieert van 1 officier op compagnie-niveau tot ongeveer 20 officieren op divisieniveau.

De taak van de sectie omvat o.m.:

- De politieke indoctrinatie van het personeel.
- Het bijhouden van de gegevens van de partijleden.
- Het op de hoogte blijven van en rapporteren omtrent de graad van betrouwbaarheid van de strijdkrachten.
- Het geven van leiding aan de dagelijkse bezigheden van de communistische jeugdorganisatie en de partijorganisatie binnen de eenheid.

In oorlogstijd draagt hij bovendien zorg voor:

- De controle op de personeelszorg (voeding, afvoer van gewonden, enz).
- Het maken van propaganda onder de vijandelijke eenheden in samenwerking met de speciale sectie.
- Het opvoeden, in politieke zin, van de plaatselijke bevolking.
- Het analyseren van de vijandelijke propaganda.
- De ontspanning van de militairen.

Het hoofd van de sectie is op divisie en lager niveau tevens "plaatsvervangend commandant voor politieke zaken".

Op hoger niveau heeft hij niet deze status maar is hij wel lid van de militaire raad. Voor zijn optreden is hij verantwoording verschuldigd aan de commandant hoewel hij buiten hem om, via aparte kanalen, kan rapporteren aan overeenkomstige functionarissen op hogere niveaus.

Eveneens kunnen van overeenkomstige secties op hogere niveaus aanwijzingen worden ontvangen.

De sectie coördineert zijn optreden, v.w.b. de politieke indoctrinatie, met de gehele staf en m.b.t. de controle op de bevoorrading, met de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten.

(7) De speciale sectie

- (a) De afdeling contra-inlichtingen.

Deze afdeling is belast met contra-inlichtingen-aangelegenheden.
Op divisie niveau en hoger worden deze functies bekleed, door KGB - officieren (KGB = staatsveiligheidsdienst).

Beneden dit niveau worden veiligheidszonderofficieren en eventueel agenten van deze dienst aangetroffen.
De sectie staat alleen maar in naam onder bevel van de commandant.
In zijn werk wordt hij bijgestaan door een net van informanten die werken op alle niveaus.
Rapportage geschiedt buiten de commandant om via aparte kanalen naar overeenkomstige functionarissen op hogere niveaus.

- (b) De juridische sectie
Op divisie- en hoger niveau komen een sectie auditeur-militair en een krijgsraad voor.
De sectie auditeur-militair is hoofdzakelijk belast met het houden van vooronderzoeken en het regelen van rechtszaken voor personen, beschuldigd van inbreuken tegen de militaire wetgeving.
De krijgsraad maakt alleen maar in oorlogstijd deel uit van het hoofdkwartier van de grotere eenheden.
In vredetijd behoort deze tot de militaire districten.
De raad bestaat gewoonlijk uit een rechter (tevens voorzitter), twee leden en een secretariaat.
De rechter en de leden behoren tot de Juridische Dienst.

4. Tactische ontplooiing van staven

Voor het goed functioneren van de staven op verschillende niveaus moeten deze op de juiste wijze geëchelonneerd, samengesteld en uitgerust zijn.
Van groot belang is een juiste keuze van de plaats en een goede camouflage.
Voor de bevelvoering van een divisie worden ingericht: de commandopost (CP), een schaduw-commandopost, de vooruitgeschoven commandopost (VCP) en de commandopost achterwaartse diensten (CP AD).

DIENTSGEHEIM

Op regimentsniveau wordt ingericht: de CP, VCP en CP AD.

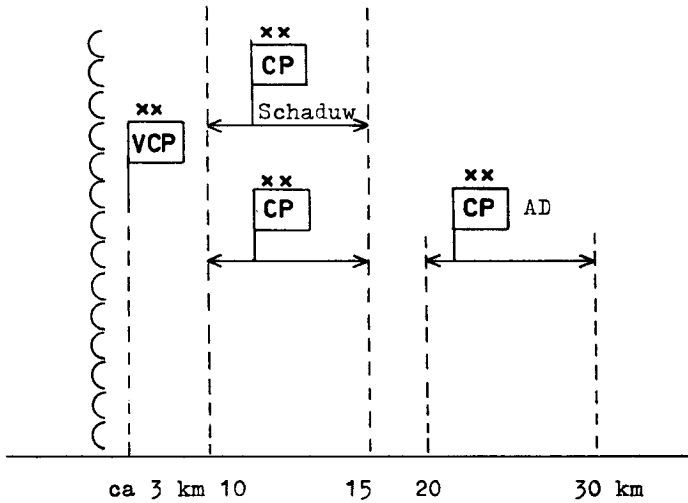
Het doel van de schaduw CP is dat, bij uitvallen van de CP, de gevechtsleiding gewaarborgd blijft.

De VCP van de divisie en de regiments CP verplaatsen zich direct achter de gevechtsformatie van de 1e echelonseenheden.

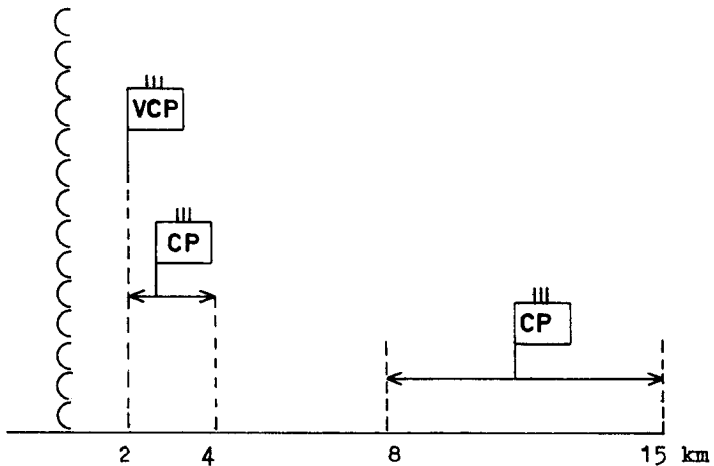
De schaduw CP en de CP van de divisie verplaatsen zich in de regel na elkaar.

Schema ontplooiing commandoposten en verzorgingsinstallaties: zie bladzijde 10-10.

Schema van de ontplooiing van commandoposten van een divisie in het aanvallend gevecht.

Schema van de ontplooiing van commandoposten van een regiment in het aanvallend gevecht.

5. Verbindingen

a. Algemeen

Het verbindingsstelsel van de divisie (regiment), van onder bevel gestelde en steunende eenheden is opgebouwd uit radio-, lijn- en straalzender verbindingen. Voor de tijdige opbouw van de verbinding voor de bevelvoering, de berichtgeving en de waarschuwing van de onder bevel staande en steunende eenheden is de chef staf (divisie/regiment) verantwoordelijk; voor de verbinding, nodig voor de bevelvoering in het gebied van de achterwaartse diensten (divisie/regiment) is het hoofd hiervan verantwoordelijk.

b. Verbindingsmiddelen

Voor commando netten op alle niveaus maakt men gebruik van VHF-radio apparatuur. HF/AM-apparatuur wordt gebruikt voor administratieve/verzorgingsnetten vanaf regimentsniveau en hoger.

Eveneens vanaf regimentsniveau en hoger wordt gebruik gemaakt van straalzender verbindingen.

Lijnverbinding wordt in de verdediging altijd gebruikt.

In de aanval wordt zo spoedig mogelijk lijnverbinding uitgelegd langs de as van beweging; zeker vanaf regimentsniveau en hoger.

Radiostilte wordt ver doorgevoerd; indien geen radiostilte wordt opgelegd, wordt vaak slechts aan een beperkt aantal functionarissen toestemming verleend om van de radio gebruik te maken.

Dit is één van de redenen waarom tijdens de voorbereiding en besluitvorming zeer gedetailleerde aanwijzingen en bevelen worden gegeven; tijdens de uitvoering wordt dan gebruik gemaakt van aanvullende radiobevelen.

Een ander gevolg van deze radiostilte is het werken met vlagsignalen, vooral voor de gevechtsleiding op lager niveau zowel v.w.b. de manoeuvre als de vuursteun eenheden.

Ook al vanwege het beperkte gebruik van radio verbindingen en het feit dat slechts officieren over stafkaarten beschikken (de Sovjets beschouwen stafkaarten als geclassificeerde documenten) hebben de Sovjets vanaf divisieniveau en hoger verkeersregelingsdetachementen (VK-detn) t.b.v. de gevechts-/verkeersleiding.

DIENSTGEHEIM

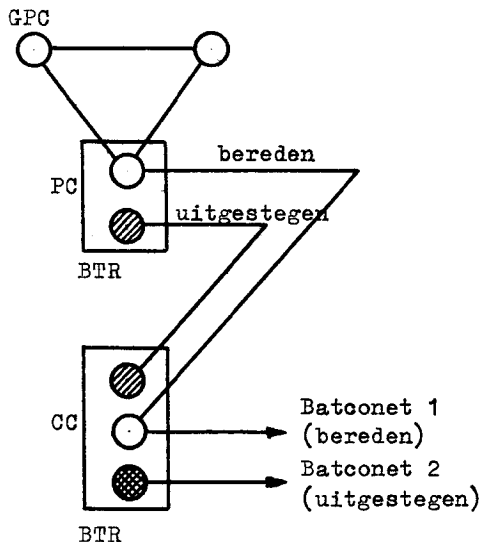
Seinpatronen worden o.a. gebruikt als alarmsignaal voor lucht- en nucleaire-, biologische- en chemische aanvallen, voor doelaanduiding en aanvraag vuursteun.

Tenslotte worden ook ordonnansen en helikopters ingezet voor de berichtgeving.

Bijlage A: Verbindingsschema van een BTR-compagnie

Bijlage B: Verbindingsschema van een gemechaniseerd infanteriebataljon

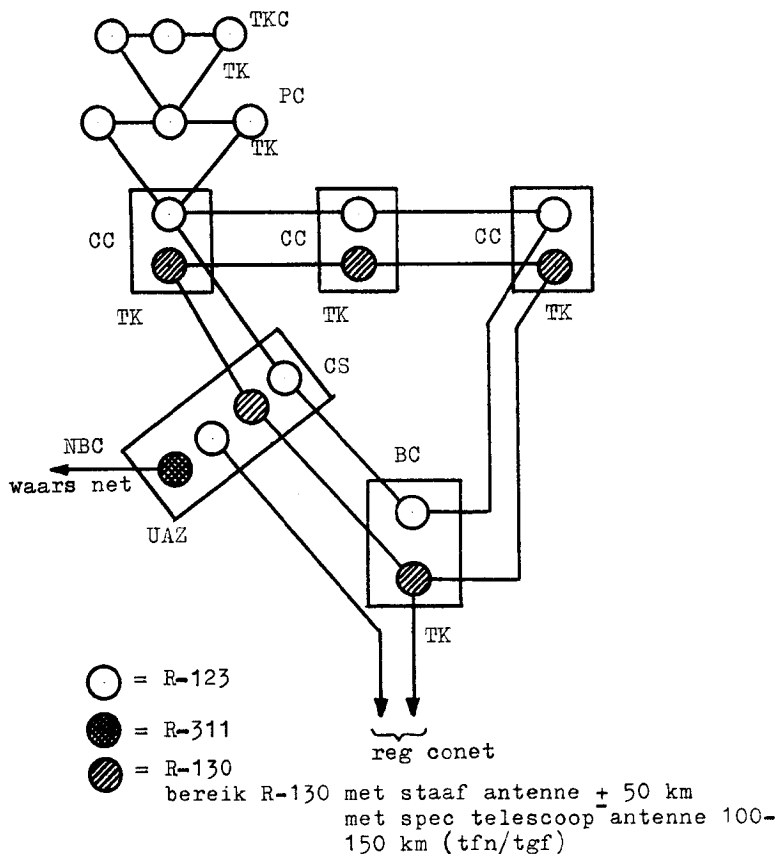
Bijlage C: Verbindingsschema van een tankbataljon in een gemechaniseerd infanterieregiment.

Bijlage A: Verbindingsschema van een BTR-compagnie.

- = R-123, ingebouwd toestel
bereik 20 km; met 1/2 telescoop antenne
40-70 km.
- ◐ = R-126, draagbaar toestel
bereik 1 1/2 km
- ◑ = R-105, draagbaar toestel
bereik 6-30 km (afh v d ant)
met versterker + telescoop 50 km.

Tanks onder bevel van de gemechaniseerde infanterie eenheden kunnen met hun radio's (R-123) op het net van de pelotonscommandanten en compagniescommandanten van de gemechaniseerde infanterieeenheden komen.

Bijlage C: Verbindingsschema tankbataljon van een tankregiment

Alle tanks van het tankbataljon op een net.
 "Opvallend is dat naast de eerder genoemde HF/AM netten, het tankbataljon, naast de gebruikelijke VHF/FM apparatuur, eveneens de beschikking heeft over HF/AM verbindingsmiddelen".

Hoofdstuk 11: Verzorging

1. Algemeen

De uiterst beweeglijke moderne gevechtsvoering, heeft bij de Sovjetstrijdkrachten geleid tot:

- invoering van moderne verzorgingsprocedures en uitrusting;
- grotere voorraadvorming t.b.v. de gevechtseenheden;
- meer spreiding en betere camouflage van de verzorgingsinstallaties.

2. Doctrine

De belangrijkste kenmerken van Sovjet-logistieke doctrine zijn:

- de verzorging is de verantwoordelijkheid van de commandant;
- de bevoorrading geschiedt in principe direct;
- standaardisatie van wapens en uitrusting;
- nucleaire middelen worden via aparte bevoorradingkanalen opgevoerd en hebben de hoogste prioriteit;
- maximaal gebruik van buitgemaakt materieel en voorraden;
- de continuïteit in de bevoorrading wordt verzekerd door het echelonneren van bevoorradingsplaatsen (depots);
- de medische verzorging geschiedt zover mogelijk naar voren;
- de herstelcapaciteit wordt zo ver mogelijk naar voren gebracht.

3. Verantwoordelijkheden m.b.t. de verzorging ("achterwaartse diensten")

- a. De plaatsvervangend minister van defensie voor achterwaartse diensten is in de Sovjet-Unie verantwoordelijk voor alle verzorgingsactiviteiten.
- b. Op elk niveau (m.u.v. het bataljonsniveau en lager) is een plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten aanwezig, die v.w.b. de organisatie en uitvoering van alle verzorgingsactiviteiten verantwoordelijk is aan zijn tactische commandant. Hij dient echter eveneens rekening te houden met de richtlijnen van de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten van de hogere eenheid.

De plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten heeft in zijn eenheid stafverantwoordelijkheid voor de achterwaartse diensten.
Deze stafverantwoordelijkheid heeft betrekking op:

- (1) de toewijzing, het vervoer en de verstrekking van alle goederen;
- (2) het toezicht op de verzorgingsinstallaties en de maatregelen in het kader van de rampen bestrijding;
- (3) de coördinatie van de verkeerscontrole;
- (4) de aanvulling van personeel.

De plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten coördineert met de commandanten/hoofden van wapens en/of diensten.

Gezamenlijk maken zij de verzorgingsplannen en organiseren zij de verzorging van de eenheid als geheel, terwijl de commandanten/hoofden van wapens en/of diensten ieder op hun wapen/diensten-gebied de verzorgingsbevelen opmaken en de verzorging organiseren.

De bevelsstructuur in de strijdkrachten is schematisch weergegeven in de bijlagen 1 en 2.

- c. Op bataljonsniveau heeft de chef van de staf stafverantwoordelijkheid voor de achterwaartse diensten. Hij wordt hierin bijgestaan door de commandant van het verzorgingspeloton.
- d. In de compagnie zijn vooral de pelotonssergeanten belast met de achterwaartse diensten.

4. Bevoorrading te velde

a. Algemeen

De installaties voor achterwaartse diensten zijn verspreid, goed gecamoufleerd en niet gelegen in de buurt van mogelijke nucleaire doelen. De voorraden bevinden zich in vreedetijd in ondergrondse opslagplaatsen.

- b. De installaties voor achterwaartse diensten worden in oorlogstijd, waar mogelijk, ingegraven. De bevoorrading geschiedt in principe direct.

(1) Het front-aanvullingsdepot

Dit aanvullingsdepot is gewoonlijk in de buurt van spoorwegknooppunten gelegen.

Het bevindt zich meestal \pm 400 km achter de voorste lijn eigen troepen.

Het frontdepot is een uitgebreid complex van opslagplaatsen van goederen van alle diensten, het bevat ook medische installaties, werkplaatsen en hersteleenheden. De depotcommandant is direct verantwoordelijk verschuldigd aan de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse

- diensten van het front.
- (2) De front-aanvullingsdepotssectie
Achter elk eerste echelonsleger bevindt zich een vooruitgeschoven depot van het front-aanvullingsdepotssectie. Deze sectie is gesitueerd bij een spoorwegknooppunt en/of wegen, tevens zo dicht mogelijk achter de achtergrens van het leger en op ongeveer 150 km van het front-aanvullingsdepot.
In deze sectie worden alleen de belangrijkste goederen opgeslagen zoals munitie en brandstof. Als regel worden de voorraden zoveel mogelijk mobiel gehouden.
De commandant van de sectie is verantwoording verschuldigd aan de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten van het front.
- (3) Het legeraanvullingsdepot
Het legeraanvullingsdepot is, hoewel kleiner van omvang, een afspiegeling van dat van het front. Het depot is gelegen in de nabijheid van een spoorlijn, op een afstand van ongeveer 120 km vanaf de voorste lijn eigen troepen.
Indien mogelijk, worden de voorraden mobiel gehouden.
De depotcommandant is verantwoording verschuldigd aan de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten van het leger.
- (4) De divisie-aanvullingsplaats
De divisie-aanvullingsplaats bevindt zich gewoonlijk in de buurt van een wegenknooppunt of hoofdaanvoerweg op \pm 30-40 km achter de voorste lijn.
De voorraden worden meestal op de voertuigen gehouden hoewel "dumping" mogelijk is.
Het hoofd van de aanvullingsplaats is ondergeschikt aan de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten van de divisie.
- (5) De regimentsverdeelplaats
De regimentsverdeelplaats bevindt zich gewoonlijk aan een bevoorradingsroute van de divisie op \pm 5-7 km achter de voorste lijn eigen troepen.
De voorraden in de verdeelplaats worden op de voertuigen gehouden. Op regimentsniveau is geen hoofd van de verdeelplaats aanwezig.

De plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten draagt de verantwoording. Zelfstandige bataljons gedragen zich logistiek hetzelfde als een regiment.

(6) De bataljonsverdeelpplaats

De bataljonsverdeelpplaats bevindt zich gewoonlijk 1,5 - 2 km achter de voorste lijn eigen troepen.

Behalve in uitzonderingsgevallen, speelt de bataljonsverdeelpplaats geen belangrijke rol in de bevoorradingslijn.

c. De bevoorradingslijnen

Alhoewel de bevoorradingslijnen in principe van hoog naar laag lopen, wordt steeds frequenter gebruik gemaakt van de indirecte bevoorrading.

Het bevoorradingschema is in bijlage aangegeven.

5. De Achterwaartse diensten tijdens het aanvallen optreden

Een offensief optreden stelt op ieder niveau hoge eisen aan de achterwaartse diensten.

De verzorgingssteun bij offensieve operaties wordt gekenmerkt door een centraal gecoördineerde planning en opslag van voorraden ver naar voren.

Logistieke staven, op ieder niveau, worden vroegtijdig in de planning betrokken, waardoor een maximale coördinatie plaats vindt tussen de tactische en logistieke staven. Transportmiddelen worden gecentraliseerd ten einde de bevoorradingstaken efficiënt en snel te kunnen uitvoeren.

6. Vorbereiding voor een aanvallend optreden

a. De voorbereidingen bij de achterwaartse diensten omvatten o.m.:

- het inrichten van vooruitgeschoven front-aanvullingsdepotsecties en legeraanvullingsdepots;
- het "dumpen" van munitie bij de regiments-aanvullingsplaatsen danwel rechtstreeks in de stellingsgebieden van de afdelingen/bataljons;
- de organisatie van het transport, waarbij de transportmiddelen van het leger en de 2e echelonsdivisies t.b.v. het 1e echelon zullen worden ingezet;
- tijdige verplaatsing van vooruitgeschoven front-aanvullingsdepotsecties.

- b. De ontwikkeling van het vrachtvervoer door de lucht en de daartoe verbeterde uitrusting duiden erop, dat grote waarde wordt toegekend aan deze methoden van bevoorrading.
- c. Het organieke motortransport van een gemechaniseerde infanterie-divisie (wielvoertuigen en gepantserde personeelsvoertuigen) is in staat een voorraad voor 5 tot 6 dagen aan munitie, bosproducten en rantsoenen te vervoeren.

7. Bevoorrading van artillerie-materieel, lichte vuurwapens en munitie

a. Algemeen

- (1) De bevoorrading van alle soorten munitie, inbegrepen die t.b.v. de nucleaire inzetmiddelen, valt onder verantwoordelijkheid van de artillerie-commandant.
Elk niveau maakt plannen voor de munitie bevoorrading van zijn lagere eenheden.
- (2) De bevoorrading van lichte vuurwapens en artillerie-materieel, met uitzondering van de anti-tank wapens, valt onder verantwoordelijkheid van de artillerie-commandant.
- (3) De bevoorrading van anti-tank wapens valt onder verantwoordelijkheid van de commandant tank en gemechaniseerde troepen.

b. Bevoorradingsprocedures

- (1) Munitie is/wordt opgeslagen in munitiedepots. De bevoorrading geschiedt via artilleriekanalen onder verantwoordelijkheid van de artillerie-commandant, in overleg met de plaatsvervangend commandant voor achterwaartse diensten en de commandant chemische troepen.
- (2) De bevoorrading van lichte vuurwapens en artillerie materieel wordt voorbereid door het naasthogere niveau.
- (3) Iedere artillerie commandant dient per 12 uur een munitie rapportage in, via artilleriekanalen, bij het naasthogere niveau. Toewijzing en verstrekking geschiedt op basis van drie factoren:
 - (a) de munitie rapportage;
 - (b) de grootte van de voorraad;

- (c) de bevoorradingscapaciteit van het hogere niveau.

Voorrang wordt gegeven aan die eenheden, die in het zwaartepunt optreden.

Indirecte bevoorrading komt de laatste jaren steeds meer voor.

- (4) Iedere artillerie commandant dient per 24 uur via artillerie kanalen een artillerie materieel rapportage in, bij het naasthogere niveau.

c. Bevoorradingssystemen van tactische raketten (inbegrepen gevechtslading)

- (1) Transport en toewijzing

De tactische raketten, ongeleide raketten, gevechtsladingen en raketbrandstof worden vanuit opslagplaatsen in de U.S.S.R. per spoorwegtransport, of indien noodzakelijk met luchttransport, aan frontaanvullingsdepots afgeleverd.

De frontcommandant wijst raketten en gevechtsladingen toe aan de legers. Een en ander is afhankelijk van de uit te voeren opdracht.

De legercommandant wijst de raketten en gevechtsladingen toe aan de brigades en divisies.

- (2) Eenheden

Het transport van raketten en gevechtsladingen geschiedt door het rakettransport-bataljon (Sovjet-afkorting PRTB), welk op front- en leger niveau aanwezig is.

De brandstof van de raketten wordt vervoerd door het raketbrandstoftransport-bataljon van het front.

De mobiele technische hersteleenheden richten een basis in, waar raketten en gevechtsladingen worden geassembleerd, testen worden uitgevoerd en de raketten van brandstof worden voorzien. Elke SCUD-brigade heeft een dergelijke eenheid, die vermoedelijk de sterkte van een bataljon heeft.

8. BOS-bevoorrading

Zowel in vreedstijd als in oorlogstijd is de BOS-bevoorrading van zeer groot belang. De BOS-bevoorrading geschiedt hoofdzakelijk via de wegen of spoorwegen van de civiele naar de militaire installaties.

Vanaf het front naar de gesubordineerde legers wordt, naast het wegtransport, gebruik gemaakt van de mobiele pijpleidingen. In sommige omstandigheden wordt deze pijpleiding naar de divisie doorgetrokken. Vanaf de divisie worden de BOS-producten, in benzau's, drums, flexibele containers en cans, naar de regimenten en, indien noodzakelijk, tot het enkele voertuig afgeleverd. Flexibele containers kunnen ook met behulp van helicopters worden vervoerd. In voorkomend geval, wordt gebruik gemaakt van de buitgemaakte BOS-voorraden (voor het analyseren van de buitgemaakte BOS-voorraden zijn op divisieniveau analisten in de organisatie opgenomen).

10. Bevoorrading rantsoenen en water

- a. De eenheden hebben voldoende normale en gedroogde rantsoenen bij zich om enige dagen zonder herbevoorrading te kunnen vechten. Desondanks is het gebruik van plaatselijk aanwezige voorraden voedsel een standaardprocedure. Gewoonlijk worden de rantsoenen als volgt in het leger verdeeld:
(1) leger:	vier droge en zes normale rantsoenen.
(2) divisie:	drie normale rantsoenen.
(3) regiment en zelfstandig bataljon:	vijf à zes normale rantsoenen.
(4) bataljon en kleine zelfstandige eenheid:	een normaal rantsoen.
(5) enkele man:	een tot drie droge rantsoenen.
- b. De water-bevoorrading te velde wordt georganiseerd door de genie-eenheden en gecoördineerd met de geneeskundige dienst. Het normale waterrantsoen per man per dag per operatie-gevechtvorm bedraagt 8 liter. Deze hoeveelheid is bestemd voor consumptie, bereiden van voedsel, wassen van kleding en baden. Onder moeilijke omstandigheden wordt dit rantsoen teruggebracht tot 5 liter, hetgeen beperking van wassen en baden inhoudt. Het minimum, (alleen verstreking van drinkwater) is 4 liter en mag normaal niet langer dan 3 dagen worden gehandhaafd.

11. Bevoorrading van gevechts- en niet-gevechtsvoertuigen

De bevoorrading van vrachtauto's, tractoren, personenauto's en motoren op front- en legerniveau geschiedt onder verantwoordelijkheid van het directoraat motor-

transport.

Tanks en gepantserde gevechtsvoertuigen worden (op front- en legerniveau) bevoorraad onder verantwoordelijkheid van de commandant tank en gemechaniseerde troepen.

Op divisie- en regimentsniveau geschiedt de bevoorradings van alle voertuigen, gepantserd of niet gepantserd, onder verantwoordelijkheid van de plaatsvervangend commandant voor technische zaken.

De verantwoordelijkheid strekt zich tevens uit tot het onderhoud en de verstrekking van reservedelen.

12. Bevoorradings speciale uitrusting

Speciale uitrusting, zoals genie, verbindingen en ontsmettings materiaal, wordt door de daarvoor verantwoordelijke tak van dienst bevoorraad via afzonderlijke bevoorradingskanalen van front- tot regimentsniveau.

13. Herstel, onderhoud en afvoer

a. Doctrine en concept

(1) Doctrine

De Sovjet militaire eenheden zijn zodanig georganiseerd, dat reparatie- en bergingswerkzaamheden op alle commando-niveaus mogelijk zijn.

Hierbij wordt benadrukt dat herstel van het materieel, zo dicht als mogelijk, bij de voorste lijn dient te worden verricht.

De uitvoering van het onderhoud is in drieën gedeeld, elk met een eigen verantwoordelijkheid:

- het hoofd directoraat raketten en artillerie
- het hoofd directoraat tanks
- het hoofd directoraat motorvoertuigen en tractoren.

(2) Concept

Het grootste deel van de reparaties wordt ter plaatse door of de gebruiker of door mobiele werkplaatsen verricht, waardoor de evacuatie van het materieel naar herstel-, werkplaatsen e.d. tot een minimum wordt beperkt. Indien een dergelijke vorm van herstel niet mogelijk is, dient dit materiaal met spoed naar het hogere niveau te worden afgevoerd. Nadruk wordt gelegd op improvisatie met gebruikmaking van de lokale mogelijkheden, d.w.z. dat o.a. kannibalisatie van beschadigde uitrustingsstukken en het be-

nuten van buitgemaakte uitrusting is toegestaan. In vredestijd wordt ongeveer 75% van het organieke voertuigbestand per eenheid voor het grootste deel van het jaar niet gebruikt en geheel of gedeeltelijk geconserveerd. Hierdoor blijft een groot deel van de voertuigen gevechtsgereed en wordt het reparatieaanbod bij mobilisatie gereduceerd.

(3) Categoriën onderhoud en herstel

Drie categorieën van onderhoud en herstel kunnen in het Sovjet logistieke concept worden onderscheiden: licht, middelzwaar en zwaar. Deze categorieën kunnen daardoor ook aan eenheden worden gekoppeld;

- licht, op compagnies-, bataljons- en regimentsniveau.

De nadruk ligt hierop onderhoud, reinheid en kleine reparaties.

- middelzwaar, op divisie en legerniveau

- zwaar, op frontniveau en in het achterland.

(4) Organisatie

(a) Leger

Op legerniveau worden voornamelijk herstelwerkzaamheden vanuit mobiele werkplaatsen en aanhangwagens verricht.

(b) Divisie

De Sovjet-divisies hebben organiek een onderhoudsbataljon. Dit heeft de beschikking over mobiele werkplaatsen en bergingsvoertuigen.

(c) Regiment

Tank-, gemechaniseerde infanterie-, artillerie- en luchtverdedigingsregiment hebben organiek de beschikking over onderhoudseenheden. Deze eenheden zijn eveneens uitgerust met mobiele werkplaatsen en bergingsvoertuigen.

(d) Bataljon

Hier bevinden zich kleine hersteleenheden bestaande uit een of meer mobiele werkplaatsen, een voertuig voor reservedelen en meestal een of meer bergingsvoertuigen.

(5) Verbindingshersteleenheden

Verbindingsuitrusting wordt, indien mogelijk,

CONFIDENTIEEL

bij de verbindingseenheden zelf gerepareerd. Radio, telefoon en radar eenheden hebben gewoonlijk testapparatuur en reservedelen voor lichte reparaties.

Middelzware reparaties aan telefoon- en sommige radiotoestellen worden verricht door verbindingsmonteurs bij de motorvoertuig/tankherstelplaatsen van de divisie.

Middelzware en zware reparaties worden verricht op leger- en frontniveau door verbindingsreparatie-eenheden, die zich in de verbindingsdepots bevinden.

De reparatie aan genie en chemische verkenning/ontsmettings uitrusting geschiedt op analoge wijze.

(6) Mobiele technische hersteleenheden

Mobiele technische hersteleenheden, vermoedelijk ter sterkte van een bataljon zijn o.a. verantwoordelijk voor het herstel van raketten. Zij bevinden zich bij elke SCUD-brigade.

14. Afvoer buit

Het verzamelen en afvoeren van buitgemaakte wapens, uitrusting en voorraden valt onder staf-verantwoordelijkheid van de plaatsvervangend commandant van achterwaartse diensten.

15. Geneeskundige afvoer en verpleging

a. Algemeen

De geneeskundige verzorging van de Sovjet-eenheden is hoofdzakelijk afgestemd op de afvoer van gewonden vanaf het gevechtveld.

De afvoerprocedure is altijd van hoog naar laag, ("haal-plicht").

De ambulances worden zover mogelijk naar voren ingezet. Meer en meer aandacht wordt besteed aan gewondenafvoer met helicopters.

b. Organisatie

(1) Bataljon

In de organisatie van tank -, gemechaniseerde infanterie- en luchtlandingsbataljons komt een geneeskundige element voor, bestaande uit ongeveer vijf man, t.w. één zg "feldscher"

(medisch assistent, een onderofficier ziekenverpleger) en vier gewondenverzorgers. Een bataljon heeft een ziekenauto in de organisatie.

Eerste hulp en beperkte nucleaire biologische en chemische ontsmettingsmogelijkheden kunnen worden geleverd. Binnen een uur nadat de bataljons-hulp post is bereikt worden de gewonden naar het regiment afgevoerd.

(2) Regiment

Op dit niveau bevindt zich een geneeskundig peloton bestaande uit twee chirurgen, een tandarts, een verpleegster en gewondenverzorgers.

Hier zijn de faciliteiten voor nood-operaties en bloedtransfusies. In geval van een chemische besmetting wordt in samenwerking met eenheden voor chemische ontsmetting de behandeling die op bataljonsniveau aanving afmaakt. Gewonden die geen dienst kunnen doen worden daarna naar de divisie afgevoerd.

Indien beschikbaar en noodzakelijk kunnen gewonden ook met luchttransport worden afgevoerd.

(3) Divisie

Tot de organisatie van een divisie behoort een geneeskundig bataljon bestaande uit ongeveer 150 man. Dit bataljon is in staat 400 gewonden per dag te behandelen.

De organisatie van het geneeskundig bataljon heeft de mogelijkheden tot tandheelkundige behandelingen en beperkte chirurgische ingrepen. De bedcapaciteit is 60 bedden.

Met deze beperkte bedcapaciteit wordt als regel een verplegingsduur van tien dagen aangehouden; het personeel dat langer dient te worden verpleegd, wordt naar legerhospitalen afgevoerd.

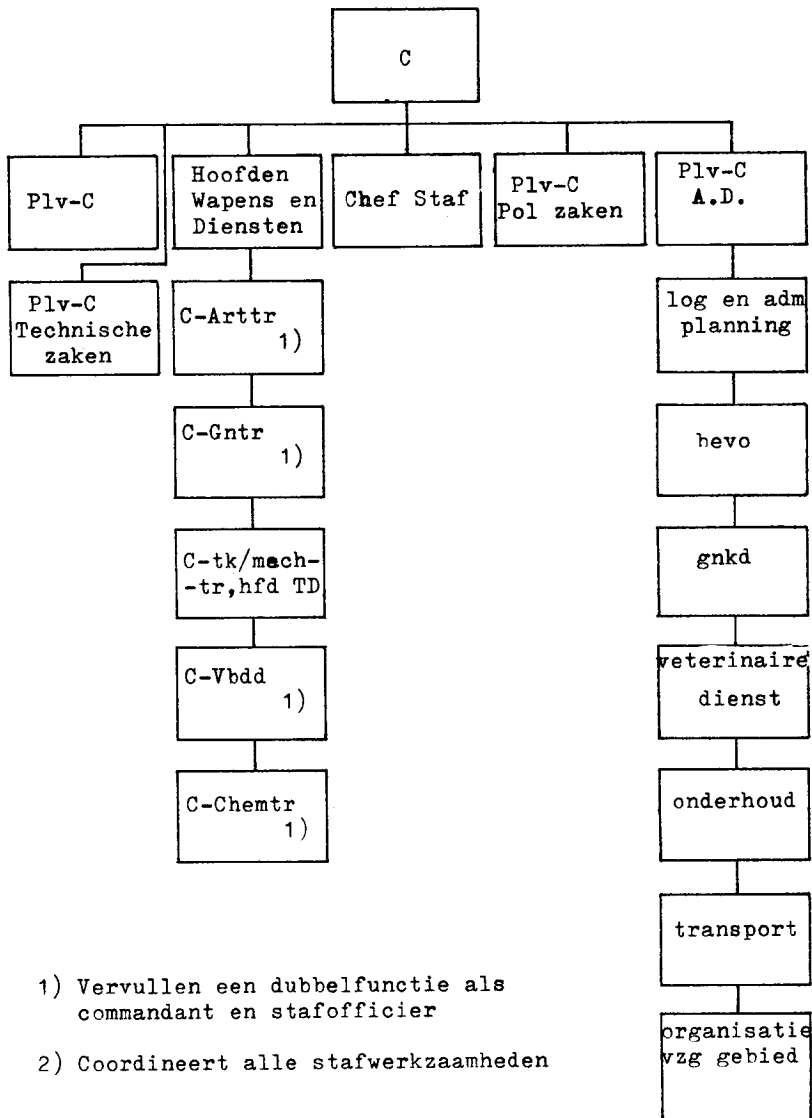
(4) Leger

Het legerhospitaal is het eerste niveau waar verschillende medische specialismen aanwezig zijn. Op dit niveau worden de gewonden in behandelingscategorieën gescheiden, waarbij als uitgangspunt een behandelperiode van een maand wordt aangehouden.

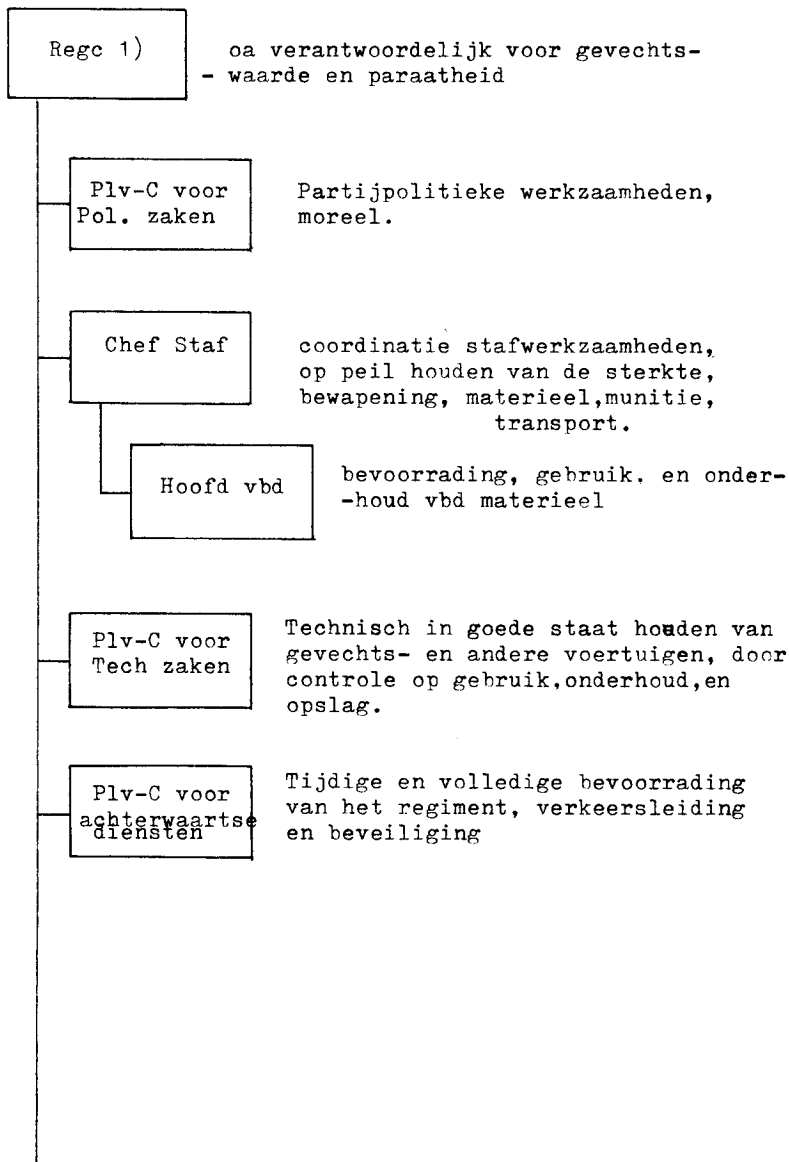
(5) Front

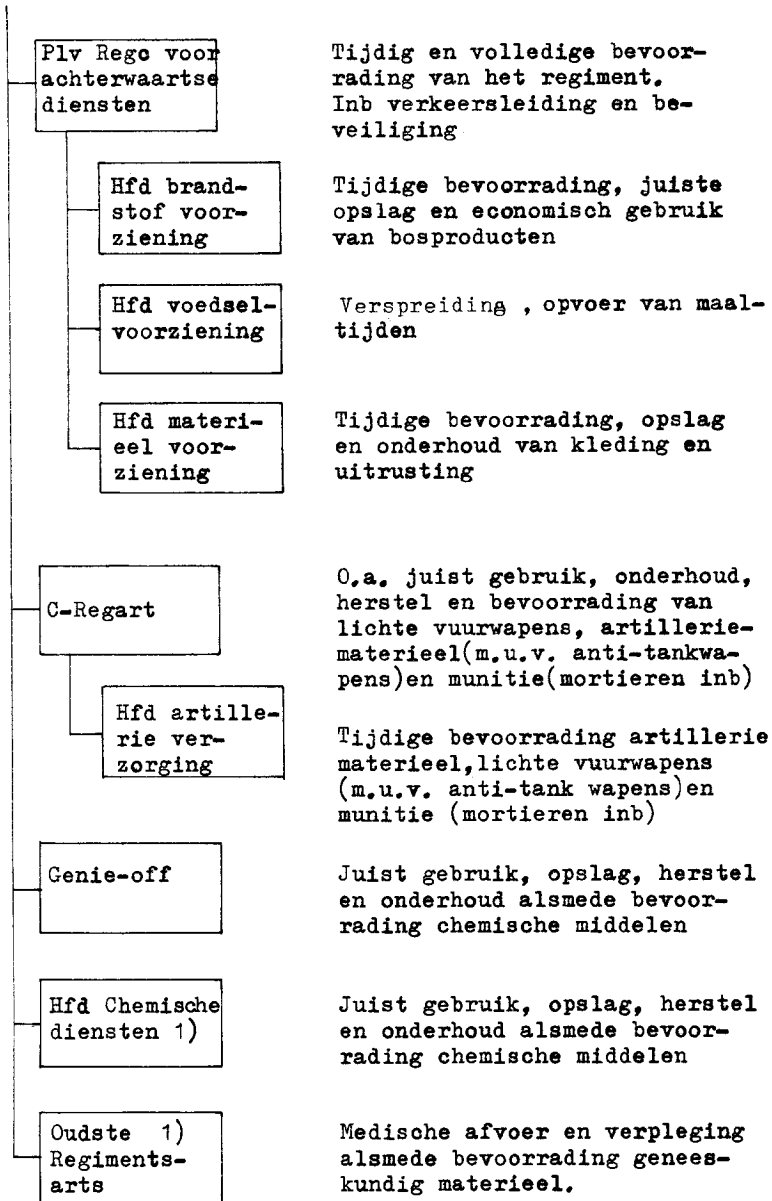
Het front heeft naast een aantal vooruitgeschoven hospitalen nog een aantal grote hospitalen, waar verdere medische specialismen aanwezig zijn

Stafororganisatie Front, Leger en Divisie (speciaal mbt de achterwaartse diensten)

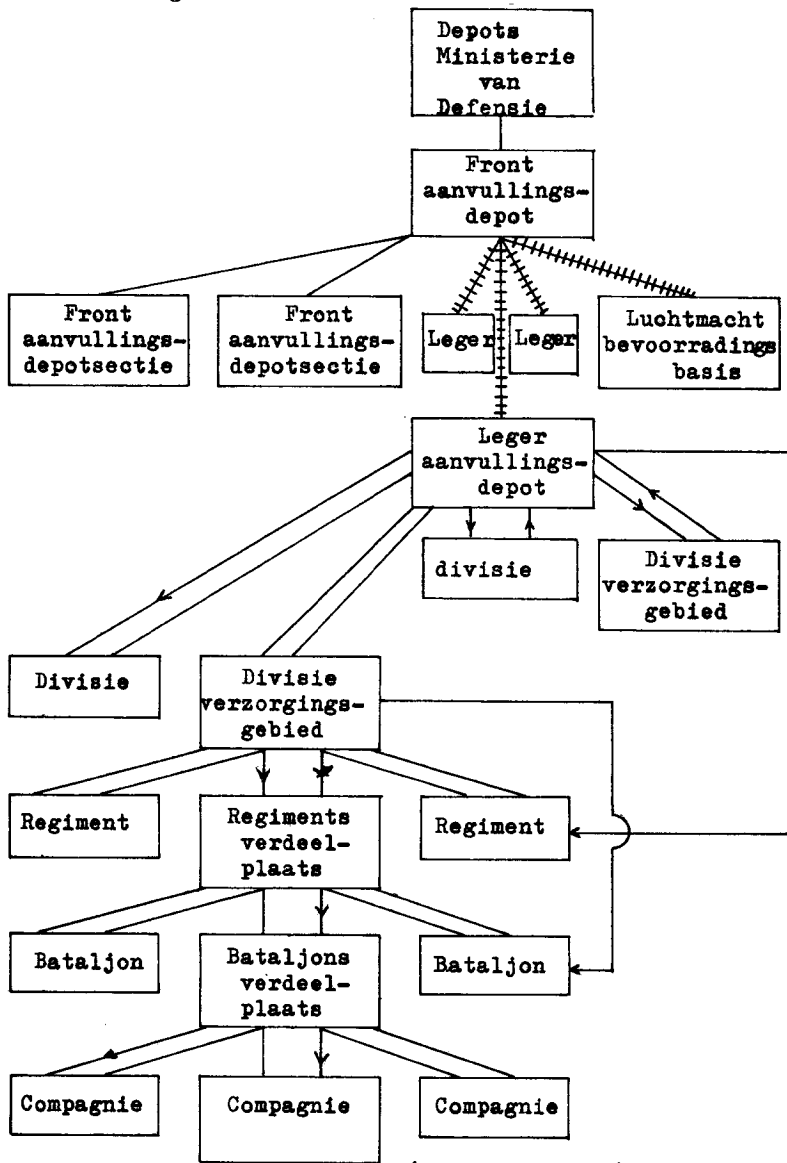

- 1) Vervullen een dubbelfunctie als commandant en stafofficier
- 2) Coordineert alle stafwerkzaamheden

Stafororganisatie van het regiment(speciaal mbt
de achterwaartse dienssten)

Bevoorradingsschema

+++++ spoorwegvervoer (luchttransport) via water-
 = = = = = wegtransport.
 > = = = = = richting bevoorradingketen.

CONFIDENTIEEL

De staforganisatie van het bataljon is van geringere omvang.

De met 1) aangegeven functionarissen komen met overeenkomstige verantwoordelijkheid ook in de bataljonsstaf voor m.d.v. dat op bataljonsniveau i.p.v. een arts een medisch-assistent aanwezig is en de chef staf alleen belast is met de contrôle over de toestand en de administratie van de wapens, munitie, transportmiddelen en uitrusting alsmede de inzetbaarheid van de verbindingsmiddelen van het bataljon. (zie blz 10-2)

DIENTSTGEHEIM

Hoofdstuk 12: De Sovjet Soldaat

1. Inleiding

Het is moeilijk een beeld te scheppen van de gemiddelde Sovjet soldaat.

Hoewel alle soldaten verschillend zijn kan een aantal kenmerken worden genoemd, die voor vrijwel alle Sovjet soldaten gelden.

Dit is mogelijk doordat een ieder onderworpen is aan hetzelfde programma voor opvoeding, opleiding en politieke indoctrinatie.

De belangrijkste kenmerken zijn:

- hij is goed gemotiveerd
- hij is gewend drillmatig te handelen
- hij is gewend aan ontberingen
- hij is gewend aan strakke discipline
- hij is weinig flexibel van geest.

2. De bevolking van de Sovjet-Unie

De verschillen tussen soldaten komen voor een groot deel voort uit de uitgestrektheid van het land, dat uit 15 republieken bestaat, en de grote etnische verschillen, die bestaan tussen de meer dan 100 volkeren, die in de Sovjet-Unie leven.

In 1981 bedroeg het aantal inwoners 265.500.000.

Overzicht van de belangrijkste bevolkingsgroepen:

Russen	50 %	Armeniërs	1,5 %
Oekraïners	16 %	Litouwers	1 %
Witrusen	3,5%	Moldaviërs	1 %
Oezbeken	2,5%	Joden	1 %
Tartaren	2 %	Tadzjiken	1 %
Kozakken	1,7%	Duitsers	1 %

DIENTSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

Azerbeidsjanen	1,5 %	Polen	0,5 %
Georgiërs	1,3 %	Overige volken	14,5 %

Extreme klimaatverschillen, lange perioden van onderdrukking en de reeds bijna een eeuw durende invloed van de partij hebben een grote gebondenheid met de omgeving tot gevolg gehad die zich nu bij de meeste volken uit in een zekere liefde voor het vaderland.

3. De jeugdpolitiek

De communistische partij van de Sovjet-Unie (CPSU), die een sterk stempel drukt op de gehele maatschappij constateerde in het begin van de zestiger jaren een verslapping bij de jeugd.

Om hierin verbetering te brengen werd een nieuwe jeugdpolitiek vastgelegd in een wet, die in oktober 1964 van kracht werd.

Om de jeugd meer liefde voor het vaderland en trouw aan de CPSU bij te brengen werd door de partij en de ministeries van onderwijs en defensie een militair-patriottisch opvoedingsprogramma ontwikkeld dat uiteenvalt in drie grote instructieblokken:

- militaire lessen
- politieke lessen
- sportlessen

Een gevolg van dit programma is dat op scholen, bedrijven en in verenigingen altijd tijd wordt vrij gemaakt voor het geven van instructie om de jeugd voor te bereiden op het vervullen van haar dienstplicht.

De opbouw van de stof is zodanig, dat de jongeren, die de dienstplichtige leeftijd bereiken een aantal militaire basisvaardigheden reeds beheersen, politiek gevormd zijn en beschikken over een goede lichamelijke conditie.

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

4. Het onderwijssysteem en de militair-patriottische opvoeding

a. Algemeen

De eerste 7 levensjaren brengen veel kinderen door bij de BABUSHKA (vgl het engelse "nanny") of in een crèche, daar in de Sovjet-Unie veelal beide ouders buitenshuis werken.

De leerplichtige leeftijd is van 7 tot en met 16 jaar. Het kind gaat naar de 8- of 10-jarige school.

De eerste acht klassen zijn basisonderwijs, de laatste twee algemeen middelbaar onderwijs.

Men kan ook na acht jaar basisonderwijs een vakopleiding of een middelbare beroepsopleiding volgen.

Een uitvloeisel van de nieuwe jeugdpolitiek was een in 1974 door het ministerie van onderwijs uitgegeven leidraad voor leerkrachten en opvoeders waarin een lijst met onderwerpen voorkomt, die passen in de militair-patriottische opvoeding.

Daarop staan voor de leeftijdscategorie 7 - 14 jaar onder meer de volgende onderwerpen:

- verhalen en films over het Rode leger
- excursies naar militaire gedenktekens
- elementaire velddienst
- kennismakingslessen wapens
- gebruik gasmasker
- sporttesten

b. Verplichte militaire lessen

Voor 15- en 16-jarigen in scholen, fabrieken en landbouwbedrijven zijn lessen in het kader van de pré-militaire opleiding verplicht.

Deze instellingen dienen dan ook ruimten, lesmateriaal en instructeurs ter beschikking te stellen.

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

De minister van defensie heeft groot belang bij het goed uitvoeren van dit programma, daar de diensttijd in 1968 is teruggebracht van 4 en 3 jaar naar resp. 3 en 2 jaar.

Aan iedere school is een VOYENROEK (=militair instructeur) verbonden.

Meestal is dat de gepensioneerde of reserve militair, die de volgende militaire lessen geeft:

- reglementen
- schieten
- kaartlezen
- exercitie
- tactiek
- civiele verdediging
- eerste hulp

Scholieren van de 9e en de 10e klas krijgen gedurende 2 jaren iedere week over deze onderwerpen 2 uur les in het kader van de pré-militaire opleiding (140 uren).

Aan het einde van de 9e klas wordt een vijfdaagse velddienstoefening gehouden, waarin ook schieten is opgenomen.

Doordat de school ook lessen geeft over de CPSU en het imperialisme worden de leerlingen vanuit diverse invalshoeken voorbereid op wat de Sovjets noemen: "Het vervullen van hun ereplicht in de gelederen van de strijdkrachten".

5. De jeugdorganisaties van de CPSU

a. Algemeen

Volgens de nieuwe jeugdpolitiek moet de jeugd ook buiten school en bedrijf in militair-patriottische geest worden opgevoed.

Hierin wordt een belangrijke rol gespeeld door de jeugdorganisaties van de CPSU:

- de oktobristen (7-10 jaar)
- de pioniers (10-14 jaar)

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

- de komsomol (15-29 jaar)

b. De oktobristen

De doelstelling van deze jeugdafdeling van de CPSU is het bewerkstelligen van een gerichte politieke indoctrinatie bij de leden.

c. De pioniers

Een "pionierbrigade" (club) bestaat uit enkele tientallen leden en is onderverdeeld in "schakels" (kleine groepen).

De doelstelling van deze jeugdafdeling van de CPSU is het bevorderen van de politieke ideologische opvoeding, waarvan ook militaire lessen deel uit maken.

De pionierbrigades organiseren vakantiecampen.

d. De komsomol

Van deze jeugdafdeling van de partij kan men slechts lid worden op voordrachten van de plaatselijke pionierbrigade of van partijleden.

De doelstelling van de komsomol is de opvoeding van de leden in de marxistisch-leninistische geest met als einddoel dat wat de Sovjets omschrijven als de "nieuwe Mens".

De leden worden vertrouwd gemaakt met de communistische moraal, collectivisme en kameraadschap en leren zich te weren tegen drankzucht, de zucht naar privébezit en het verlangen zich te verzetten tegen de samenleving. Zij worden erop voorbereid onder leiding van de partij samen met het volk bereid te zijn de verdediging van het vaderland en het gehele socialistische kamp op zich te nemen.

Alle komsomolleden zijn automatisch lid van de DOSAAF.

6. De DOSAAF

DOSAAF (vsyesoyuznoye dobrovol'noye obshchestvo sodeystviye armii, aviatsii i flota) betekent Landelijke Vrijwilligersorganisatie voor samenwerking met Leger, Luchtmacht en vloot.

Deze organisatie met meer dan 103 miljoen (1983) leden tussen de 14 en 45 jaar bestaat uit meer dan 350.000 clubs en verenigingen en heeft de beschikking over eigen scholen, sportclubs, schietbanen, radiostations, radar-installaties, werkplaatsen enz.

De DOSAAF ressorteert onder het ministerie van defensie. Ongeveer de helft van de leden is voortdurend betrokken bij militair-technische opleidingen.

Bedrijven stellen veelal bij hun werkzaam reservepersoneel ter beschikking als instructeur.

Deze instructeurs worden bijgestaan door vrijwilligers. Volgens de statuten is het belangrijkste doel van de organisatie:

"...actief bij te dragen tot de versterking van de defensie van het land en het voorbereiden van de werkende bevolking op de verdediging van het socialistische vaderland".

De belangrijkste taken van de vereniging zijn vastgelegd in artikel 3 van de statuten:

- bevorderen deelname aan defensiewerkzaamheden
- opvoeding van de leden in de geest van de CPSU, het Sovjet-patriottisme en vriendschap tussen de volkeren
- opvoeren van de bereidheid het vaderland te verdedigen
- informeren van het volk over het leger d.m.v. propaganda
- het voorbereiden van de jeugd op de dienstplicht
- deelname aan activiteiten van de civiele verdediging
- verzorgen van militair-technische opleidingen (radio-telefonie, motortechneik enz)

DIENSTGEHEIM

- begeleiden van militaire sporten zoals vliegen, parachutespringen en schieten.

Tijdens een 10-daags kamp in de vakantieperiode wordt onder meer een sporttest afgenomen.

Indien men aan de norm voldoet krijgt men daarna het insigne "GEREED VOOR DE VERDEDIGING VAN HET VADERLAND".

7. De dienstplicht

a. Grondwet

De algemene dienstplicht wordt ontleend aan de artikelen 62 en 63 van de grondwet.

art 62 - Burgers van de USSR zijn verplicht de belangen van de Sovjetstaat te beschermen en haar macht en invloed te vergroten.

Verdediging van het socialistische moederland is de heilige plicht van iedere burger van de USSR.

Verraad aan het moederland is de ergste misdaad tegen het volk.

art 63 - Militaire dienst in de gelederen van de Sovjetstrijdkrachten van de USSR is een eervolle plicht van Sovjetburgers.

b. De keuring en inschrijving

Het inschrijven en oproepen van dienstplichtigen (PRIZYVNIK = opgeroepene) geschiedt door een militair commissariaat.

Een aantal commissariaten samen vormen een indelingsdistrict.

Ieder indelingsdistrict beschikt over een indelingsraad met de volgende taken:

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

- keuring van de PRIZYVNIK
- indeling dienstplichtigen
- beslissen over uitstel en vrijstelling

Iedere bewoner van de Sovjet-Unie ondergaat op 14-jarige leeftijd een lichamelijk onderzoek, waarbij röntgenfoto's worden gemaakt en een bloed- en urinetest plaats vindt.

Jongens worden op 16-jarige leeftijd voor de tweede maal gekeurd.

Op 17-jarige leeftijd ondergaan zij een derde onderzoek, waarbij registratie als dienstplichtige plaats vindt.

Op hun 18e jaar worden zij opgeroepen voor een vierde en tevens laatste keuring.

Aan de hand van de keuringen en de inschatting van de politieke betrouwbaarheid wordt vastgesteld:

(1) PRIZYVNIK is geschikt voor alle diensten
of

(2) PRIZYVNIK is niet geschikt voor alle diensten.

In dit geval wordt hij in een categorie ingedeeld:

cat 1: geschikt voor normale diensten binnen de Sovjet-Unie; ongeschikt voor dienst in buitenland of speciale eenheden (luchtladingseenheden, rakettroepen, verbindingseenheden).

cat 2: geschikt voor een beperkt aantal diensten binnen de Sovjet-Unie in vredetijd en in noncombattante eenheden in oorlogstijd.

cat 3: ongeschikt voor de militaire dienst.

c. Normen voor dienstplichtvervulling in het buitenland

Militairen, die geschikt zijn verklaard voor alle diensten, kunnen worden gestationeerd bij

DIENSTGEHEIM

DIENTSGEHEIM

één van de groepen van Sovjetstrijdkrachten in het buitenland (bijv in Oost-Duitsland, Polen of Tsjecho-Slowakije).

Zij dienen dan aan de volgende normen te voldoen:

- (1) geen familie in het buitenland
- (2) 10-jarige school hebben doorlopen
- (3) geen strafblad
- (4) gunstige adviezen van schoolhoofd, huisarts en plaatselijke autoriteiten
- (5) voldoen aan extra medische eisen, zoals:
 - minimumlengte 1.50 meter
 - minimumgewicht 50 kg
 - geen opvallende zichtbare moedervlekken, littekens of tattooeringen

d. De oproep voor militaire dienst

De dag van opkomst wordt door veel mensen gezien als een feestdag.

Op de dag dat de dienstplichtige zijn woonplaats verlaat wordt meestal op één van de "plaatsen van roem" (gedenkplaats Grote Vaderlandse Oorlog) een afscheidsgeluuk gebeuren georganiseerd, waar toespraken worden gehouden door oorlogsveteranen, partijfunctionarissen en andere plaatselijke hoogwaardigheidsbekleders.

Er wordt opgeroepen om de eer van de plaats hoog te houden, het vaderland eervol te dienen en zich te beschouwen als de opvolgers van een eervolle generatie.

e. Vrijstelling en uitstel

Er wordt slechts in enkele gevallen vrijstelling verleend, zoals:

- invaliditeit
- ernstige ziekte

DIENTSGEHEIM

DIENSTGEHEIM

- buitengewone sociale omstandigheden
- Uitstel wordt in sommige gevallen, onder meer om studieredenen, verleend.

f. Achtergronden van dienstplichtigen

(1) Schoolopleiding

- 92-96 % heeft minimaal 8-jarige basisschool
- 85 % heeft (bijna) voltooide middelbare opleiding

(2) Sociaal-maatschappelijke achtergrond

- 56 % arbeiderskringen
- 30 % agrarische kringen
- 13 % ambtenarenkringen of student

(3) Partijbanden

- 60 % lid van de komsomol

g. Duur van de dienstitijd

Jaarlijks worden twee lichtingsploegen opgeroepen.

1e lichting: mei/juni (men telt vanaf 1 juli)

2e lichting: nov/dec (men telt vanaf 1 jan)

De werkelijke dienstitijd kan derhalve één tot twee maanden langer duren dan de wettelijke vastgelegde termijn. Deze termijnen zijn:

- land- en luchtmacht 2 jaar
- marine en bepaalde specialisten 3 jaar
- studenten 1,5 jaar

8. Militaire opleiding

a. Basisopleiding en soldateneed

Na zijn inlijving ondergaat de dienstplichtige een basisopleiding van 4 weken.

In deze periode maakt hij kennis met straffe discipline,

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

de gevechtsopleiding enkele man en de traditie van zijn eenheid (vaandel).

Aan het eind van de basisopleiding legt iedere soldaat een eed af.

Ook deze gebeurtenis vindt meestal plaats bij een gedenkplaats uit de Tweede Wereldoorlog.

De eed:

"Ik burger van de USSR, toetredende tot de gelederen van de strijdkrachten, zweer plechtig en oprecht, een dapper, volgzzaam strijder te zijn, nauwlettend de militaire-en staatsgeheimen te bewaren, onvoorwaardelijk alle militaire voorschriften en bevelen van commandanten en meerderen na te komen.

Ik zweer mij nauwgezet de zaken, de militaire dienst betreffende, eigen te maken, in elk opzicht de militaire en nationale bezittingen te beschermen en tot mijn laatste ademtocht toegewijd te zijn aan mijn volk, mijn Sovjetstaat en mijn Sovjetregering.

Ik ben altijd bereid op bevel van de Sovjetregering mijn vaderland, de USSR, te verdedigen en als lid van de strijdkrachten zweer ik moedig, kundig, waardig en met ere te beschermen, mijn eigen leven en bloed niet sparend voor het behalen van de overwinning op de vijand.

Indien ik mijn plechtige eed breek, dan treffe mij de strenge straf van de Sovjetwet en de algemene haat en verachting der werkers".

b. Verdere opleiding

Na de basisopleiding volgt de wapen- en functiegerichte opleiding (8 weken), de pelotons- en compagniesopleiding (4 weken) en vervolgens de oefeningen in bataljons- en regimentsverband.

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

Iedere opleidingscyclus duurt 6 maanden, zodat iedere dienstplichtige de opleidingscyclus viermaal doorloopt.

De oudere lichten worden tijdens een nieuwe cyclus opgeleid voor nevenfuncties en helpen bovendien de jongere lichten.

Divisie-oefeningen vinden slechts éénmaal per jaar plaats.

c. De dagindeling

Het dagelijks oefenschema, waarvan hieronder een voorbeeld buiten de Sovjet-Unie (bijv. in de GSVG).

06.00 - 06.05	REVEILLE		
06.10 - 06.30	SPORT (o.a. veldloop)		
06.30 - 06.50	AANKLEDEN EN CORVEE		
06.50 - 07.20	KAMERINSPECTIE, POLITIEKE INFORMATIE EN APPEL		
07.20 - 08.00	ONTBIJT		
08.00 - 13.50	6 lesuren van 50 minuten		
14.00 - 15.10	MAALTIJD EN PAUZE		
15.10 - 15.30	ONDERHOUD UITRUSTING EN WAPENS		
15.30 - 18.30	ma en do:	di en vr:	wo en za:
	studie en	onh mat	sport
	partijpolitiek		
18.30 - 19.40	STUDIE		
19.40 - 20.10	MAALTIJD		
20.10 - 21.40	VRIJ		
21.40 - 21.55	AVONDWANDELING EN APPEL		
22.00	LICHTEN UIT		

d. Indeling lesstof

Om een indruk te krijgen van het belang van sommige lessen is een aantal onderwerpen met het percentage

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

lestijd, dat hieraan wordt besteed hieronder opgenomen:

- velddienst	25 %
- politieke instructie	13 %
- schietopleiding	11 %
- exercitie	10 %
- militaire sport	9 %
- kennis voorschriften	5 %
- overige onderwerpen	27 %

9. Gevechtsexercitie en oefeningen

a. Gevechtsexercitie

Gevechtsexercitie is een vorm van opleiden, waarbij voor alle wapens en dienstvakken de basis wordt gelegd om een optimale, op elkaar afgestemde uitvoering van handelingen in alle gevechtsvormen te garanderen. Gevechtsexercitie is het praktisch beoefenen van belangrijke tactische handelwijzen van groeps- tot en met compagniesniveau.

Gevechtsexercitie wordt gekenmerkt door:

- eindeloze herhaling van tactische handelingen
- het langzaam beoefenen van ieder deel van een tactische handeling tot een snelle en vloeiende uitvoering is bereikt
- het uitsluitend beoefenen van handelingen waarvoor drills bestaan voor de gehele eenheid
- het altijd geven van een tactische situatie
- tijdsduur van 2 - 4 uren, waarin 2 - 3 opgaven worden beoefend

b. Tactische opleiding

Gedurende de tactische opleiding van compagnieën en bataljons worden de tijdens de gevechtsexercitie aangeleerde drills ingepast in eenvoudige tactische

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

situaties.

Kenmerken van de tactische opleiding zijn:

- het bij iedere les hanteren van de organiek bij de functie behorende wapens en uitrustingen
- leiding in handen van naasthogere commandant
- onderbreking van de les telkenmale wanneer fouten dienen te worden besproken en het thema moet worden herhaald
- tijdsduur van 24 uren

c. Tactische oefening

De tactische oefening is het vervolg op de tactische opleiding.

De tactische handelingen worden nu in een gecompliceerde oefening uitgevoerd.

Kenmerken van de tactische oefening zijn:

- tijdsduur 2-4 dagen
- grootte van de eenheid: compagnie tot en met divisie
- leiding in handen van naasthogere staf
- oefening meestal in combinatie met gevechtsschiet-oefeningen
- meestal is er oefenvijand aanwezig

10. Politieke vorming

a. Organisatie

Vanaf compagniesniveau wordt iedere commandant bijgestaan door een plaatsvervangend commandant voor politieke zaken (ZAMPOLIT)

Hij is belast met moreel en disciplinezaken en assisteert de commandant bij de wapentechnische vorming van de soldaten.

Het werk van deze officier wordt door de Sovjets zelf agitatie- en propagandawerk genoemd.

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

Hij draagt de ideeën van de CPSU uit binnen de strijdkrachten.

b. Uitvoering

De ZAMPOLIT bouwt voort op de kennis, die de soldaat reeds heeft meegekregen vanuit school, de jeugdafdeling van de partij of de DOSAAF.

De lessen worden veelal gegeven in de traditiekamer of de LENINKamer van de eenheid.

In dit lokaal bevindt zich een leeshoek met kranten en militaire tijdschriften.

(Rode Ster, Pravda, Sovjetskiy Voin, Znamenosets e.a.).

11. Verzorging

a. Geneeskundige verzorging

Iedere soldaat wordt door de regimentsarts onderworpen aan geneeskundige routine-onderzoeken.

Deze vinden vooral plaats voorafgaande aan zomer- en winterperiodes.

De onderdeelarts controleert op de wekelijkse baddagen het personeel op huidziekten, lichaamsverzorging enz.

b. Winkels en theebar

Iedere compagnie heeft een door de CSM beheerde kiosk waar schrijfbenodigdheden, rook- en toiletartikelen en versnaperingen te koop zijn.

Op regimentsniveau bevinden zich ook winkels, waar daarenboven conserven verkocht worden.

Deze winkels zijn alleen toegankelijk voor dienstplichtigen.

Ieder regiment heeft ook een theebar voor soldaten.

De theebar, waar geen alcoholhoudende dranken mogen

DIENSTGEHEIM

worden verkocht, wordt gedreven volgens het zelf-kostenprincipe.

c. Huisvesting

Dienstplichtigen wonen in legeringsgebouwen, waarin ook de onderofficieren zoveel mogelijk worden ondergebracht.

Volgens het Sovjet voorschrift voor de inwendige dienst dienen in de legeringsgebouwen van een compagnie de volgende ruimten voor te komen:

- LENINKamer voor politiek en cultureel onderricht
- slaapzalen personeel en wasruimten
- lesruimte
- wapenkamer
- opslagruimte persoonlijke eigendommen en uitrusting
- onderhoudsruimte wapens
- droogruimte en een kaderkamer

12. Vergoedingen en verlof

a. Wedde

De hoogte van de wedde is afhankelijk van rang, functie, dienstjaren en plaats van tewerkstelling.

De basiswedde (1981) bedraagt 3,80 Roebel per maand (circa fl 16,00).

Dit bedrag wordt verhoogd met:

- 2,50 R/mnd voor een soldaat
- 5,00 R/mnd voor een soldaat 1e klas
- 7,50 R/mnd voor een korporaal

Voorbeelden van een weddeverhogende toeslag gebaseerd op functie:

- 3,00 R/mnd voor een lader
- 9,00 R/mnd voor een stuksbedienaar

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

11,20 R/mnd voor een tankchauffeur
14,20 R/mnd voor een voertuigcommandant
22,65 R/mnd voor een luchtlander

Voor het werken onder zware klimatologische omstandigheden (poolgebied, tropen) bestaan ook toeslagen.

b. Kostwinnersvergoeding

Familieleden, die geheel of gedeeltelijk financieel afhankelijk zijn van de dienstplichtige ontvangen een tegemoetkoming van het rijk.

De kindertoelage bedraagt 15 R voor het eerste en 22 R voor het tweede kind per maand.

c. Bewegingsvrijheid, bezoek en verlof

Dienstplichtigen kunnen 's avonds permissie krijgen om de kazerne te verlaten.

De compagniescommandant mag niet meer dan 30 % van zijn personeel gelijktijdig avondpermissie geven. De avondpermissie is over het algemeen beperkt tot de avonden in het weekeinde.

Op zaterdag kan de bewegingsvrijheid tot max 24.00 uur worden toegestaan.

De militair mag op de kazerne bezoek ontvangen in een speciaal daarvoor bestemde ruimte.

Daarvoor is toestemming nodig van de officier van dienst.

Bezoekers, die alcohol in hun bezit hebben of onder invloed verkeren worden niet toegelaten.

Overnachting is in het geheel niet toegestaan. Voor dienstplichtig soldaten en onderofficieren bestaat geen verlofregeling .

Men kan wegens goed gedrag als beloning één maal

DIENSTGEHEIM

DIENSTGEHEIM

in de diensttijd 10 dagen buitengewoon verlof krijgen.

Zaterdag en zondagen worden meegeteld, maar de benodigde reistijd wordt niet als verlof aangemerkt.

d. Groot verlof

Het is voor iedere soldaat belangrijk zijn dienstplicht zo goed mogelijk te vervullen, daar hij dan na dienstverlating de beste kansen maakt op een goede betrekking.

De plaatselijke overheid bemiddelt in deze rekening houdend met de vooropleiding van de dienstverlater en de in dienst door hem opgedane kennis.

13. Krijgstucht

a. Algemeen

Iedere commandant, ook de laagste, in het Sovjetleger heeft de bevoegdheid om straffen op te leggen.

Welke straffen een meedere mag opleggen aan minderen is afhankelijk van zijn rang en zijn functie.

Ten aanzien van soldaten en onderofficieren is de regimentscommandant de laagste commandant met volledige strafbevoegdheid.

b. Krijgstuchtelijke straffen

De aan soldaten en onderofficieren op te leggen krijgstuchtelijke straffen zijn:

- berisping
- terechtwijzing
- uitgaansverbod
- extra corveedienst
- arreststraf van ten hoogste 15 dagen
- ontnemen van het insigne "uitstekend soldaat"

DIENSTGEHEIM

DIENTGEHEIM

- verlaging in functie
- verlaging in rang

c. Beklag

Elke militair kan zich beklagen over onwettige handelingen, bevelen van militaire meerderen en over schending van zijn rechten.

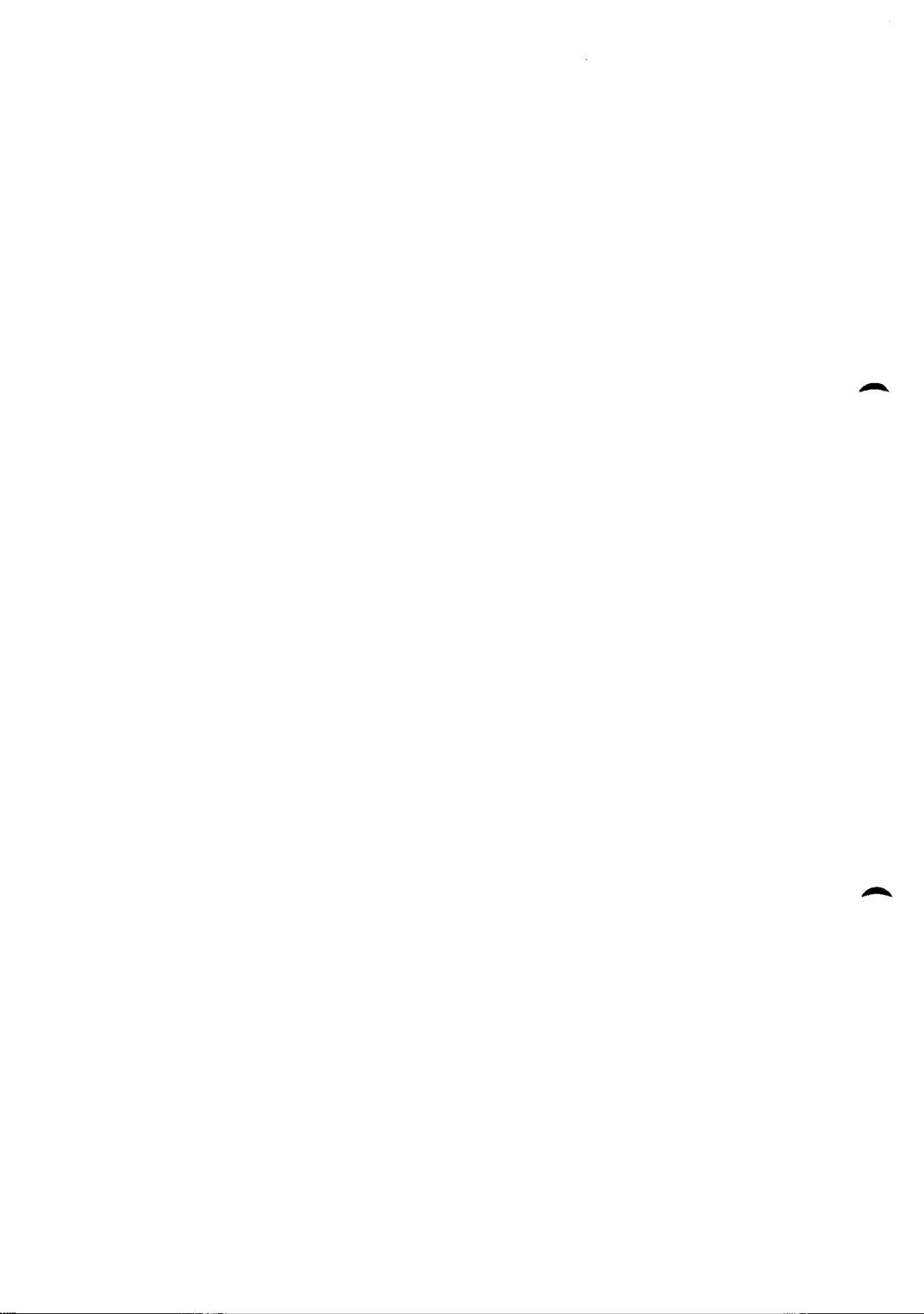
een beklag tegen een opgelegde straf is alleen mogelijk indien men van mening is, dat de strafoplegger zijn bevoegdheden heeft overschreden.

d. Beloningen

Men kent ook een systeem van beloningen.

Enkele beloningen, die aan soldaten en onderofficieren kunnen worden toegekend zijn:

- dankbetuiging (mondeling)
- intrekken van een opgelegde straf
- uitreiking van een oorkonde, die vergezeld kan gaan van een geldelijke waardering
- een foto van de militair voor het ontplooid onderdeelsvaandel
- een lovende brief van de commandant aan de familie en voormalige werkkring
- inschrijving van de militair in het ereboek van de eenheid
- 10 dagen buitengewoon verlof

Hoofdstuk 13: Electronische oorlogvoering

1. Algemeen

De Sovjet Generale Staf heeft een aanzienlijk militaire organisatie opgebouwd welke is gebaseerd op een offensief optreden en die voor de uitvoering van deze taak in grote mate gebruik maakt van electronische systemen.

Een succesvol optreden wordt mede voor een zeer belangrijk deel bepaald door het vrije gebruik van het electromagnetisch spectrum met eigen systemen en door de mate waarin de tegenstander het vrije gebruik van het electromagnetisch spectrum kan worden ontzegd. (Het uitschakelen van vijandelijke "command, control and communication (C3)" systemen kan van essentiële invloed zijn op het verloop van het gevecht).

Voor het aangrijpen van deze "vijandelijke C3"-systemen, staat de Sovjets een scala van middelen ter beschikking, zowel voor de uitvoering door middel van fysieke vernietiging als voor het met electronische middelen reduceren van de mogelijkheden van deze systemen.

Zie hoofdstuk 15: Organisatie.

2. Radio Electronic Combat Support (RECS)

In de Sovjet literatuur wordt het begrip electronische oorlogvoering alleen gebruikt voor de westerse wijze van electronische oorlogvoering.

De Sovjets hanteren het begrip REB (Radio Elektron-naya Borba) hetgeen als volgt kan worden gedefinieerd;

"Een complex van electronische maatregelen, dat wordt genomen ten behoeve van de verkenning van

CONFIDENTIEEL

en vervolgens de onderdrukking van de electronische middelen en systemen van de vijand, alsmede maatregelen ter bescherming van de eigen electronische middelen en systemen.

De REB maatregelen worden genomen in combinatie met de vernietiging van electronische middelen door middel van andere wapensystemen (artillerie enz).

Het geheel van maatregelen (REB + vernietiging) komt overeen met het door de NAVO ingevoerde begrip RECS met betrekking tot de Sovjet electronische oorlogvoering.

Onder RECS verstaat de NAVO:

"Maatregelen welke worden genomen om de vijand het gebruik van zijn radio electronische middelen te beletten door middel van storing en het nemen van electronische misleidingsmaatregelen terwijl tegelijkertijd het gebruik van het Sovjet electronisch materieel wordt gewaarborgd ondanks pogingen van de vijand dit te onderdrukken.

Offensieve RECS wordt uitgevoerd in samenhang met de inzet van niet electronische middelen".

3. Belangrijke kenmerken van het Sovjet eov-materieel

Het bij de Sovjet Strijdkrachten ingevoerde materieel wordt gekenmerkt door;

- a. de hoge mate van mobiliteit van het materieel;
- b. de mogelijkheid om met behulp van de eov-middelen het door de vijand gebruikte frequentiespectrum nagenoeg geheel af te dekken;
- c. de mogelijkheid van een geïntegreerd gebruik van de grond- en lucht eov-middelen;

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

d. de mogelijkheid tot het tijdelijk en plaatselijk formeren van zwaartepunten.

4. Sovjet verbindingsinlichtingen (sigint)

Verbindingsinlichtingen (sigint) activiteiten zijn primair gericht op het verkrijgen van gegevens uit elektronische systemen voor inlichtingen doeleinden. Deze vinden voornamelijk plaats in vreedstijd en de resultaten hiervan vormen een basis voor elektronische steun maatregelen (esm) in oorlogstijd.

5. Sovjet elektronische steun maatregelen (esm)

a. Algemeen

EsM activiteiten zijn primair gericht op het verkrijgen van gegevens ter ondersteuning van de elektronische contra maatregelen (ecm), de elektronische contra contra maatregelen (eccm) en de activiteiten welke zijn gericht op de fysieke vernietiging van de vijandelijke "C3" systemen.

b. ESM capaciteit

De esM capaciteit wordt aangetroffen in de organisatie van divisie en hogere niveaus.

De VHF/UHF en HF (grondgolf) interceptie- en peileenheden zullen naar verwachting worden ontplooid op een afstand van 2 tot 10 km achter de voorste lijn eigen troepen en een effectief bereik hebben van 30 tot 40 km (VHF/UHF) respectievelijk 60 tot 80 km (HF - grondgolf).

Doelstellingen van esM kunnen zijn:

- (1) het bepalen van de locatie van nucleaire inzetmiddelen, artillerie opstellingen, commandoposten, rayonverbindingscentra;

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

- (b) grondgolf jammers die zijn ontplooid op circa 10 km achter de voorste lijn eigen troepen
- (3) de naar het legerniveau gedelegeerde jamming activiteiten worden uitgevoerd door;
 - (a) HF (grondgolf) jammers die zijn ontplooid tot op circa 10 km achter de voorste lijn eigen troepen
 - (b) VHF jammers die zijn ontplooid binnen 2-10 km achter de voorste lijn eigen troepen
 - (c) straalzender jammers vanuit helikopters

c. Storing (noncom)

(1) Luchtverdedigingsradars

Het storen van luchtverdedigingsradars kan, gezien hun grotere "line of sight", effectiever plaatsvinden door middel van "airborne" jammers dan door middel van grondgebonden jammers.

Het storen kan geschieden door middel van:

- (a) "self-screening" jammers, dat wil zeggen door de aanvallende vliegtuigen zelf
- (b) "escort" jammers, dat wil zeggen door speciale stoorvliegtuigen die de aanvallende vliegtuigen begeleiden
- (c) "stand-off" jammers, dat wil zeggen door speciale stoorvliegtuigen die "op afstand" de vijandelijke luchtverdedigingsradars kunnen storen
- (d) "chaff", dat wil zeggen het storen van de vijandelijke luchtverdedigingsradars door

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

middel van uitgestoten/gestrooide wolken van radarreflecterende gemetaliseerde strips of glasfibernaalden.

(2) Overige noncom systemen

- (a) indien besloten wordt tot storing van doelopsporingsradars en gevechtsweld-bewakingsradars zal dat geschieden vanuit een zodanige positie dat een "line of sight" aanwezig is
- (b) door de schaarste aan noncom jammers en de technische moeilijkheden bij de inzet (relatief dichtbij en open) zal een fysieke vernietiging de voorkeur hebben

d. Ecm doelen

Hoewel de Sovjet strijdkrachten in staat zijn het grootste gedeelte van het door de vijand gebruikte electromagnetische spectrum te storen, zal dit niet tegelijkertijd kunnen plaatsvinden (onvoldoende capaciteit, storing van eigen frequenties), zodat prioriteiten zullen moeten worden gesteld.

De storing zal in hoofdzaak worden uitgevoerd ter ondersteuning van de eenheden in het zwaartepunt van een aanval.

Naar verwachting zullen de doelen volgens onderstaande prioriteit worden bestreden:

- (1) nucleaire inzetmiddelen
- (2) conventionele vuursteunmiddelen
- (3) commandoposten en verbindingscentra
- (4) luchtsteunverbindingen
- (5) luchtverdedigingsmiddelen
- (6) reserves
- (7) logistieke eenheden

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

Deze prioriteiten laten natuurlijk de mogelijkheid open, dat meerdere verschillende doelen tegelijkertijd worden aangegrepen door middel van storing omdat hiervoor verschillende inzetmiddelen kunnen worden gebruikt.

Storing van commandoposten (VHF en HF comsystemen) is gelijktijdig mogelijk met storing van luchtverdedigingsmiddelen (noncom SHF).

e. Misleiding

Er dient rekening te worden gehouden met imiterende en manipulerende misleiding waarbij de Sovjet strijdkrachten voor wat betreft het com gedeelte kunnen inbreken in vijandelijke netten ter simulering van een eenheid en voor wat betreft het noncom gedeelte emissie plegen ten einde doelen voor te stellen.

7. Sovjet ecm

Dit zijn alle door de Sovjet strijdkrachten genomen maatregelen om het effectieve gebruik van eigen electromagnetische middelen te verzekeren ondanks de inzet van vijandelijke ecm.

Enkele maatregelen in dit verband zijn:

- a. vanaf regimentsniveau en hoger wordt beschikt over on line beveiligde verbindingen, zowel spraakvercijferde als telex/telegrafieverbindingen
- b. de bedienaars van electromagnetische middelen zijn geoefend in het werken onder ecm condities en moeten in staat worden geacht een goede verbindingsdiscipline te handhaven ook onder moeilijke omstandigheden.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

c. er wordt grote nadruk gelegd op de noodzaak om over alternatieve verbindingsmiddelen te beschikken (lijn, morse-telegrafie en optische tekens/seinen)

De Sovjets zijn zich bewust van het belang van het vrije gebruik van het electromagnetische spectrum. Met het oog daarop worden de procedures verbeterd en modernere en meer verfijnde technieken ontwikkeld om het gebruik van de eigen electromagnetische middelen te waarborgen.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

Hoofdstuk 14: Sovjet luchtstrijdkrachten

1. Algemeen

Tijdens een gewapend conflict zullen de Sovjet luchtstrijdkrachten in nauwe coördinatie met de landstrijdkrachten worden ingezet.

Daarbij kan van de volgende middelen gebruik worden gemaakt:

- tactische- en strategische gevechtsvliegtuigen
- gevechts-helikopters

Eveneens kunnen transportvliegtuigen worden ingezet voor zowel luchtlandingsoperaties als logistieke doeleinden en transporthelikopters voor luchtmobiele-operaties.

Alle operaties kunnen worden ondersteund door eov-middelen.

Voor dit doel zijn speciale eov-vliegtuigen opgenomen in de diverse organisaties.

Gevechtsvliegtuigen kunnen als wapendrager voor nucleaire en chemische middelen worden ingezet en onder nbc-condities opereren.

Een deel van de luchtstrijdkrachten kan ook 's nachts en bij slecht weer en zicht worden ingezet.

De Sovjet luchtstrijdkrachten zijn verdeeld in vijf afzonderlijk functionerende organisaties, te weten:

- a. VVS-luchtlegers (VVS)
- b. De Transport Luchtmacht (VTA)
- c. De luchtstrijdkrachten van de Militaire Districten en Groepen van Strijdkrachten (LSK MD/GOF)
- d. De Marine luchtstrijdkrachten (AVMS)
- e. De luchtcomponent van de VOYSKA PVO, de organisatie belast met de luchtverdediging van het Russisch grondgebied (APVO)

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De luchtstrijdkrachten genoemd in punt d. en e. worden in dit hoofdstuk niet behandeld.

2. De VVS-luchtlegers

a. Algemeen

Er bestaan vijf van deze VVS-luchtlegers welke zijn gevormd uit eenheden van de (voormalige) Lange Afstand Luchtmacht(DA) en eenheden van de (voormalige) Tactische Luchtstrijdkrachten (FA).

De taken van de VVS-luchtlegers kunnen zijn:

- strategische nucleaire luchtaanvallen
- luchtaanvallen ter ondersteuning van de organieke Front-Luchtstrijdkrachten, gericht tegen doelen die buiten bereik liggen van de luchtstrijdkrachten van de Militaire Districten en Groepen van Strijdkrachten.
- lange afstand verkenningsvluchten
- operaties in het kader van de electronische oorlogvoering.

De VVS-luchtlegers variëren voor wat betreft aantal en type vliegtuigen.

Het luchtleger MOSKOU bestaat uitsluitend uit zware bommenwerpers.

Het luchtleger SMOLENSK is uitgerust met middelzware bommenwerpers welke kunnen worden ingezet tegen doelen van grote afmeting alsmede tegen doelen waartegen jagerbommenwerpers met hun bewapening niet effectief kunnen optreden (bijvoorbeeld, grote militaire complexen, vliegvelden, verharde onderkomens ten dienste van hoofdkwartieren, commandoposten en verbindingscentra; alsmede in voorkomend geval havencomplexen en industriegebieden).

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De Luchtlegers LEGNICA en VINNITSA zijn hoofdzakelijk uitgerust met de zware jagerbommenwerper FENCER en kunnen worden ingezet ter ondersteuning van de Front Luchtstrijdkrachten.

b. Technieken

Tijdens bombardementen met "free-fall" bommen en bommen met tijdontstekers zullen de bommenwerpers in het algemeen laag (150-500 m) vliegen met snelheden tussen 600-900 km/uur.

Bombardementen zullen worden uitgevoerd door bommenwerpers die waarschijnlijk in kleine, elkaar snel opvolgende formaties optreden, gesepareerd naar tijd en vlieghoogte.

De grootte van de formaties kan oplopen tot ruim 20 vliegtuigen die in groepen van drie komen aanvliegen.

De bommenwerpers zullen tijdens het penetreren boven vijandelijk gebied zoveel mogelijk gebruik maken van "gezuiverde" aanvliegroutes.

Aanvallen met bommenwerpers worden voorafgegaan door "lucht-verdedigings-onderdrukings" operaties, uitgevoerd door jagerbommenwerpers.

De moderne middelzware Sovjet bommenwerpers kunnen onder alle weersomstandigheden en bij nacht aanvallen uitvoeren en zijn daartoe uitgerust met bomnavigatie-radars.

3. De Transport Luchtmacht

Tot de taken van de Transport Luchtmacht kunnen worden gerekend:

- transport van luchtlandingseenheden
- vervoer van personeel
- logistiek transport

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

- verplaatsing van commandoposten

Hoewel de laatste drie taken door de Transport Luchtmacht kunnen worden uitgevoerd is de primaire taak het verlenen van luchttransport t.b.v. luchtlandingseenheden (zie Hoofdstuk 6: Luchtlandingen).

N.B. AEROFLOT, evt. aangevuld met de burger luchtvaartmaatschappijen van de NIET SOVJET WARSCHAU PAKT-landen kan zonodig de liftcapaciteit van de Transport Luchtmacht vergroten.

4. De Luchtstrijdkrachten van de Militaire Districten en Groepen van Strijdkrachten

a. Algemeen

De Sovjet Tactische Luchtstrijdkrachten zijn georganiseerd in de Luchtstrijdkrachten van de Militaire Districten en Groepen van Strijdkrachten (LSK MD/GOF), die in oorlogstijd onder operationeel bevel worden gesteld van Frontcommandanten. Een Frontcommandant kan, afhankelijk van zijn opdracht over één of meer van deze Luchtstrijdkrachten beschikken.

De samenstelling van de LSK MD/GOF is niet vast. Een mogelijke samenstelling is opgenomen in Hoofdstuk 15 (Organisatieschema's).

b. Inzet

(1) Algemeen

De LSK MD/GOF treden in principe offensief op, waarbij de subeenheden een primaire aanvalstaak hebben of wel een primaire verdedigingsstaak.

N.B.: Hoewel de Sovjets de begrippen onder (2) (a) (b) en (c) genoemd niet als zodanig kennen,

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

komt de uitvoering ervan overeen met de NAVO terminologie.

(2) Offensieve taken

(a) Counter air

Aangenomen kan worden dat de LSK MD/GOF bij het uitbreken van een conflict aanvankelijk zullen worden ingezet voor het bevechten van het luchtvermogen.

Mogelijke gronddoelen zullen dan kunnen zijn:

- geleide grond-lucht wapensystemen
- grondradarstations
- vliegvelden
- luchtverdedigingscommandoposten

Opdrachten, gericht tegen genoemde doelen, zullen waarschijnlijk alleen onder redelijke weercondities, laag vliegend kunnen worden uitgevoerd.

De aanvallende jagerbommenwerpers zullen hierbij mogelijk worden begeleid door vliegtuigen in de "escort-jamming" rol, die hierbij onder "top-cover" van jagers kunnen opereren.

(b) Interdictie

Hieronder wordt verstaan: "Aanvallen vanuit de lucht op gronddoelen die zich niet in de voorste lijn vijandelijke troepen bevinden".

De te gebruiken inzetmiddelen kunnen zowel jagers, jagerbommenwerpers als gevechtshelikopters zijn.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

(c) Nabij Luchtsteun

i. Algemeen

Onder nabij luchtsteun wordt verstaan:
"Aanvallen vanuit de lucht op grond-
doelen die zich in de voorste lijn
vijandelijke troepen bevinden".

Naar verwachting zullen gevechtsheli-
kopters (m.n. de "HIND") een groot
deel van de nabijluchtsteunoperaties
voor hun rekening nemen.

Het uitvoeren van genoemde operaties
is eveneens mogelijk m.b.v. gevechts-
vliegtuigen of een combinatie bestaande
uit gevechtsvliegtuigen en gevechts-
helikopters.

ii. Vluchtleiding en coördinatie

Vliegtuigen en gevechtshelikopters die
een missie gaan uitvoeren worden naar
het doelgebied geleid door vooruitge-
schoven controlecentra die zijn uitge-
zonden door de divisie en het regiment
waartoe de vliegtuigen/gevechtsheli-
kopters behoren.

Tot het tijdstip waarop de controle-
centra de vluchtleiding op zich nemen,
staan de vliegtuigen/gevechtshelikop-
ters onder voortdurende radarcontrole
van hun eenheid.

Een Sovjet mechinfanterie-en tankdivisie
heeft organiek de beschikking over vier
"Forward Air Controllers" (FAC's).

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

Eén FAC vervult de functie van "Air Liaison Officer" (ALO).

Deze bevindt zich doorgaans in de omgeving van de divisie-commandopost en onderhoudt t.b.v. de luchtsteun contact met de eenheid die de gevechtsvliegtuigen/gevechtshelikopters levert. De tweede FAC-aangeduid als "senior" FAC-bevindt zich tussen de divisie-commandopost en de 1e echelonseenheden (regimenten).

Hij is verantwoordelijk voor het opnemen van contact met de steunende vliegtuigen/gevechtshelikopters om deze vervolgens in de richting van de FAC's, welke zijn ingedeeld bij de 1e echelonsregimenten, te leiden.

Laatstgenoemde FAC's zijn verantwoordelijk voor de inzet en de directe vlucht-leiding naar het doel.

Opmerkingen: De Sovjet vlieger staat gedurende de gehele vlucht onder strakke leiding en controle.

Veel ruimte voor eigen initiatief is nog niet aanwezig.

In principe geldt dat, indien de verbindingen zijn verbroken, de uitvoering van de opdracht wordt afgebroken.

Voor gevechtshelikopters geldt, dat indien geen "top-cover" aanwezig is, geen nabijluchtsteun wordt gegeven.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

(d) Luchtverkenning

De Sovjets maken onderscheid tussen tactische en operationele luchtverkenningen, uitgevoerd door de LSK MD/GOF.

i. Tactische verkenningen

Tactische verkenningen zijn gericht tegen doelen in de gevechtszone en het onmiddellijk daarachter gelegen gebied van de tegenstander tot een diepte van ca. 200 kilometer.

Deze verkenningen worden hoofdzakelijk uitgevoerd op hoogten tussen 100 en 1000 meter.

Tactische verkenningen worden uitgevoerd op zowel objecten als gebieden; daarnaast worden "line-searches" gevlogen.

Verkenningen van objecten worden op dezelfde wijze uitgevoerd als offensieve aanvalsmisssies.

Verkenningen van gebieden geschieden in een rechthoekig vluchtpatroon, waarbij het te verkennen gebied langs de zijden wordt afgevlogen.

"Line-searches" worden uitgevoerd op een koers die evenwijdig loopt aan de te verkennen route, danwel op een zigzag koers die deze route op gezette afstanden snijdt.

CONFIDENTIEEL

ii. Operationele verkenningen

Deze zijn gericht tegen doelen welke zich in het meer achterwaarts gelegen gebied bevinden tot op een diepte van ongeveer 1000 kilometer.

De missies zullen in het algemeen worden uitgevoerd op hoogten tussen 300 en 22000 meter waarbij gebruik wordt gemaakt van meerdere soorten luchtcamera's in verschillende opstellingen.

Bij gebruik van "video down-link" radar wordt het doel veelal op 600 meter hoogte overvlogen.

Bij duisternis kunnen m.b.v. lichtfakkels en infrarood "line-scanners" toch gegevens worden verzameld.

Tijdens slecht weer kunnen nog gegevens worden verkregen m.b.v. radarfotografie en "Side Looking Airborne Radar" (SLAR). Operationele verkenningen zijn als regel objectverkenningen; gebieds- en lijnverkenningen komen zelden voor.

(e) Luchttransport

De LSK MD/GOF beschikken over luchttransport-eenheden die zijn samengesteld uit transportvliegtuigen of transporthelikopters.

De voornaamste taken zijn:

- het verschaffen van luchttransportsteun binnen de LSK MD/GOF en
- het verlenen van luchttransportsteun t.b.v. luchtmobiele operaties.

CONFIDENTIEEL

(3) Defensieve taken

De voornaamste defensieve taken van de LSK MD/GOF zijn:

- i. het verlenen van "top-cover" t.b.v. ECM vliegtuigen, transport- en gevechtshelikopters en jagerbommenwerpers.
- ii. het onderscheppen van vijandelijke vliegtuigen, al dan niet in samenwerking met grond-lucht wapensystemen.
- iii. luchtverdedigingspatrouilles boven WP-grondgebied.
- iv. escorte vluchten tijdens offensieve operaties.

(4) Gevechtssteun d.m.v. eov vliegtuigen

Eov kan worden toegepast door gevechtsvliegtuigen en d.m.v. speciaal daarvoor uitgeruste vliegtuigen.

Hoewel de tactische gevechtsvliegtuigen in een formatie verantwoordelijk zijn voor hun eigen bescherming tegen vijandelijke opsporings- en vuurleidingsradars en daartoe zijn uitgerust met eov apparatuur waarmee de vijandelijke radars kunnen worden gestoord, kan het voorkomen dat een formatie gevechtsvliegtuigen zal worden gesteund door eov-vliegtuigen die deze stringstaken moeten uitvoeren.

De eov-vliegtuigen kunnen hierbij op de volgende wijze worden ingezet ;

CONFIDENTIEEL

i. "Stand-off" storing

De "stand-off" storing geschiedt vanuit eov apparatuur dragende vliegtuigen welke boven eigen gebied vliegen en vanuit die positie de vijandelijke luchtverdedigingsradars storen.

ii. "Escort" storing

De "escort" storing geschiedt veelal vanuit speciaal hiervoor uitgeruste gevechtsvliegtuigen welke in of boven de aanvallende formatie gevechtsvliegtuigen meevliegen. Zij beschikken over nagenoeg dezelfde vliegeigenschappen als de te begeleiden gevechtsvliegtuigen.

De "escort" vliegtuigen zullen tijdens het uitvoeren van hun opdracht waarschijnlijk alleen zijn uitgerust met "pods" en/of pylons" waarin de eov apparatuur is geplaatst.

(zie verder Hoofdstuk 13: Electronische oorlogvoering).

5. Luchtaanvallen door gevechtsvliegtuigen

a. Algemeen

Er worden tijdens de aanvalsvlucht 3 fasen onderkend:

- (1) de naderingsfase
- (2) de aanvalsfase
- (3) de verwijderingsfase

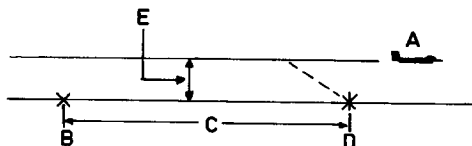
CONFIDENTIEEL

- ad (1) De nadering zal, teneinde vroegtijdige ontdekking te voorkomen, reeds boven eigen gebied op lage of zeer lage hoogte geschieden. Een nadeel voor de vlieger is, dat zijn vliegtuig tijdens deze vlucht is blootgesteld aan vuur van alle wapens op de grond. Dit nadeel kan worden verminderd door met hoge snelheid te naderen of door het uitvoeren van betrekkelijk korte afwisselende bochten meestal in het horizontale vlak. Normaal geschiedt de nadering op tenminste 150 meter hoogte.
- ad (2) Voor de verschillende aanvalstechnieken zie punt 5.b. en 5.c. De richtfase volgt op de zgn. "pitch-up" techniek en de inzet van de duikaanval duurt ongeveer 4-8 seconden.
- ad (3) De verwijdering zal bij voorkeur op grote hoogte plaatsvinden.

CONFIDENTIEEL

b. Conventionele luchtaanvallen

(1) De horizontale aanval (fig 1)

A: Snelheid 780-850 km/uur

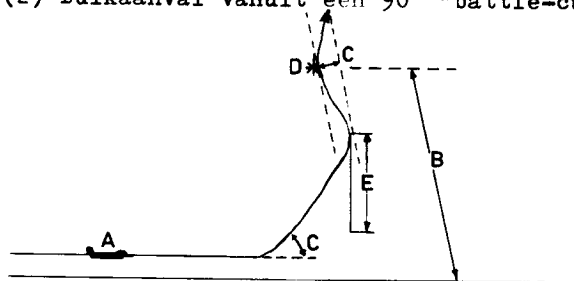
B: Oriëntatiepunt

C: Afstand 1800-3500 m.

D: Doel

E: Vlieghoogte bij gebruik napalm : 30-50 m.
bij gebruik vertraagde
bommen : 70-100 m.

(2) Duikaanval vanuit een 90° "battle-curve" (fig 2)

A: Snelheid 780-850 km/uur

B: Afstand tot doel 1800-5500 m.

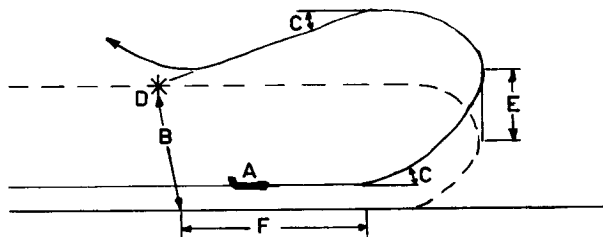
C: Stijghoek 20° - 30° ; duikhoek 10° - 30°

D: Doel

E: Stijghoogte 800-1200 m.

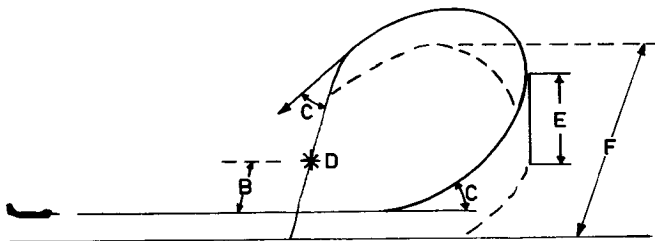
CONFIDENTIEEL

(3) Duikaanval vanuit een 180° "battle-curve" (fig 3)

- A: Snelheid 780-850 km/uur
- B: Afstand tot doel 1800-5500 m.
- C: Stijghoek 20° - 30° ; duikhoek 10° - 30°
- D: Doel
- E: Stijghoogte 1200 m.
- F: 10-12 sec.

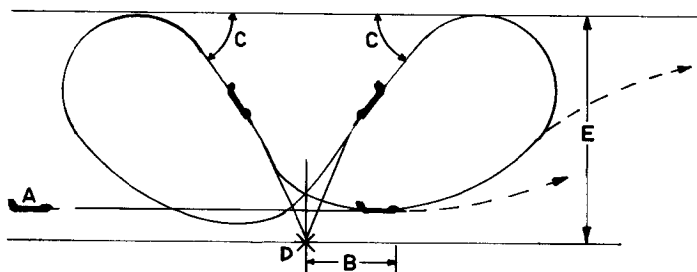
(4) Duikaanval vanuit een 270° "battle-curve" (fig 4)

- A: Snelheid: 780-850 km/uur
- B: Afstand tot doel: 0-1200 m
- C: Stijghoek: 20° - 30° ; duikhoek 10° - 30°
- D: Doel
- E: Stijghoogte: 1200 m.
- F: maximaal: 5500 m.

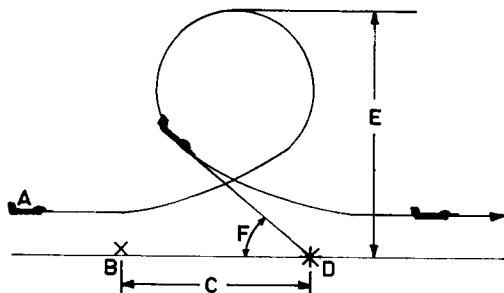
CONFIDENTIEEL

(5) Half "loop/roll" aanval (fig 5)

- A: Snelheid: 780-850 km/uur
- B: "Pull-up" na passeren doel: 12 sec
- C: Duikhoek: 30°
- D: Doel
- E: Stijghoogte: 2000 m

(6) "NESTOROV loop" aanval (fig 6)

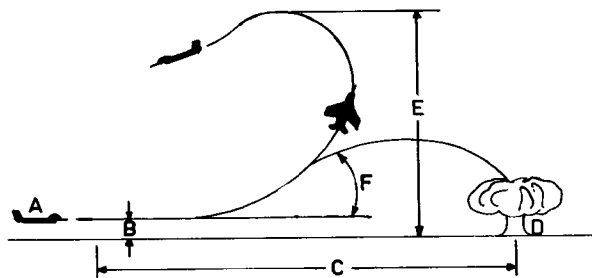

- A: Snelheid: 780-850 km/uur
- B: Oriëntatiepunt, "pull-up"
- C: Afstand tot doel: 2700-3600 m.
- D: Doel
- E: Stijghoogte: 2000 m.
- F: Aanvalshoek: 30°

CONFIDENTIEEL

c. Mogelijke nucleaire aanvalsmethodes

(1) "Bomb release" vanuit 45° (fig 7)

A: Snelheid: 780-980 km/uur

B: Aanvlieghoogte: 100 m.

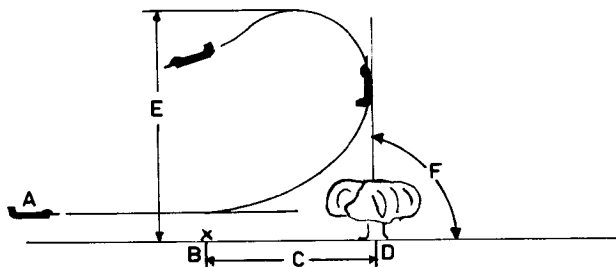
C: Afstand tot doel: 5500-7500 m.

D: Doel

E: Stijghoogte: 2000-2600 m.

F: Inzethoek: 45°

(2) "Bomb release" vanuit 90° (fig 8)

A: Snelheid 780-980 km/uur

B: Orientatiepunt/"pull-up"

C: Afstand tot doel: 1250 m.

D: Doel.

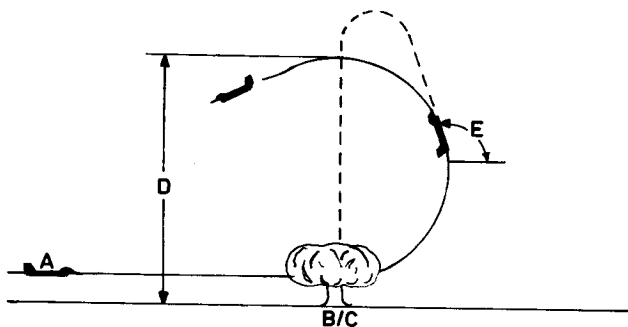
CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

E: Stijghoogte: 2000-2600 m.

F: Inzethoek: 90°

(3) "Bomb release" vanuit 110° (fig 9)

A: Snelheid: 780-980 km/uur

B: Orientatiepunt/"pull-up"

C: Doel

D: Stijghoogte: 2000-2600 m.

E: Inzethoek: 110°

6. De inzet van gevechtshelikopters t.b.v. de nabij luchtsteun

a. Algemeen

Afhankelijk van de weersomstandigheden vliegen de gevechtshelikopters in een formatie van 4 of 8 aan, op een hoogte van 15-50 meter, met snelheden van 160-250 km/uur.

De voorste lijn eigen troepen en de eerste helft van de aanvliegkoers in het doelgebied worden d.m.v. rook gemarkeerd.

De volgende formaties zijn mogelijk:

CONFIDENTIEEL

- (1) een formatie van 8, aanvallend op een breed front en zich daarna splitsend in twee formaties van 4;
- (2) een formatie van 8, zich vóór de aanval splitsend in twee formaties van 4;
- (3) een formatie van 4 gedurende het aanvliegen gevolgd door de aanval in één gesloten front;
- (4) een formatie van 4, aanvliegend in een gesloten front en zich na de eerste aanval in tweeën splitsend.

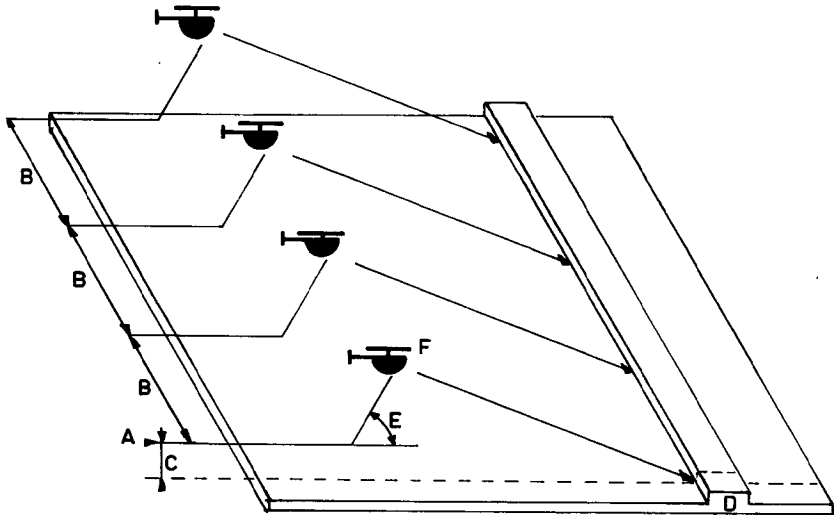
b. De volgende helikopter aanvalsmethoden worden toegepast:

- (1) De aanval na "pop-up" (fig 10)

Deze aanvalsmethode wordt gebruikt voor het afvuren van de boordkanonnen en de geleide- en ongeleide raketten.

De formaties vliegen hierbij naast of achter elkaar. Indien naast elkaar wordt gevlogen, wordt op een teken van de "Forward Air Controller (FAC) de pop-up gelijktijdig ingezet. Indien achter elkaar wordt gevlogen is de tijdsinterval tussen de helikopters ± 15 seconden v.w.b. het inzetten van de pop-up manoeuvre. De "FAC" bepaalt het pop-up moment van de eerste helikopter.

CONFIDENTIEEL

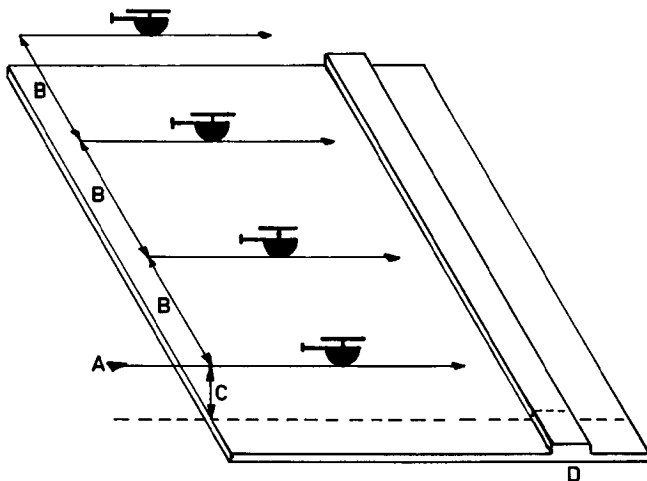

- A: Snelheid: 160-250 km/uur
- B: Onderlinge tussenruimte: minimaal 500 m.
- C: Aanvlieghoogte: 15-50 m.
- D: Doel
- E: "Pop up"hoek: max 80°
- F: Verblifsduur: 10 sec niet geleide raketten
20 sec geleide raketten

CONFIDENTIEEL

(2) Horizontale aanval (fig 11)

Deze aanval wordt uitgevoerd met 4 of 8 helikopters naast elkaar en met de grootst mogelijke snelheid gevlogen op een hoogte van 15-30 meter.

A: Snelheid: maximaal

B: Onderlinge tussenruimte: minimaal 500 m.

C: Aanvlieghoogte: 15-30 m.

D: Doel

Het is ook mogelijk dat aanvalsmethoden worden toegepast, waarbij op boomtophoogte wordt geoperereerd met horizontale aanvallen vanaf ± 4 meter hoogte.

7. De gecombineerde inzet van gevechtsvliegtuigen en gevechtshelikopters t.b.v. de nabij luchtsteun

Steeds frequenter komen operaties voor, waarbij formaties van 4 jagerbommenwerpers en 4 gevechtshelikopters onder leiding van twee FAC's volgens een zeer nauwkeurig tijdschema gronddoelen aanvallen.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De gevechtshelikopters opereren hierbij beneden de 100 meter, de jagerbommenwerpers niet lager dan 200 meter. De gevechtshelikopters vallen als eerste aan, direct gevolgd door de jagerbommenwerpers.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

Hoofdstuk 15: Organisatieschema's en het voornaamste materieel van de Groep van Sovjet Strijdkrachten in Oost-Duitsland (Gruppa Sovetskikh Voysk v Germanii: GSVG) en van de luchtlandingseenheden.

Inhoudsopgave:

- Bladzijde 15 - 1 : Inhoudsopgave
- Bladzijde 15 - 2 : Inleiding
- Bladzijde 15 - 4 : Het gemechaniseerde infanteriebataljon uitgerust met BTR-60 PB voertuigen
- Bladzijde 15 - 6 : Het gemechaniseerde infanteriebataljon uitgerust met BMP voertuigen
- Bladzijde 15 - 12 : Het gemechaniseerde infanterieregiment uitgerust met BTR-60 PB voertuigen
- Bladzijde 15 - 14 : Het gemechaniseerde infanterieregiment uitgerust met BMP voertuigen
- Bladzijde 15 - 16 : Het tankregiment
- Bladzijde 15 - 22 : De gemechaniseerde infanteriedivisie
- Bladzijde 15 - 24 : Het zelfstandig tankbataljon en het verkenningsbataljon
- Bladzijde 15 - 26 : De tankdivisie
- Bladzijde 15 - 31 : Het leger
- Bladzijde 15 - 33 : De GSVG als frontorganisatie
- Bladzijde 15 - 37 : Mogelijke samenstelling van de luchtstrijdkrachten van de Militaire Districten en Groepen van Strijdkrachten
- Bladzijde 15 - 40 : Het luchtlandingsbataljon en -regiment
- Bladzijde 15 - 43 : De luchtlandingsdivisie

CONFIDENTIEEL

Inleiding

1. Algemeen

De organisatieschema's op de volgende bladzijden geven de situatie weer van de GSVG in januari 1984.

In de organisatieschema's is het belangrijkste materieel opgenomen.

2. Enkele opmerkingen met betrekking tot de organisatie

- a. De Sovjets hechten veel waarde aan tanks hetgeen blijkt uit het tankpotentieel bij de tank- en gemechaniseerde infanteriedivisie.
- b. De laatste jaren is de conventionele artillerie voortdurend uitgebreid en is een gedeelte van deze artillerie gemechaniseerd.
- c. Vanaf bataljonsniveau en hoger zijn er luchtverdedigingsmiddelen in de organisatie opgenomen.
- d. Vanaf regimentsniveau en hoger is veel genie-materieel aanwezig, met name overgangsmaterieel en mijnenruim-/ mijnenlegapparatuur.
- e. Reeds vanaf regimentsniveau zijn er NBC-ontsmettingsmiddelen in de organisatie opgenomen.
- f. Reeds op divisieniveau, maar vooral hoger, treft men eenheden aan voor elektronische oorlogvoering.

3. Naast dit handboek kunnen onderstaande publicaties nog aanvullende gegevens verschaffen

- a. Warschau Pakt Landstrijdkrachten Sovjet-Unie deel 1 Organisatie.
- b. Warschau Pakt Landstrijdkrachten Sovjet-Unie deel 2 GSVG.
- c. VS 2-1350 Handboek voor de soldaat.
- d. VS 2-1550 Handleiding Instructeur Materieelherkenning.
- e. Identificatie handboek betreffende materieel, in gebruik bij Warschau Pakt Landstrijdkrachten, deel 1 tot en met 10.
- f. VS 2-1210 Hand¹ ... herkenning.

4. Reorganisatie

Op dit moment vindt een aantal reorganisaties plaats bij de groepen van strijdkrachten.

Hoewel het beeld nog niet compleet is, zullen deze vermoedelijk als volgt zijn:

a. Tankregimenten:

- invoering van een afdeling 2S1/(D-30)

b. Tankregiment tankdivisie:

- de versterking van het infanterie element (compagnie) naar een bataljon BMP

c. Gemechaniseerde infanterie- en tankdivisie:

- invoering van een gevechtshelicoptersquadron

d. Verkenningbataljon van de divisie:

- versterking met 6 middelbare tanks en 7 x BMP M1976/2

e. Bij het leger:

- opvoering artillerieregiment tot een artilleriebrigade
- het opvoeren van het aantal vuurmonden van 18 naar 24 per afdeling
- de invoering van een aanvalshelicopterregiment
- de invoering van een luchtlandingsstormbataljon

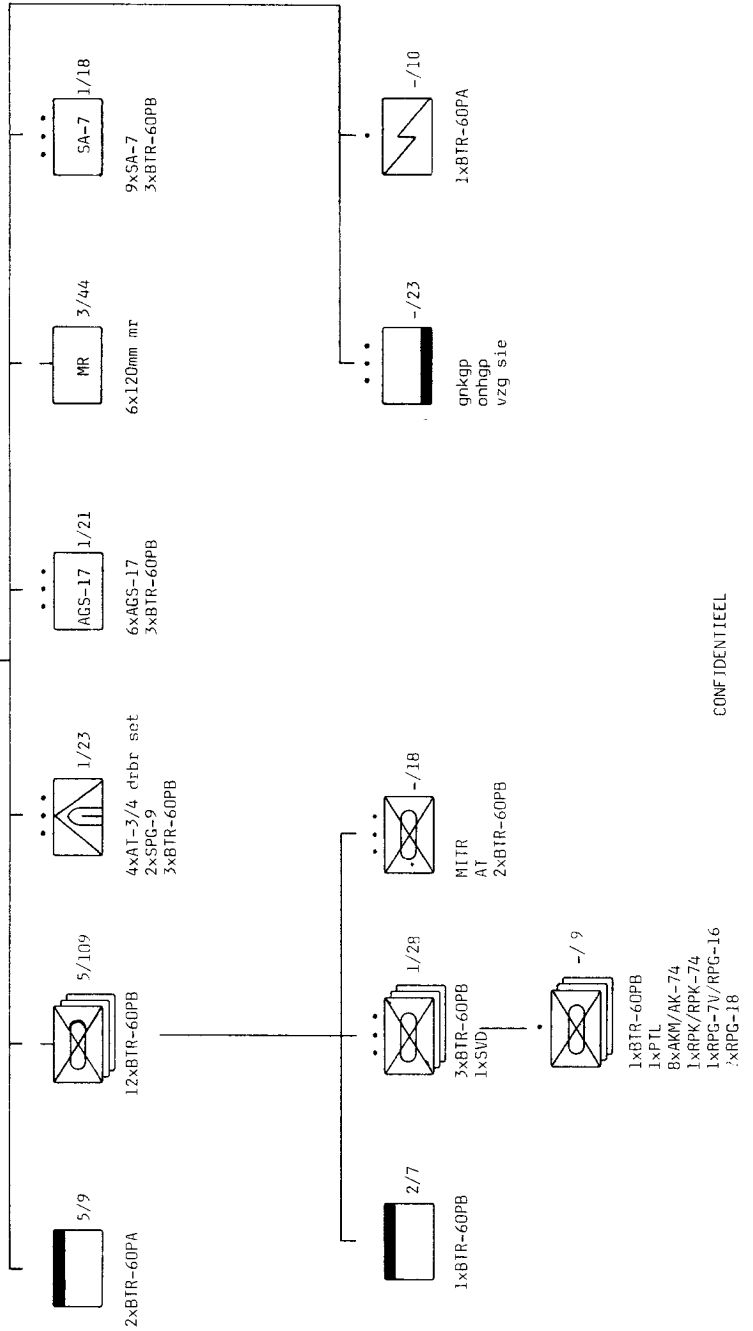
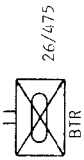
f. De GSVG:

- invoering van een luchtlandingsstormbrigade.

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het
GEMECHANISEERDE INFANTERIEBATALJON, uitgerust met
BTR-60 PB voertuigen.

CONFIDENTIEEL

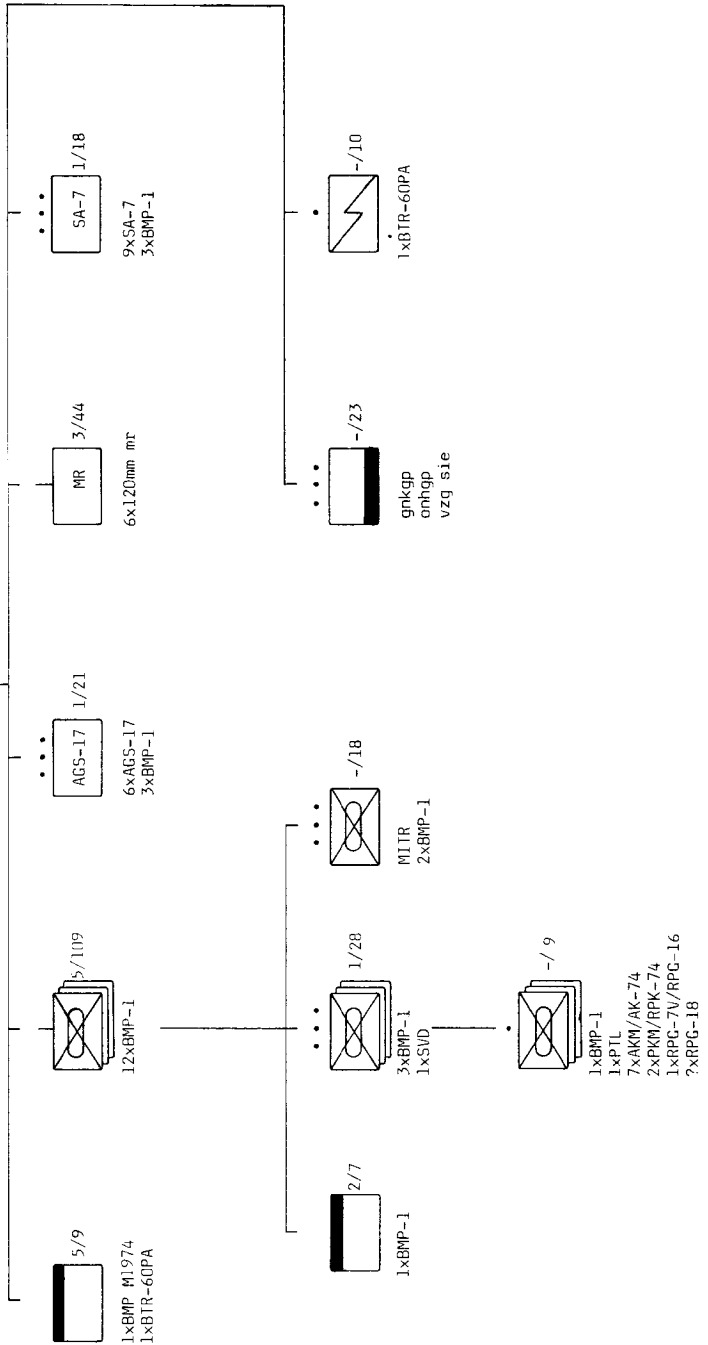

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het
GEMECHANISEERDE INFANTERIEBATALJON, uitgerust met
BMP voertuigen.

CONFIDENTIAL
BMP 25/452

CONFIDENTIAL

7.62 mm Automatisch geweer AKM
 Magazijninhoud 30 patr
 Werking aut, semi aut
 Effectieve dracht 400 m

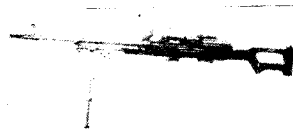
5.45 mm Automatisch geweer AK-74
 Magazijninhoud 30 patr
 Werking aut, semi aut
 Effectieve dracht 350 m

7.62 mm Lichte mitrailleur RPK
 Magazijninhoud 75/40 patr
 Effectieve dracht 800 m

5.45 mm Lichte mitrailleur RPK-74
 Magazijninhoud 40 patr
 Effectieve dracht ca 1000 m

7.62 mm Lichte mitrailleur PKM
 Patroonbandtrommel 100/200/250
 Effectieve dracht 1000 m

7.62 Sluipschuttersgeweer SVD
 Magazijninhoud 10 patr
 Effectieve dracht 800 m

Anti-tankraketwerper RPG-7V

Effectieve dracht:
 Stilstaand doel 500 m
 Bewegend doel 300 m
 Pa doorborend
 vermogen 330 mm

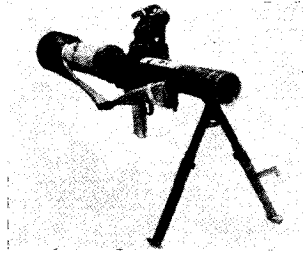
Anti-tankraketwerper RPG-16

Effectieve dracht:
 Stilstaand doel 200 m
 Bewegend doel 200 m
 Pa doorborend
 vermogen 370 mm

Anti-tank geleid wapensysteem AT-3

Afstandsbereik :
 Maximaal 3000 m
 Minimaal 500 m
 Pa doorborend vermogen 400 mm

Anti-tankraketwerper RPG-16

Effectieve dracht:
 Stilstaand doel 500-800 m
 Bewegend doel 500-800 m
 Pa doorborend
 vermogen 375 mm

73 mm Terugstootloze vuurmond SPG-9

Effectieve dracht: 800 m
 Pa doorborend vermogen 300 mm

Anti-tank geleid wapensysteem AT-4

Afstandsbereik :
 Maximaal 2000 m
 Minimaal 70 m
 Pa doorborend vermogen 600 mm

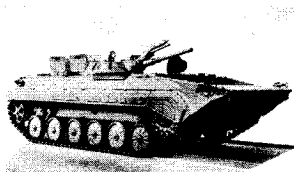
Grond-Lucht geleid wapensysteem SA-7

Hoogtebereik :
 Maximaal 2300 m
 Minimaal 50 m
 Afstandsbereik:
 Maximaal 4200 m
 Minimaal 300 m

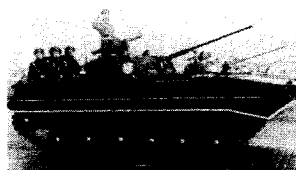
120 mm Mortier M-1943

Dracht :
 Maximaal 5700 m
 Minimaal 460 m

BMP-1

Gewicht 13,5 t
 Afmetingen + 7 x 3 x 2 m
 Snelheid weg 70 km/h
 Snelheid water 7 km/h
 Max rijbereik 500 km
 Hoofdbewapening 73 mm kanon
 Nevenbewapening AT-3
 7,62 mm coax mitr
 Max eff dracht kn ca 800 m
 Bemanning 3 + 8

BMP M1981

Gewicht + 14 t
 Afmetingen + 7 x 3 x 2 m
 Snelheid weg 70 km/h
 Snelheid water 7 km/h
 Max rijbereik ?
 Hoofdbewapening 30 mm (?)
 Nevenbewapening AT-5
 7,62 mm coax mitr
 Max eff dracht kn ca 2000-2500 m
 Bemanning 3 + 7 (?)

BTR-60 PB

Gewicht 10,3 t
 Afmetingen + 7 x 3 x 2,5 m
 Snelheid weg 80 km/h
 Snelheid water 10 km/h
 Max rijbereik 500 km
 Hoofdbewapening 14,5 mm zw mitr
 Nevenbewapening 7,62 mm coax mitr
 Max eff dracht zw mitr 2000 m
 Bemanning 3 (+ 9)

BTR-70

Gewicht ca 11 t
 Afmetingen + 8 x 3 x 2,5 m
 Snelheid weg ca 80 km/h
 Snelheid water ?
 Max rijbereik ?
 Hoofdbewapening 14,5 mm zw mitr
 Nevenbewapening 7,62 mm coax mitr
 Max eff dracht zw mitr 2000 m
 Bemanning 3 (+ 8)

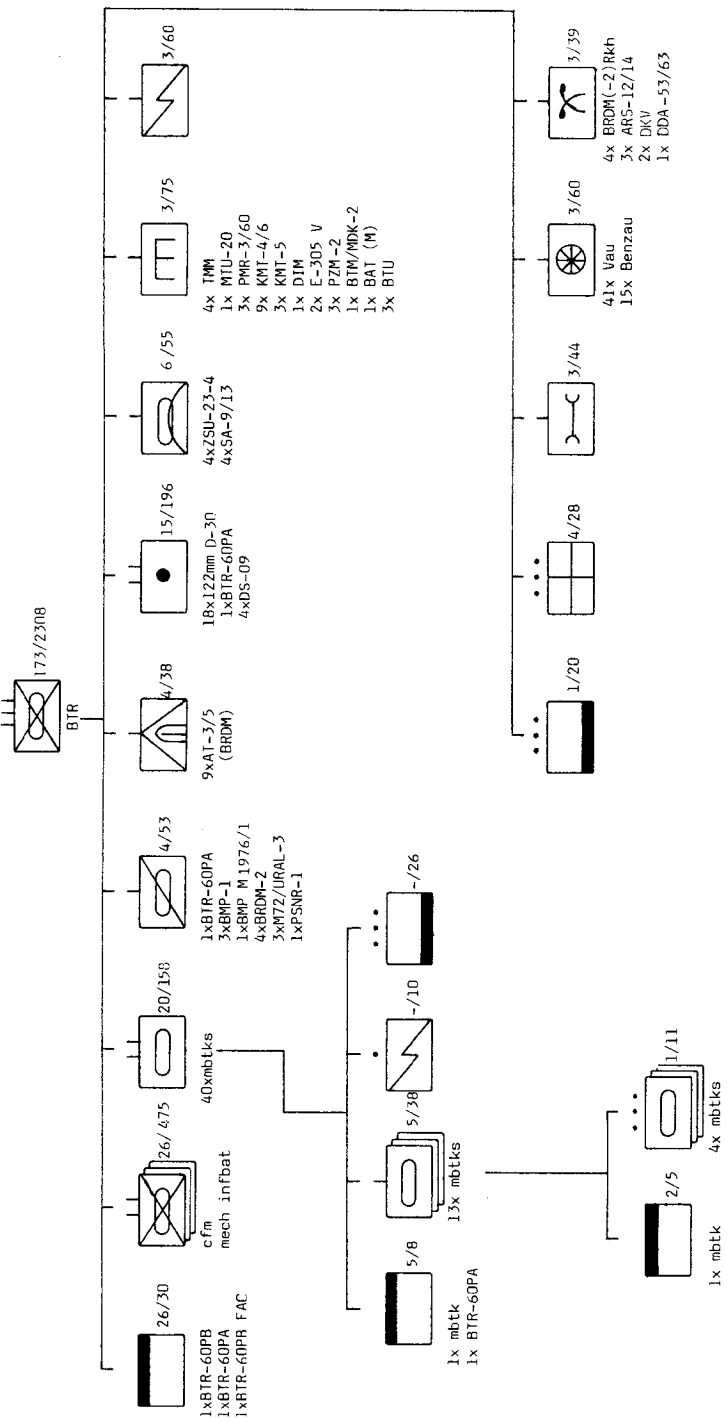

30 mm Aut granatwerper AGS-17
Magazijninhoud 30 granaten
Effectieve dracht 1730 m

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het
GEMECHANISEERDE INFANTERIEREGIMENT, uitgerust met
BTR-60 PB voertuigen.

CONFIDENTIEEL

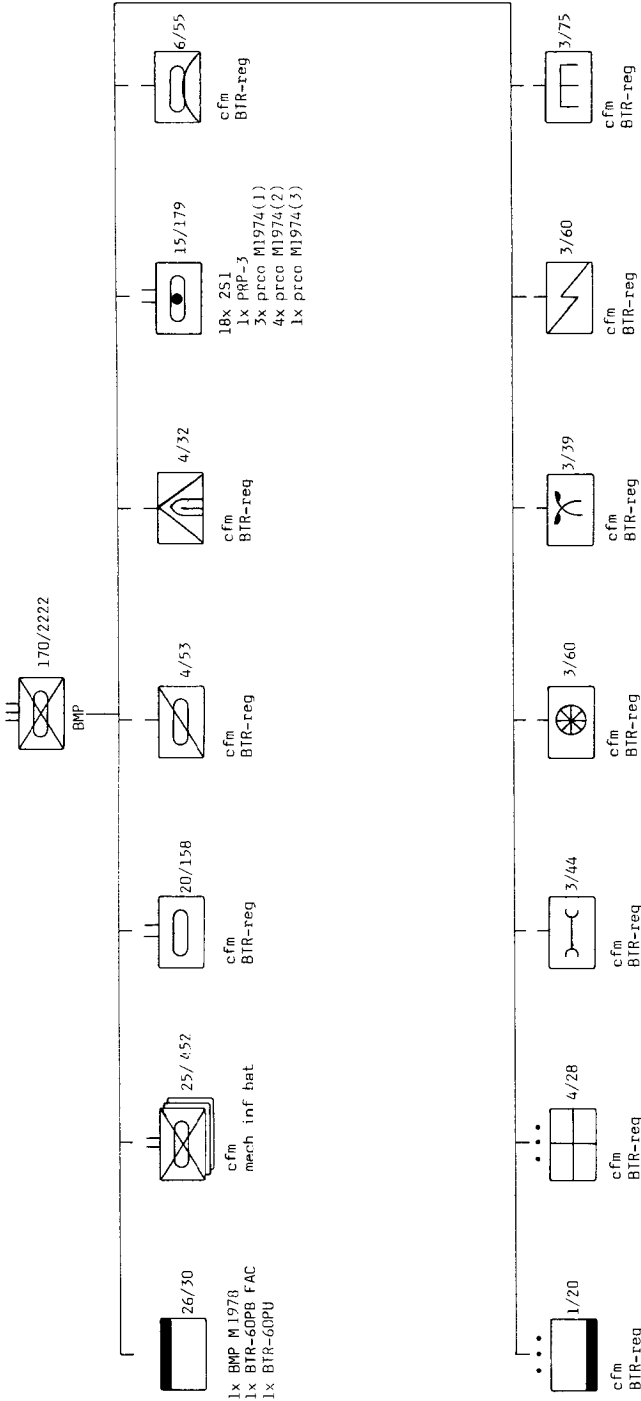

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het
GEMECHANISEERDE INFANTERIEREGIMENT, uitgerust met
BMP voertuigen.

CONFIDENTI EEL

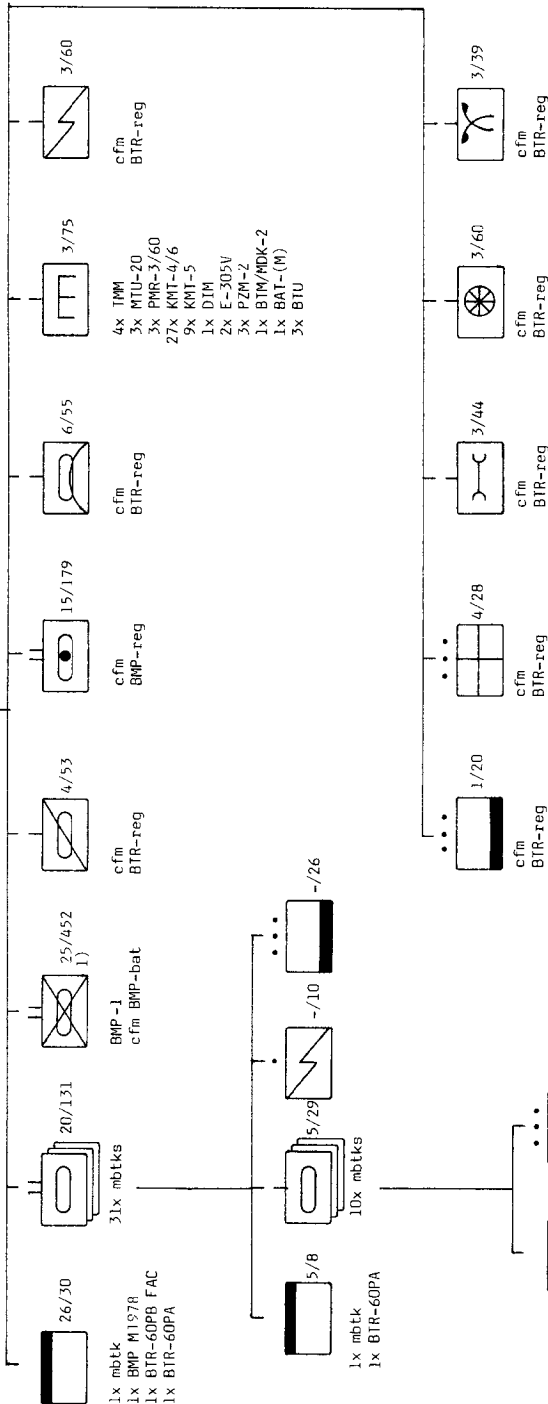

CONFIDENTI EEL

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het TANKREGIMENT.

156/1497

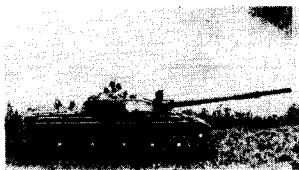

1) Komt alleen voor bij tkregn uit een tkdiv.

Middelbare tank T-55

Overschrijdings- vermogen	2,7 m
Opstap	80 cm
Waden	tot 1,4 m
Max snelheid	50 km/h
Max rijbereik	500 km
Bewapening	100 mm kanon 12,7 mm torendak mitr
Max eff dracht kn	7,62 mm coaxmitr
Pa doorborend vermogen	1500 m 400 mm

Middelbare tank T-62

Overschrijdings- vermogen	2,85 m
Opstap	80 cm
Waden	tot 1,4-2 m
Max snelheid	50 km/h
Max rijbereik	450 km
Bewapening	115 mm kanon 12,7 mm torendak mitr
Max eff dracht kn	7,62 mm coaxmitr
Pa doorborend vermogen	1500 m 450 mm

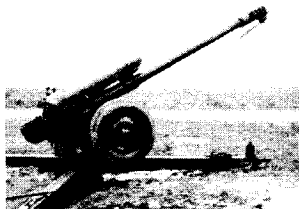
Middelbare tank T-64A

Overschrijdings- vermogen	ca 2,7 m
Opstap	ca 80 cm
Waden	tot 2 m
Max snelheid	ca 75 km/h
Max rijbereik	ca 500 km
Bewapening	125 mm kanon 12,7 mm torendak mitr
Max eff dracht kn	7,62 mm coaxmitr
Pa doorborend vermogen	2000-2500 m ca 500 mm

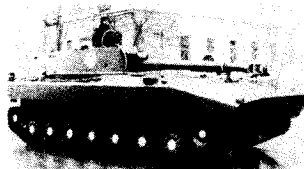
Middelbare tank T-72

Overschrijdings- vermogen	3 m
Opstap	80 cm
Waden	tot 2 m
Max snelheid	60 km/h
Max rijbereik	500 km
Bewapening	125 mm kanon 12,7 mm torendak mitr
Max eff dracht kn	7,62 mm coaxmitr
Pa doorborend vermogen	ca 2500 m

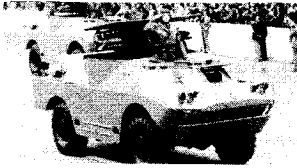
122 mm Houwitser D-30

Dracht :	
Maximaal	15300 m
Directe richting	1000 m
Pa doorborend vermogen	460 mm
Max vusnelheid	7-8 sch/min

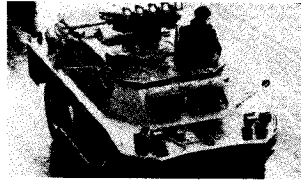
122 mm Mech houwitser 2S1

Dracht :	
Maximaal	15300 m
Directe richting	1100 m
Pa doorborend vermogen	460 mm
Max vusnelheid	5 sch/min

AT-3 op BRDM-2

Afstandsbereik :
 Maximaal 3000 m
 Minimaal 500 m
 Pa doorborend
 vermogen 400 mm

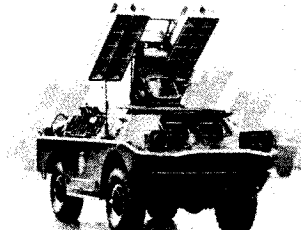
AT-5 op BRDM-2

Afstandsbereik :
 Maximaal 4000 m
 Minimaal 75-100 m
 Pa doorborend
 vermogen ca 600 mm

23 mm mech luchtdoelkanon ZSU-23-4

Dracht :
 Max eff tegen luchtdoelen 2500 m
 Max eff tegen gronddoelen 2000 m
 Pa doorborend vermogen:
 op 500 m 32 mm
 op 1000 m 25 mm

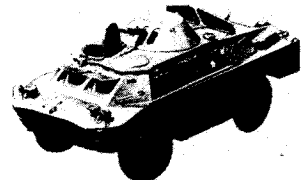
Grond-lucht geleid wapensysteem SA-9

Hoogtebereik :
 Maximaal ca 3500 m
 Minimaal
 Afstandsbereik :
 Maximaal ca 5000 m
 Minimaal ca 600 m

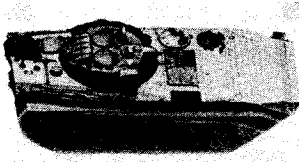
Grond-lucht geleid wapensysteem SA-13

Hoogtebereik :
 Maximaal 7000 m
 Minimaal minder dan 25 m
 Afstandsbereik :
 Maximaal ca 8000 m
 Minimaal ca 500 m

BRDM-2 verk vtg

Hoofdbewapening :
 Zw mitr 14,5 mm
 Nevenbewapening :
 Coax mitr 7,62 mm
 Max snelheid :
 Weg 95-100 km/h
 Water 9-10 km/h
 Max rijbereik 750 km

PRP-3
Bewapening 7,62 mm mitr

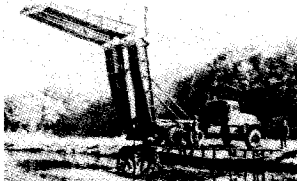
BMP M1976/1 verkvgt
Bewapening 73 mm kanon
7,62 mm coa:
mitr

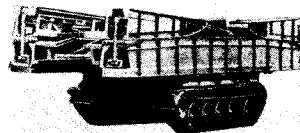
PRCO M1974
Komt voor bij gemechaniseerde
artillerie eenheden.
Er zijn drie verschillende
uitvoeringen.

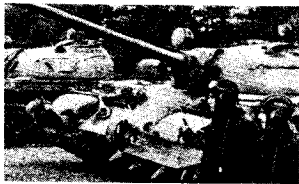
BRDM-2 RKh NBC verkvgt
Aan de achterzijde op de beide
hoekpunten bevindt zich een
opklapbare markeerinrichting.
Het verrichten van metingen en
afbakenen van besmette gebieden
kan geschieden vanuit het voertuig.

Aanvalsbrug TMM
Lengte element 10,5 m
Draagvermogen 60 t
Bouwtijd ± 10 min

Aanvalsbrug MTU-20
Lengte overspanning 18 m
Draagvermogen 50 t
Tijd lanceren 5-8 min

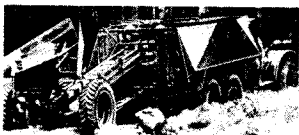
Mijnenploeg KMT-4

Breedte geruimde strook	2 x 600 mm
Ploegdiepte	tot 200 mm
Werk snelheid	6-8 km/h

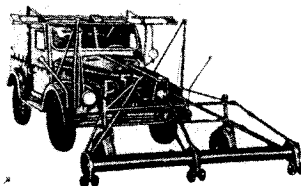
Mijnenploeg/Mijnenroller KMT-5

Breedte geruimde strook	2 x 830 mm
Ploegdiepte	tot 200 mm
Werk snelheid	5-8 km/h

Mech mijnenlegger PMR-60

Legafstand	2-6 m
Legdiepte	30-40 cm
Legsnelheid	4-6 km/h
Voorraad mijnen op vtg	120-180

Mijndetector DIM

Werkingsbreedte	2,2 m
Werkingsdiepte	25 cm
Snelheid	+ 10 km/h

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van de
GEMECHANISEERDE INFANTERIEDIVISIE.

CONFIDENTIEEL

X X
ca 1300/12500

waarvan
1x BMP reg

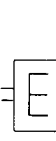

zie blz 15-25

zie blz 15-25

zie blz 15-25

12x 100mm atkn
MT-12
12x MT-LB
9x AT-5
op BROM-2

18x PMP
8x TMI
4x M1U-20/MT-55
6x BSP (paar)
14x K-61/PTS-M
3x GMZ
4x PMR-3/60
2x MTK

SA-6/8
20x SA-6/8

FROG-7/5S-21
4x FROG-7/5S-21
4x herbevoftgn

18x BM-21
36x 122mm hw D-30
18x 152mm 253
8x prco M1974
1x NRS-I syst
1x SWAF-10

co en contr

20x Zau
3x ARS-12U/14
1x DDA-53/66

180x Vau
83x Benzau

ca. 20x HELI'S
HOPLITE
HIP
HIND

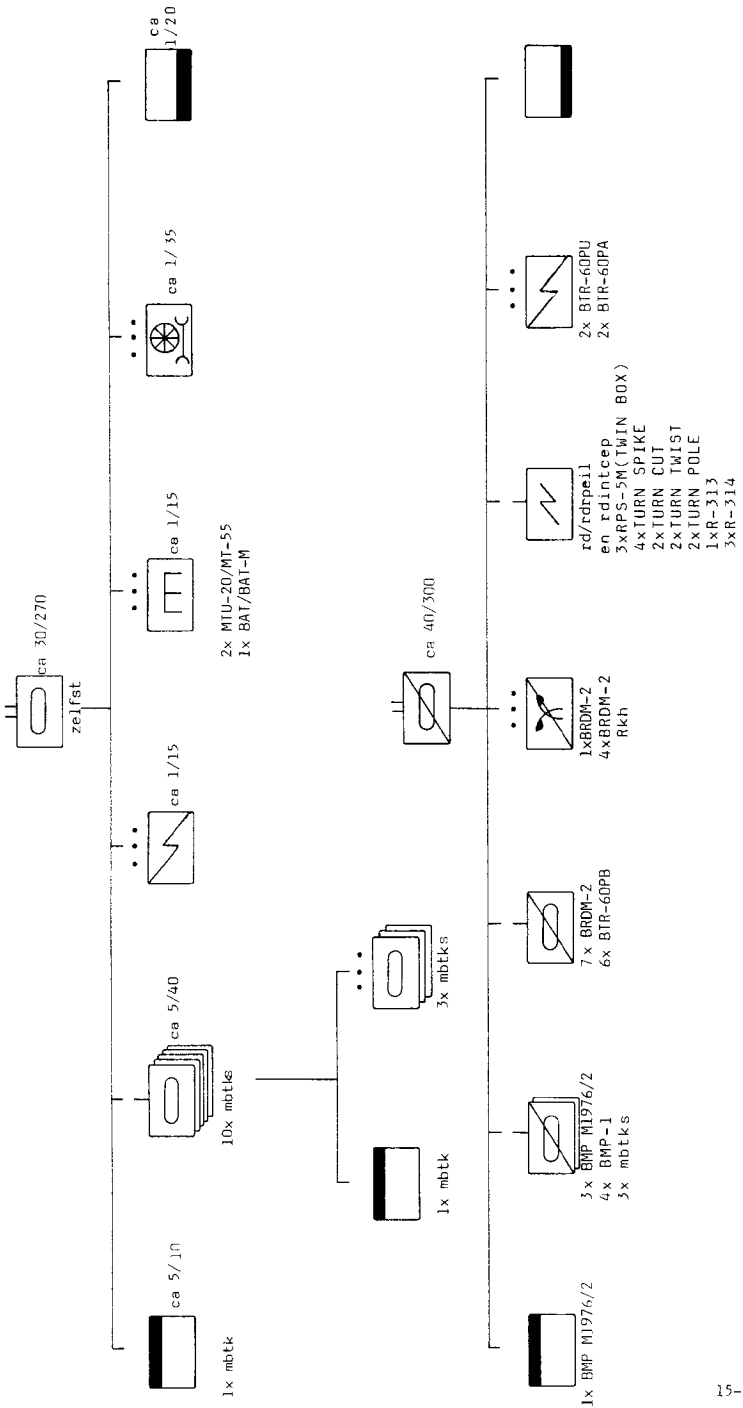

22x ARS-12U/14
8x DDA-53/66
4x DKV
2x TMS-65
1x UAZ-69 Fkh

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het ZELFSTAN-
DIGE TANKBATALJON en het VERKENNINGSBATALJON.

CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

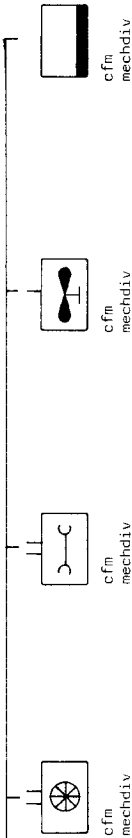
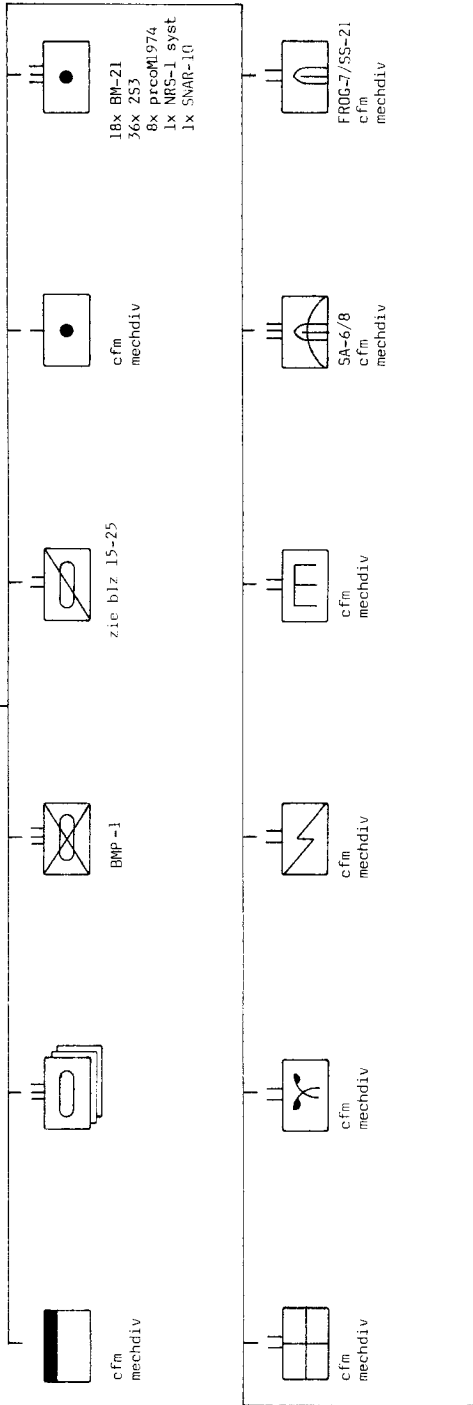
CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van de TANKDIVISIE.

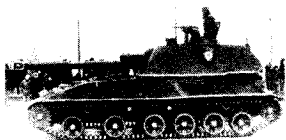
CONFIDENTIEEL

ca 1200/10500

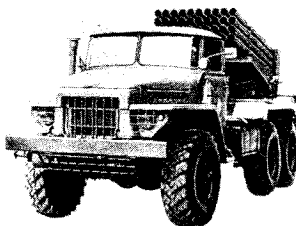

CONFIDENTIEEL

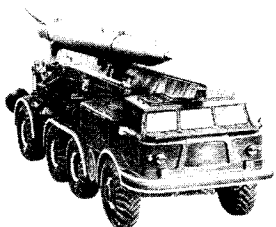
152 mm Mech houwtiser 2S3

Dracht :
 Maximaal 17300 m
 Directe richting 1000 m
 Pa doorborend vermogen ca 400 mm
 Max vusnelheid 4 sch/min

122 mm Meervoudige raketwerper BM-21

Dracht :
 Maximaal 20500 m
 Minimaal 500 m
 Herlaadtijd 10 min

Grond-Grond raketsysteem FR0G-7

Afstandsbereik:
 Maximaal 70 km
 Minimaal 15 km
 Gevechtsskop HE, CHEM, NUCL(?)

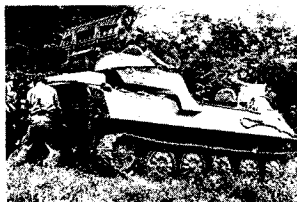
Grond-Grond raketsysteem SS-21

Afstandsbereik:
 Maximaal 120 km
 Minimaal
 Gevechtsskop HE, CHEM, NUCL

100 mm AT kn MT-12

Dracht :
 Maximaal 15000 m
 Directe richting 1200 m
 Pa doorborend vermogen 400 mm

SNAR-10

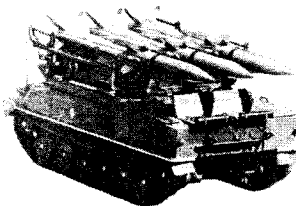
Type gevechtsveldbewakingsradar
 Prestaties:
 Max bereik afzoeken ± 36 km

BMP M1976/2 Verkvtg

Bewapening 73 mm kanon
7,62 mm coaxmitr

Gevechtsveldbewakings-
radar TALL MIKE

Grond-Lucht geleid wapensysteem SA-6

Hoogtebereik :

Maximaal	12000 m
Minimaal	30 m

Afstandsbereik:

Maximaal	27000 m
Minimaal	4500 m

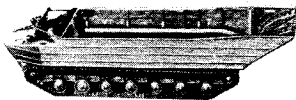
Grond-lucht geleid wapensysteem SA-8

Hoogtebereik :

Maximaal	10000 m
Minimaal	30 m

Afstandsbereik:

Maximaal	12000 m
Minimaal	2000 m

Amfibisch rupsvoertuig K-61

Laadvermogen :

Land	3 t/30 man
Water	5 t/30 man

Snelheid:

Land	40 km/h
Water	10 km/h

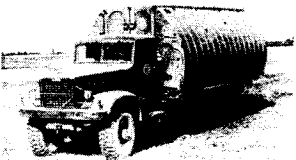
Amfibisch rupsvoertuig PTS-M

Laadvermogen :

Land	5 t/m 50 man
Water	10 t/m 50 man

Snelheid

Land	40 km/h
Water	15 km/h

Pontonbrug PMP

Brug (18 x PMP halve set)

Draagvermogen	60 t
Overspanning	119 m
Breedte rijdek	6500 mm
Bouwtijd	30 min

Zwaar vlot GSP

Draagvermogen	55 t
Lengte	12 m
Breedte rijdek	3,5 m
Snelheid	8 km/h
Bouwtijd	5-7 min

Mech Mijnenlegger GMZ

Legafstand	4-6 m
Legdiepte	30-40 cm
Legsnelheid	+ 5 km/h
Boordvoorraad	208 mijnen

Mijnenruimvoertuig MTK

Lengte geruimde strook/snoer 50/60m
Breedte geruimde strook 5-7 m

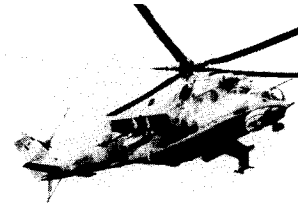
Helicopter HOPLITE

Passagiers	6 pers
Vliegbereik	600 km
Snelheid(kruis)	200 km/h
Bewapening	1 x 23 mm kn 2 x 2 12,7 mm of 2 x AT-3

Helicopter HIP E/F

Passagiers	8 pers
Vliegbereik	340 km
Snelheid (kruis)	210 km/h
Bewapening :	1 x 12,7 mm mitr 2 x 3 houders voor 32 lucht/grond raketten 57 mm of 2 x 3 bommen à 250 kg 2 x 2 AT-2 of 2 x 3 AT-3

Helicopter HIND E

Passagiers	10 pers
Vliegbereik	+ 450 km
Snelheid(kruis)	300 km/h
Bewapening :	1 x 12,7 mm vierloops- mitr 2 x 2 houders voor 32 lucht/grond raketten 57 mm of 2 x 1 houder voor 20 lucht/grond raketten 80 mm of 2 x 2 bommen à 250 kg 2 x 2 AT-6

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van een LEGER.

CONFIDENTIEEL

15-31

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van de GSVG als FRONT-organisatie.

CONFIDENTIEEL

15-33

CONFIDENTIEEL

Vbodinbrig/ frontorg

X

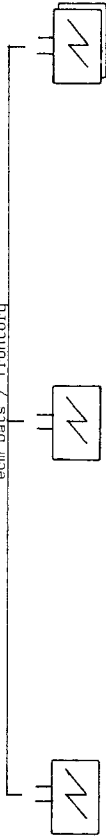

rd/rdr intceep
 12 x POST-3U(SWING BOX)
 4 x RPS-5M(TWIN BOX)
 4 x R-301AM(FIX EIGHT)
 4 x R-363(SPIKE SQUARE)
 5 x R-375
 6 x R-309
 6 x R-313
 8 x R-314
 6 x R-323

rd intceep
 3 x R-301AM(FIX EIGHT)
 3 x R-363(SPIKE SQUARE)
 1 x R-368(R-359, mod)
 3 x R-308
 2 x R-375
 3 x R-309
 4 x R-310
 3 x R-313
 4 x R-314
 6 x R-323

N.B. Mogelijk wordt in oorlogstijd ook nog beschikt over : 4 x STICK/TUBE TREE
 3 x RING TWO
 4 x FIX SIX

ecm bats / frontorg

ecm
 HF/UHF_DS COMJAM
 4 x R-363(SPIKE SQUARE)
 1 x R-359(FULL HOUSE)
 12 x R-330/330A
 2 x R-834

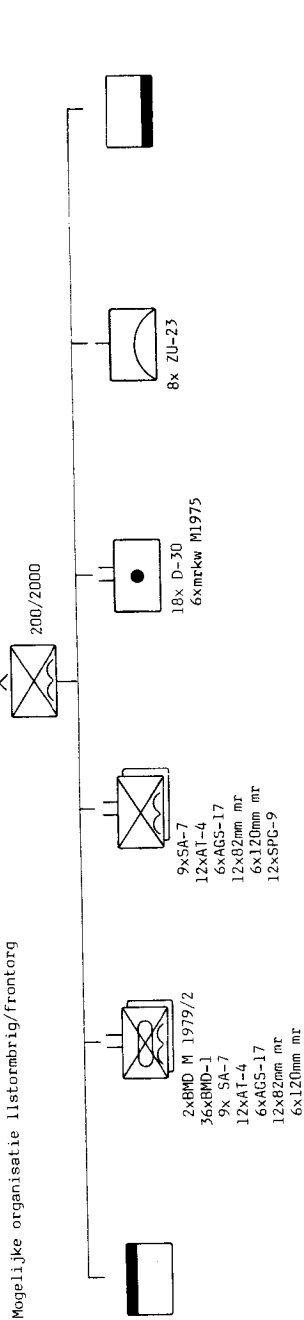
ecm
 HF GS COMJAM
 1 x R-301AM (FIX EIGHT)
 3 x R-359(FULL HOUSE)
 18 x R-325
 4 x R-378 (HARP TREE)

ecm
 DS AD en GS AD
 3 x FLAT FACE (RZR)
 2 x THIN SKIN (HRZ)
 4 x SP60N REST (RZR)
 4 x POST3U (SWING BOX)
 6 x SP0-6/8M (KING PIN)
 7 x SP0-10 (JACK KNIFE)
 40 x SP8-7 (TUB BRICK)
 26 x R-834
 4 x DOG CART (getrokken door BIG CAP A/B)
 4 x PAINT BOX
 2 x CHEESE BRICK
 1 x STOVE PIPE A/B (mogelijk)

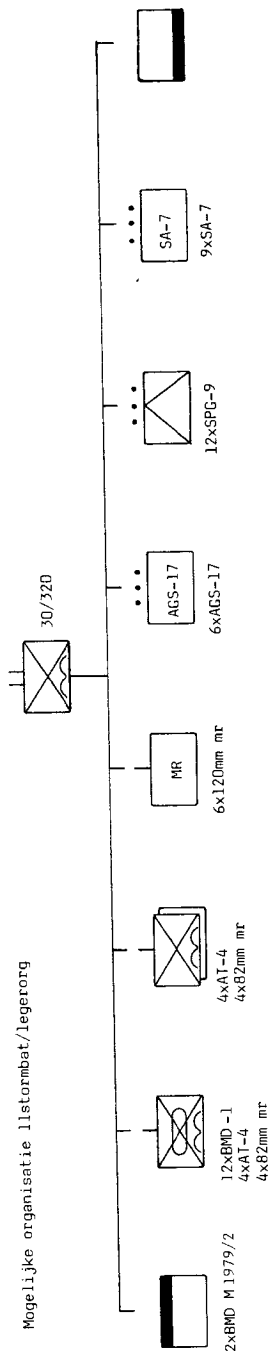
CONFIDENTIEEL

CONFIDENTIEEL

Mogelijke organisatie llistormbrig/frontorg

Mogelijke organisatie llistormbat/legerong

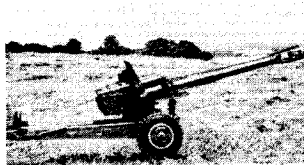

CONFIDENTIEEL

130 mm Kanon M-46

Dracht :
 Maximaal 27000 m
 Directe richting 1500 m
 Pa doorborend vermogen 230 mm
 Max vu snelheid 5 sch/min

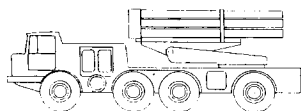
152 mm Kanon houwitser D-20

Dracht :
 Maximaal 18000 m
 Directe richting 1000 m
 Pa doorborend vermogen ca 400 mm
 Max vu snelheid 4 sch/min

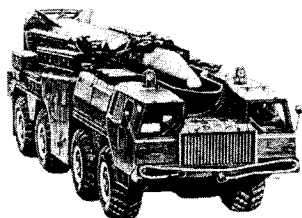
152 mm Mech kanon 255

Dracht :
 Maximaal
 Directe richting
 Pa doorborend vermogen
 Max vu snelheid

220 mm Meervoudige-raketwerper BM-27

Dracht :
 Maximaal 35-40 km
 Minimaal
 Herlaadtijd

Grond-Grond Geleid Wapensysteem SS-1C
 (SCUD-B)

Afstandsbereik 280 km
 Minimaal 50 km
 Gevechtsskop HE, CHEM, NUCL

Grond-Grond Geleid Wapensysteem SS-12
 (SCALEBOARD)

Afstandsbereik 900 km
 Minimaal
 Gevechtsskop NUCL

Grond-Lucht Geleid Wapensysteem SA-4

Hoogtebereik :
 Maximaal 15000 m
 Minimaal 100 m
 Afstandsbereik :
 Maximaal 40000 m
 Minimaal 9000 m

Helicopter H00K

Passagiers 65 pers
 Vliegbereik + 600 km
 Snelheid (kruis) 250 km/h
 Bewapening :
 Kan uitgerust zijn met
 een 12,7 mm mitr

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van het LUCHT-
LANDINGSBATALJON en -REGIMENT.

CONFIDENTIEEL

De organisatie en het voornaamste materieel van de LUCHT-
LANDINGSDIVISIE.

CONFIDENTIEEL

15-43

BMD-1

Hoofdbewapening 73 mm kn
 Max eff dracht ca 800 m
 Nevenbewapening 7,62 mm coax mitr
 2 x 7,62 mm boeg mitr
 AT-3
 Bemanning 2 + 5

BMD M-1979

Dit vtg wordt als co/vbd-, vracht-
 vtg en trekker gebruikt.
 Bewapening 2 x 7,62 mm boegmitr

ASU-85

Dracht :
 Maximaal 14 km
 Directe richting 1500 m
 Pa doorborend vermogen 100 mm
 De ASU-85 kan m.b.v.
 parachutes worden afgeworpen.

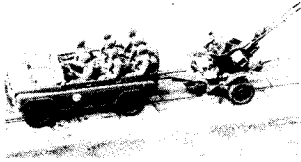
Meervoudige raketwerper M-1975

Dracht :
 Maximaal 20500 m
 Minimaal 500 m
 Herlaadtijd
 Stuksbediening

Mortier 82 mm

Dracht :
 Maximaal 3040 m
 Minimaal 100 m

23 mm Luchtdoelkanon ZU-23

Dracht :
 Max eff tegen luchtdoelen 2500 m
 Max eff tegen gronddoelen 2500 m
 Pa doorborend vermogen 500 m/32 mm
 1000 m/25 mm

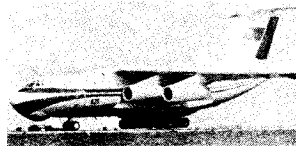
Transportvliegtuig AN-12 (CUB A)

Laadvermogen :
 Materieel 20000 kg
 Troepen 100 pers
 Para's 65
 Vliegbereik (max) 5700 km
 Snelheid (kruis) 670 km/h

Transportvliegtuig AN-22 (COCK)

Laadvermogen :
 Materieel 80000 kg
 Troepen 200 pers
 Para's 150 pers
 Vliegbereik (max) + 5000 km
 Snelheid (kruis) 650 km/h

Transportvliegtuig IL-76T (CANDID)

Laadvermogen :
 Materieel 40000 kg
 Troepen 140 pers
 Para's 120 pers
 Vliegbereik (max) + 5000 km
 Snelheid (kruis) 750-800 km/h